

ੴ

ਅਸਾ ਦਿ ਵਾਰ

ਅਧ್ಯਾਤਮਿਕ ਕਠਿਗੇ ਪਯਾਨ
ਕਨ੍ਹਡ ਅਨੁਵਾਦ

ಸೂಚ್ಯಂಕ

1. ಆಸಾ ದಿ ವಾರ್ -----	1
2. ಅರ್ದಾಸ್-ಪ್ರಾರ್ಥನೆ -----	77
3. ಆತ್ಮದ ಹಾದಿ -----	82
4. ಜರ್ನಿಗಾಗಿ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ -----	84
5. ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ -----	86
6. ಪೇಟದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ -----	90
7. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮತೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಸಾರ -----	92

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher

© Sikhbookclub.com

Chino, Ca 91710

ੴ ਸਿਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤੀਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ಎಲ್ಲರ ಭಗವಂತ ಆ ಪರಮಪಿತ ಒಬ್ಬರೇ, ಅವರ ಹೆಸರು ಸತ್ಯ, ಅವರೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ
ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ. ಅವರು ಸರ್ವಶಕ್ತ, ಭಯಮುಕ್ತ, ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಅವರಿಗೆ ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲ,
ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಅವರು ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಸಮಾನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು
ಕಾಲಾತೀತ ಬ್ರಹ್ಮಮೂರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಅಮರ, ಅವರು ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು
ಮರಣದ ಚಕ್ರದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಸ್ವತಃ ಪ್ರಕಾಶಿತರಾಗಿದ್ದು ಗುರುವಿನ
ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ

ਆಸಾ ਮಹਲಾ ੧ ॥

ಅಸ ಮಹಾಲ ੧ ॥

॥ ಅಸ ಮಹಲ 1 ॥

ਵਾਰ ಸਲੋಕಾ ನಾಲಿ ಸಲੋಕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਰਾਜੈ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥

ವಾರ ಸಲೋಕ ನಾಲಿ ಸಲೋಕ ಭೀ ಮಹಲೆ ಪಹਿಲೆ ಕೆ ಲಿಖೆ ಟುಂಡೆ ಅಸ ರಜಯ್ ಕಿ
ಧುನಿ ॥

ಶ್ಲೋಕಗಳೊಂದಿಗೆ ಪದ್ಯಗಳೂ ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಮೊದಲ ಮೆಹಲ್ ನಲ್ಲಿ
ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. " "ಪೌಡಿಯಾ ಡುಂಡೆ ಅಸ್ರಾಜಾ" ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದು

ಸಲೋಕ ੫: ੧ ॥

ಸಲೋಕು ಮಹ 1 ॥

ಪದ್ಯ ಮಹಾಲ 1 ॥

ਬਲಿಹಾರੀ ಗುರ ಆਪਣੇ ਦಿਉਹಾಝੀ ಸਦ ਵਾਰ ॥

ಬಲಿಹಾರಿ ಗುರ್ ಆಪ್ಣೆ ದಿವುಹಾಡಿ ಸದ್ವಾರ್ ॥

ನನ್ನ ಆ ಗುರುವಿನ ಬಳಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ನೂರು ಬಾರಿ ಲ್ಲಾ ತ್ಯಜಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ

ਜਿਨಿ ਮਾਣਸ ತੇ ਦੇਵತೆ ಕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥੧॥

ಜಿಣಿ ಮಾನಸ್ ತೆ ದೇವತೆ ಕೀಯೆ ಕರತ್ ನ ಲಾಗಿ ವಾರ್ ॥ ੧ ॥

ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ದೇವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ತಡ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. 1 ॥

ಮಹಲಾ ੨ ॥

ಮಹಾಲ ೨

ಮಹಾಲ 2 ॥

ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥

ಜೆ ಸವು ಚಂದಾ ಉಗ್ವಹಿ ಸೂರಜ್ ಚಡಹಿ ಹಜಾರ್ ॥

ನೂರು ಚಂದ್ರರು ಉದಯಿಸಿದರೂ, ಸಾವಿರಾರು ಸೂರ್ಯರು ಬೆಳಗಿದರೂ

ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਇਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥

ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਇਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥ ੨ ॥

ਜਗਤੀਨਲੀ, ਤੁಂಬਾ ਬੇਲਕੁ ಇਦ੍ਵਰੁ, ਗੁਰੁਵਿਲ੍ਹਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਚਤ੍ਰਲੇ ಇਰੁਤ੍ਤਦੇ. 2 ॥

ਮਃ ੧ ॥

ੴ: 1 ॥

ਮੁਹਾਲ 1 ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਯਾਰੁ ਤਮ੍ਹ ਗੁਰੁਵਨ੍ਹੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਹੁਵੁਦਿਲ੍ਹਵੁਰੇ ਮੁਤ੍ਤੁ ਤਮ੍ਹੁ
ਮਨਸਿਨਲੀ, ਬੁਦ੍ਹਿਵੰਤਰੁ ਏਨ੍ਦੁ ਹੋਲਿਕੋਲ੍ਹੁਤ੍ਤਾਰੇਯੋ

ਫੁਟੇ ਤਿਲ ਬੁਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਵੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ॥

ਫੁਟੇ ਤਿਲ ਬੁਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਵੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ॥

ਅਵਰਨ੍ਹੁ ਨਿਘ੍ਰਿਯੋਜਕ ਏਲ੍ਹਿਨੰਤੋ ਵ੍ਧਵੰਦੁ ਪਰਿਗਣਿਸਿ ਨਿਜਨ ਗਦ੍ਹੇਗੇ
ਏਸੇਯਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਫੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ ॥

ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਫੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ ॥

ਗੁਰੁਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਹੋਲੁਵੰਤੋ ਹੋਲਦਲੀ, ਬਿਟ੍ਠੁ ਆ ਨਿਘ੍ਰਿਯੋਜਕ ਏਲ੍ਹੁ,
ਅਵਰ ਯੋਜਮਾਨਰਾਗੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ ॥੩॥

ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ ॥ ੩ ॥

ਐ ਬਡਪਾਯੀਗਲੁ ਬੇਲੇਯੁਤ੍ਤਵੇ ਆਦਰੇ ਅਵੁਗਲੇ ਦੇਹਵੁ ਬੁਦ੍ਹਿਯਾਗਿਰੁਤ੍ਤਦੇ. 3 ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਡੀ

ਪੌਰੀ ॥

ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥

ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥

ਦੇਵਰੁ ਸ੍ਵਯੰਭੂ ਆਗਿਰੁਵਰੁ, ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸਿਦ੍ਹਾਰੇ ਮੁਤ੍ਤੁ ਅਵਰ ਨਾਮਵਨ੍ਹੁ ਸਹ
ਸ੍ਵਤਃ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸਿਦ੍ਹਾਰੇ

ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥

ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥

ਏਕਾਦਸ਼ਵਰੀ, ਅਵਰੁ ਪੁਕਤਿਯਨੁ ਸੁਖਿਸਿਦਰੁ ਮਤੁ ਅਦਰਲੀ ਕੁਲਿਤੁ,
ਅਵਰੁ ਤਮ੍ਹ ਪੁਪਭਦ ਵਿਸ਼ਰਣਿਯਨੁ ਆਸਕਿਯਿੰਦ ਵੀਕ੍ਸਿਤੁਰੇ

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਨੀਵੇ ਜਗਤਨੁ ਨੀਡੁਵਵਰੁ ਮਤੁ ਸੁਖਿਕਰਤਾਰੁ, ਨੀਵੁ
ਪੁਸਨਰਾਗਿ ਜੀਵਿਗਲਿਗੇ ਊਡੁਗੋਰਗਲਨੁ ਨੀਡੁਤ੍ਰੀਰਿ ਮਤੁ ਨਿਮ੍ਹ
ਪੁਕਤਿਯਨੁ ਹਰਡੁਤ੍ਰੀਰਿ

ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੇ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥

ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੇ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥

ਓ ਕਰਤਾਰੇ, ਨੀਵੁ ਸਰਵਜ਼ਰੁ, ਨੀਵੁ ਜੀਵਿਗਲਿਗੇ ਜੀਵਨੁ ਕੋਡੁਵੀਰਿ ਮਤੁ
ਨਿਮ੍ਹ ਭਛਿਯੰਤ ਜੀਵਨੁ ਤੰਗਿਯੁਤ੍ਰੀਰਿ

ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥

ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥

ਨਿਮ੍ਹ ਮਤੁ ਪੁਕਤਿਯਲਾਗੁਵ ਚਮਤਕਾਰਵਨੁ ਅਦਰਲੀਯੇ ਕੁਲਿਤੁ
ਆਸਕਿਯਿੰਦ ਵੀਕ੍ਸਿਤੁਰੇ. 1 ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਪਦ੍ਯ ਮਹਾਲ 1 ॥

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਓ ਕਰਤਾਰੇ, ਨਿਮ੍ਹ ਸੁਖਿ, ਬ੍ਰਹਮੰਡਦ ਏਲਾ ਭਾਗਗਲੁ ਸਤ੍ਯ

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥

ਨਿਮ੍ਹ ਸੁਖਿਯ ਹਦਿਨਾਲੁ ਲੋਕਗਲੁ ਸਤ੍ਯ ਮਤੁ ਨਿਮ੍ਹ ਪੁਕਤਿ, ਸੂਰ੍ਯ,
ਚੰਦ੍ਰ, ਨਕ੍ਸ਼ਤ੍ਰਗਲ ਆਕਾਰਗਲੁ ਸਤ੍ਯ

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰ ॥

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰ ॥

ਨਿਮ੍ਹ ਏਲਾ ਕਾਰ੍ਯਗਲੁ ਮਤੁ ਨਿਮ੍ਹ ਏਲਾ ਆਲੋਚਨੇਗਲੁ ਨਿਜ

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ਸಚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ਨਿಮ್ಮ ਆਦੇਸ਼ਗਲੁ ਮੁਤੁ ਨਿಮ್ಮ ਸਭਾਸ਼ਾਨਵੁ ਨਿਜਵਾਗਿਦੇ

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

ਨਿಮ್ಮ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਤੁ ਨਿಮ್ಮ ਤੀਰਫੁ ਨਿਜਵਾਗਿਦੇ

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਓ ਕਰਤਾਰੇ, ਨਿಮ್ಮ ਕਾਰਯਗਲੁ ਨਿਜ ਮੁਤੁ ਨਾਮ ਰੂਪਦ ਪਤੰਗਵੁ ਕੂਡ
ਸਤ੍ਯਵਾਗਿਦੇ

ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਆਖਾਹਿ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥

ਲਕਸ਼ਾਂਤਰ ਮੁਤੁ ਕੋਟਿਲਾਖਾਂਤਰ ਜੀਵੀਗਲੁ ਨਿಮ್ಮਨੁ ਸਤ੍ਯਵੇਂਦੁ ਕਰੇਯੁਤ੍ਵੇ

ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਰਿ ॥

ਸਚੈ ਸਭੀ ਤਾਨੀ ਸਚੈ ਸਭੀ ਜ਼ੋਰੀ ॥

ਏਲਾ ਲੋਕੀ ਮੁਤੁ ਏਲਾ ਬਲਵੁ ਨਿਜਵਾਦ ਭਗਵੰਤਨਲੀ ਮਾਤ੍ਰ

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥

ਨਿಮ್ಮ ਵੈਭਵ ਮੁਤੁ ਨਿಮ್ಮ ਸ਼ੌਂਦਰਯ ਨਿਜ

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

ਓ ਨਿਜਵਾਦ ਸਾਮ੍ਰਾਟੀਰੇ, ਨਿಮ್ಮ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਯੁ ਨਿਜਵਾਗਿਦੇ

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ॥

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਯਾਰੁ ਪਰਮ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁਵਰੋ ਅਵਰੂ ਸਤ੍ਯਵੇ

ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥

ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਸੁ ਕਾਛੁ ਨਿਕਾਛੁ ॥ ੧ ॥

ਓਦਰੇ ਹੁਟ੍ਵਿਤਾ ਸਾਯੁਤ੍ਵੇਰੇ ਭਰਵ ਜੀਵੀਗਲੁ ਸੰਪੂਰਨਵਾਗਿ
ਹਸਿਯਾਗਿਰੁਤ੍ਵੇਰੇ. 1 ॥

ਮਃ ੧ ॥

ಎಂ: 1 ॥

ಮಹಾಲ 1 ॥

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥

ವಡಿ ವಡಿಆಯಿ ಜಾ ವಡಾ ನಾವು ॥

ಆ ಭಗವಂತನ ಮಹಿಮೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು, ಅವರ ಹೆಸರು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ
ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਸਚੁ ನਿਆਉ ॥

ವಡಿ ವಡಿಆಯಿ ಜ ಸಚು ನಿಯಾವು ॥

ದೇವರ ಉಪಮೇಯವು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ, ಅವರ ನ್ಯಾಯವು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ

ਵਡੀ ವਡਿਆਈ ਜಾ ನಿਹਚಲ ਥਾਉ ॥

ವಡಿ ವಡಿಆಯಿ ಜ ನಿಃಚಲ್ ಥಾವು ॥

ಆ ಯಜಮಾನನ ಹಿರಿಮೆ ದೊಡ್ಡದು ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ಭಂಗಿಯು ಅಚಲವಾಗಿದೆ

ਵਡੀ ವਡਿਆਈ ਜಾಣೆ ಆಲಾਉ ॥

ವಡಿ ವಡಿಆಯಿ ಜಾಣೆ ಆಲಾವು ॥

ಅವರ ಭಕ್ತರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ
ಹಿರಿಮೆಯೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ

ਵਡੀ ವਡਿਆਈ ਬੁಝੈ ಸਭਿ ਭਾਉ ॥

ವಡಿ ವಡಿಆಯಿ ಬುಜ್ಞೈ ಸಭಿ ಭಾವು ॥

ದೇವರ ಹಿರಿಮೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಎಲ್ಲ ಜನರ ಪ್ರೀತಿಯ
ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜಾ ਪੁಡಿ ਨ ਦਾਤਿ ॥

ವಡಿ ವಡಿಆಯಿ ಜಾ ಪುಭಿ ನ ದಾತಿ ॥

ಭಗವಂತನ ಸ್ತುತಿ ದೊಡ್ಡದು ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಯಾರ ಪರಾಮರ್ಶೆ ಇಲ್ಲದೆಯೇ
ತನ್ನ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ

ਵਡੀ ವਡਿਆਈ ਜಾ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ವಡಿ ವಡಿಆಯಿ ಜಾ ಆಪೇ ಆಪಿ ॥

ಅವರೇ ಸರ್ವಸ್ವವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯೂ ದೊಡ್ಡದು

ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥

ನಾನಕ್ ಕಾರ್ ನ ಕಥ್ನಿ ಜಾಯಿ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಆ ಭಗವಂತನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਇ ॥੨॥

ਚੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥

ਦੇਵਰੁ ਏਨੁ ਮਾਡਿਦਾਰੁ, ਮਾਡੁਤੀਦਾਰੁ ਅਧਵਾ ਮਾਡੁਤਾਰੁ ಎಂಬੁਦੁ
ਅਵਰ ਸ੍ਵੰਤ ਭਝੋਯੰਤ ਆਗਿਰੁਤਦੇ. 2॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮੁਹਾਲ ੧

ਮੁਹਾਲ 2॥

ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ ਸਚੈ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥

ਭਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਚਿ ਹੋ ਕੋਰਡਿ ਸਚੈ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥

ਓ ਜਗਤੁ ਨਿਜਵਾਦ ਭਗਵੰਤਨ ਨੇਲੇਯਾਗਿਦੇ ਮੁਤੁ ਓ ਪਰਮ ਸਤ੍ਯੁ ਅਦਰਲੀ
ਨੇਲੇਸਿਦੇ

ਇਕਨਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲਏ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ॥

ਭਕਨੁ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲਏ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਆਝੀਯਿੰਦ ਕੇਲਵੁ ਭੀਵਿਗਲਨੁ ਤਮੋਲਗੇ ਭੰਦਾਗਿਸੁਤਾਰੁ ਮੁਤੁ
ਅਵਰ ਆਝੀਯਿੰਦ ਅਨੇਕ ਭੀਵਿਗਲਨੁ ਨਾਸਮਾਡੁਤਾਰੁ

ਇਕਨਾ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਏ ਇਕਨਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਭਕਨੁ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਏ ਇਕਨਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਅਵਰ ਭਝੀਯਿੰਦ ਕੇਲਵੁ ਭੀਵਿਗਲਨੁ ਮਾਯੇਯਿੰਦ ਹੋਰਤਗੇਦੁ ਕੇਲਵਰਨੁ
ਮਾਯੇਯ ਜਾਲਦਲੀ ਨੇਲੇਸੁਵੰਤ ਮਾਡੁਤਾਰੁ

ਏਵ ਭਿ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੈ ਰਾਸਿ ॥

ਏਵ ਭਿ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੈ ਰਾਸਿ ॥

ਅਵਰੁ ਯਾਰਨੁ ਭੰਦਰਿਸੁਤਾਰੁ ਏਨੁ ਸਹ ਹੋਲਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥

ਨਾਨਕ, ਗੁਰਮੁਖੀ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ੩ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਰਹਸ੍ਯਵਨੁ ਦੇਵਰੁ ਸ੍ਵਤਃ ਯਾਰੀਗੇ ਜਾਨਵਨੁ
ਭੰਦਰੰਗਪਡਿਸੁਤਾਰੇਯੋ ਓ ਗੁਰੁਵੀਗੇ ਮਾਤ੍ਰੁ ਤੀਲੀਦਿ. 3॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਡੀ

ਪੌਰੀ ॥

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥

ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ ਆਯੋ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਝਾਇ ਦਿੱਤਾ ਨಂತਰ, ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਕਾਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ
ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਓਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੈ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥

ਓਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੈ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥

ਅੱਲ੍ਹੇ ਧਰਮਰਾਜ ਨੇ ਮੁੰਦਰੇ ਸਤ੍ਯ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੇਵਿਸ਼ਵਾਸਤਾ ਕਰਨ ਦੇ, ਸੁਝਾਇ ਦਿੱਤਾ ਅੱਲ੍ਹੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਾਉਂਦੇ
ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਰਕ ਦੇ ਤੜਕਾ ਕਰਨ ਦੇ

ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ ਕੁੜਿਆਰ ਮੁਹ ਕਾਢੈ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ॥

ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ ਕੁੜਿਆਰ ਮੁਹ ਕਾਢੈ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ॥

ਸੁਝਾਇ ਦਿੱਤਾ ਅੱਲ੍ਹੇ ਬਿਰਾਜਣ ਦੇ, ਸੁਝਾਇ ਦਿੱਤਾ ਅੱਲ੍ਹੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਾਉਂਦੇ
ਓਸੇ ਧਰਮਰਾਜ ਦੇ।

ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਾਰਿ ਗਏ ਸਿ ਠਗਣ ਵਾਲਿਆ ॥

ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਾਰਿ ਗਏ ਸਿ ਠਗਣ ਵਾਲਿਆ ॥

ਓ ਕਰਮਾਂ, ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਗਲ੍ਹੇ ਗਲ੍ਹੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ
ਮਾਨਵਾਂ ਦੇ ਸੋਚਣ ਦੇ

ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥੨॥

ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥੨॥

ਜੀਵੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਰੇ ਧਰਮ ਦੇ ਧਰਮਰਾਜ ਨੂੰ
ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ. 2 ॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

ਸਲੋਕ ਮ: 1

ਪਦ੍ਯ ਮਹਾਲ 1 ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦ ॥

ਓ ਕਰਮਾਂ, ਨੀਵੇਂ ਸੁਝਾਇ ਦਿੱਤਾ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਨੀਵੇਂ ਰਚੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ
ਅਦੁਤਾਵਾਂ ਦੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦ ॥

ਨੀਵੇਂ ਸੁਝਾਇ ਦਿੱਤਾ ਭੇਦਾਂ ਦੇ ਨੀਵੇਂ ਸੁਝਾਇ ਦਿੱਤਾ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਭੇਦਾਂ ਦੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰਗ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿ ਜੰਤ ॥

ਵਿਵਿਧ ਆਕਾਰਗಳੁ ਮੁਤੁ ਬਠੂਗਲੁ ਅਦ੍ਭੁਤਵਾਗਿਦੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿ ਜੰਤ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿ ਜੰਤ ॥

ਬੇਤਲੇਯਾਗਿ ਤਿਰੁਗਾਡੁਵ ਏਲਾ ਜੀਵਿਗਲਨੁ ਨੋਡਿ, ਨਾਨੁ ਬੇਰਗਾਗੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉਣੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਵੁਠੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ ॥

ਗਾਝੀ ਮੁਤੁ ਨੀਰੁ ਸਹ ਵਿਸ਼ੁਯਕੈ ਕਾਰਣਵਾਗਿਦੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ਖੇਡਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ਖੇਡਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥

ਅਨੇਕ ਰੀਤਿਯੁ ਬੰਕੀਗਲੁ ਅਦ੍ਭੁਤ ਆਟੀਗਲਨੁ ਆਡੁਤ੍ਰਵੇ ਏਭੁਦੁ
ਆਸ਼ੁਯਕਰਵਾਗਿਦੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਧਰਤੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਧਰਤੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ॥

ਭੂਮੀਯੁ ਅਸ਼੍ਰਿਤਵਰੁ ਆਸ਼ੁਯਕਰੁ ਵਿਸ਼ੁਯਵਾਗਿਦੇ ਮੁਤੁ ਜੀਵਿਗਲ ਮੂਲਦ
ਨਾਲੁ ਮੂਲਗਲੁ ਸਹ ਆਸ਼ੁਯਕਰਵਾਗਿਵੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦਿ ਲਗਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦਿ ਲਗਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥

ਜੀਵਿਗਲੁ ਰੁਚੀਯਲੀ ਤੋਡਗਿਰੁਵ ਪਦਾਰਥਗਲੁ ਸਹ ਆਸ਼ੁਯਕਰਵਾਗਿਵੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥

ਸੁਯੋਗੁ ਮੁਤੁ ਵਿਯੋਗੁਵਰੁ ਵਿਚਿਤ੍ਰਵਾਗਿਦੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੋਗੁ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੋਗੁ ॥

ਪ੍ਰਵੇਚਦੁ ਹਸਿਵੁ ਮੁਤੁ ਭੋਜਾਰਾਮੀ ਸਹ ਆਸ਼ੁਯਕੈ ਕਾਰਣਵਾਗਿਦੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਲਾਹ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਲਾਹ ॥

ਦੇਵਰ ਮਹਿਮੇਯੁ ਸੁਤਿਯੂ ਅਦ੍ਭੁਤਵਾਗਿਦੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਉਝੜ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਾਹ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਊਰ੍ਧੁਡ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਾਹ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਦਾਰਿ ਤਪ੍ਪਿ ਮਤ੍ਤੁ ਸਰਿ ਦਾਰਿਗੇ ਬਰੁਵੁਦੇ ਵਿਚਿਤ੍ਰ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨੇੜੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੂਰਿ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨੇੜੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੂਰਿ ॥

ਪਰਮਾਤ੍ਮ ਜੀਵਿਗਲ ਹਤ੍ਤਿਰਵੁਰੁ ਭਦ੍ਰਾਦ੍ਰੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵੁਗਲਿੰਦ ਦੂਰਵੁਰੁ ਭਦ੍ਰਾਦ੍ਰੇ
ਏਂਬੁਦੁ ਅਤ੍ਯੰਤ ਵਿਸ਼੍ਵਯਦ ਸੰਗਤਿ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੇ ਹਾਜਰਾ ਹਜ਼ੂਰਿ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੈ ਹਾਜ਼ਾ ਹਜ਼ੂਰਿ ॥

ਓ ਭਕ੍ਤਰੁ ਦੇਵਰਨ੍ਯੁ ਨੇਰਵਾਗਿ ਕਣ੍ਥਾਰੇ ਕਾਨੁਵ ਅਦ੍ਭੁਤਰੁ

ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣੁ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥

ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣੁ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥

ਨਾਨਕ ਹੇਲੁਤ੍ਤਾਰੇ, ਓ ਕਰ੍ਤਾਰੇ, ਸ੍ਵਭਾਵਦ ਮਹਾਨ ਵਿਸ਼੍ਵਯਵਨ੍ਯੁ ਕੰਡੁ ਨਾਨੁ
ਬੇਰਗਾਦੇ

ਨਾਨਕ ਬੁਝਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਬੁਰ੍ਧੁਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥ ੧ ॥

ਨਿਮ੍ਮੁ ਸ੍ਵਭਾਵਦ ਓ ਅਗਾਧ ਅਦ੍ਭੁਤਵਨ੍ਯੁ ਅਤ੍ਯੰਤ ਅਦ੍ਭੁਤਵੰਤਰੁ ਮਾਤ੍ਰ
ਅਧ੍ਰਮਾਡਿਕੋਲ੍ਭਹੁਦੁ. 1 ॥

ਮਃ ੧ ॥

ਐਂ: 1 ॥

ਮਹਾਲ 1 ॥

ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥

ਕੁਦ੍ਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦ੍ਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ਕੁਦ੍ਰਤਿ ਭਵੁ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥

ਏਨੁ ਨੇਡਿਦਰੁ ਕੇਲਿਦਰੁ ਅਦੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਤਿਯੋਲ੍ਭੇ ਅੰਤਰ੍ਗਤਵਾਗਿਦੇ, ਭਯੁ
ਮਤ੍ਤੁ ਸੰਤ੍ਰੋਘਦ ਸਾਰਵੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਤਿਗੇ ਅਨੁਗੁਣਵਾਗਿਰੁਤ੍ਤਦੇ

ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾਰੁ ॥

ਕੁਦ੍ਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦ੍ਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾਰੁ ॥

ਓਕਾਸ਼ ਮਤ੍ਤੁ ਭੂਗਤ ਜਗਤ੍ਤਿਨਲ੍ਲਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਤਿ ਮਾਤ੍ਰ ਭਦ੍ਰੇ ਮਤ੍ਤੁ ਓ ਸੰਪੂਰ੍ਣ ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿ
ਪ੍ਰਕ੍ਰਤਿਗੇ ਅਨੁਗੁਣਵਾਗਿਦੇ

ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਕੁਦ੍ਰਤਿ ਵੇದ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦ੍ਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀಚਾਰੁ ॥

ਵੇਦਗಳ, ਪੁਰਾਣਗಳ, ಶਰੀਰਤ ਮੁੰਤਾਦ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥਗಳ ਪ੍ਰਕ੍ਰਤੀਯਿੰਦ ਰਚਿਸਲ੍ਪਟੀਵੇ ਮਤ੍ਤੁ ಎਲ੍ਲਾ ਆਲੋਚਨੇਗਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਤੀਯਿੰਦ ਰਚਿਸਲ੍ਪਟੀਵੇ

ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨ੍ਹਣ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥

ਕੁਦ੍ਰਤਿ ਖਾਣ ਪੀਣ ਪੈਨ੍ਹਣ ਕੁਦ੍ਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥

ਪ੍ਰਕ੍ਰਤੀਯ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਵੁ ਤਿਨ੍ਨਬੇਕੁ, ਕੁਡੀਯਬੇਕੁ ਮਤ੍ਤੁ ਧਰਿਸਬੇਕੁ ਏਕੰਦਰੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਤੀਯ ਕਾਰਣਦਿੰਦਾਗਿ ಎਲ੍ਲੇਡੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਆਦੇ

ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥

ਕੁਦ੍ਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿੰਸੀ ਰੰਗੀ ਕੁਦ੍ਰਤਿ ਜੀਆ ਜਹਾਨ ॥

ਪ੍ਰਕ੍ਰਤੀਯ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਜੀਵਿਗਲ੍ਲੀ, ਜਾਤੀਗਲ, ਬਣ੍ਣਗਲ ਮਤ੍ਤੁ ਪ੍ਰਕਾਰਗਲੇਵੇ

ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਕੁਦ੍ਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦ੍ਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦ੍ਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਪ੍ਰਕ੍ਰਤੀਗੇ ਅਨੁਗੁਣਵਾਗਿ ਫਲ੍ਲੇਯਦੁ ਮਤ੍ਤੁ ਕੇਟ੍ਟਦੁ ਆਦੇ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਤੀਗੇ ਅਨੁਗੁਣਵਾਗਿ ਗੌਰਵ ਮਤ੍ਤੁ ਹੇਮ੍ਮੇ ਆਦੇ

ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ ॥

ਕੁਦ੍ਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁਦ੍ਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ ॥

ਪ੍ਰਕ੍ਰਤੀਯ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗਾਲੀ, ਨੀਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਬੇਂਕੀ ਆਦੇ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਤੀਯ ਪ੍ਰਕਾਰ ਧਰਮੀ ਮਤ੍ਤੁ ਮੁਣ੍ਣੁ ਆਦੇ

ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾਦਿਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ॥

ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦ੍ਰਤਿ ਤੂ ਕਾਦਿਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ॥

ਓ ਕਰਤਾਰੇ, ਆਦੇਲ੍ਲਵਰੁ ਨਿਮ੍ਮੁ ਸ੍ਵਭਾਵ, ਨੀਵੁ ਨਿਮ੍ਮੁ ਸ੍ਵਭਾਵਦ ਫੁਡੇਯ ਮਤ੍ਤੁ ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟੀਕਰਤਾਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਨਿਮ੍ਮੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮਦ ਕਾਰਣਦਿੰਦ ਨੀਵੁ ਬਹਲਵਾਗਿ ਵੈਭਵੀਕਰਿਸਲ੍ਪਟੀਵੀਰਿ

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ਵਰਤੈ ਤਾਕੋ ਤਾਕੁ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ਵਰਤੈ ਤਾਕੋ ਤਾਕੁ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਰੁ ਤਨ੍ਨ ਆਦੇਸ਼ਦੰਤੇ ਅਵਨ ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟੀਯਨ੍ਨੁ ਨੀਉਡੁਤਾਰੇ ਮਤ੍ਤੁ ਕਾਰ੍ਯਨਿਰਵਹਿਸੁਤਾਰੇ, ਅਵਰੁ ਸਰਵਵ੍ਯਾਪੀ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਰ ਆਦੇਸ਼ਦੰਤੇ ಎਲ੍ਲਵਨ੍ਨੁ ਮਾਡੁਤਾਰੇ. ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਡ

ਪੌਰੀ ॥

ਆਪੀਨੈ ਭੋਗ ਭੋਗਿ ਕੈ ਹੋਇ ਭਸਮਝਿ ਭਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ ॥

ਅਪੀਨੈ ਭੋਗ ਭੋਗਿ ਕੈ ਹੋਇ ਭਸਮਝਿ ਭਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ ॥

ਓ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲੀ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ ਸੁਖਵਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸਿਦ ਨੰਤਰ, ਅਵਨੁ ਮਰਨਦ ਨੰਤਰ ਕੁਸਿਯੁਤਾਨੇ ਅੰਦਰੇ ਓਤ੍ਰਵੁ ਦੂਰ ਹੋਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥

ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥

ਓਭ੍ਯੁ ਵ੍ਯੁਕ੍ਤਿਯੁ ਬਹਲੁ ਹੇਮ੍ਯੁੰਦ ਪ੍ਰਪੰਚਿਕ ਵ੍ਯੁਵਹਾਰਗਲਿ ਹੋਆਦਾਗ, ਅਵਨ ਕੁਤ੍ਤਿਗੇ ਸਰਪਲਿਯਨੁ ਹਾਕਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਨਨੁ ਮੁੰਦਕ੍ਯੁ ਤਲ੍ਯੁਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀਐ ਬਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥

ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀਐ ਬਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥

ਅਲ੍ਹਿ ਅਵਨ ਕਾਯੁਗਲਨੁ ਚਰਚਿਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਨ ਖਾਤ੍ਯਨੁ ਅਵਨਿਗੇ ਵਿਵਰਿਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀਈ ਹੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੂਆਇਆ ॥

ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀਈ ਹੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੂਆਇਆ ॥

ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀਈ ਹੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੂਆਇਆ ॥

ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥

ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੩ ॥

ਅਜ੍ਞਾਨਿਯੁ ਤਨੁ ਅਪਰੋਪਦ ਜੀਵਨਵਨੁ ਵ੍ਯੁਧਵਾਗਿ ਵ੍ਯੁਯਿਸਿਦਨੁ. 3 ॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

ਸਲੋਕ ਮ: 1

ਪਦ੍ਯੁ ਮਹਾਲ 1 ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਚਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਚਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਚਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਅਗਨਿ ਕਢੈ ਵੇਗਾਰਿ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਅਗਨਿ ਕਢੈ ਵੇਗਾਰਿ ॥

ਬੇਂਕੀਯੁ ਅਵਰ ਭਯਦਲੀ ਮਾਤ੍ਰ ਤਨ੍ਹ ਕੇਲਸਵਨ੍ਹੁ ਮਾਡੁਤ੍ਤਦੇ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਰਿ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਰਿ ॥

ਭੂਮੀਯੁ ਭਾਰਦਲੀ ਹੋਤੁਹੋਗੀਦੇ ಎಂಬ ਭਯਦਲੀਦੇ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥

ਇੰਦ੍ਰਨੁ ਮੇਘਨਾਗੁਤਾਨੇ ਮਤ੍ਰੁ ਅਵਨੁ ਤਲੇਯ ਮੇਲੇ ਭਾਰਵਨ੍ਹੁ ਹੋਤ੍ਰੁ
ਤਿਰੁਗੁਵਦੁ ਦੇਵਰ ਆਦੇਸ਼ਦ ਮੇਰੇਗੇ ਮਾਤ੍ਰ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ ॥

ਧਰਮਰਾਜ ਭਯਦਿੰਦ ਤਨ੍ਹ ਬਾਗਿਲਲੀ ਨਿੰਤਿਦਾਨੇ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸੁਰਜੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚੰਦੁ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸੁਰਜੁ ਭਯੀ ਵਿਚਿ ਚੰਦੁ ॥

ਸੂਰ੍ਯੁ ਮਤ੍ਰੁ ਚੰਦ੍ਰਰੁ ਦੇਵਰ ਭਯਦਲੀ ਮਾਤ੍ਰ ਸਕ੍ਰਿਯਰਾਗਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰਤੁ |

ਲਕ੍ਸ਼ਗੱਟ੍ਰਲੇ ਮ੍ਰੇਲੀ ਨਡੇਦਰੁ ਅਵਨ ਪਯਨਕ੍ਯੇ ਕੋਨੇਯੇ ਭਲ੍ਲ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਿਧ ਬੁਧ ਸੁਰ ਨਾਥ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਿਧ ਬੁਧ ਸੁਰ ਨਾਥ ॥

ਸਿਧੁ ਬੁਧੁ, ਦੇਵਤਾ ਮਤ੍ਰੁ ਨਾਥ ਯੋਗੀਗਲੁ ਦੇਵਰ ਭਯਦਲੀ ਮਾਤ੍ਰ
ਚਲਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ॥

ਆਕਾਸ਼ਵੁ ਭਯਦਿੰਦ ਸੁਤ੍ਤਲੁ ਹਰਦਿਦੇ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੁਰ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੁਰ ॥

ਮਹਾਨ ਯੋਧਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਵੀਰ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ਦੇਵਰ ਭਯਦਲੀ ਮਾਤ੍ਰ
ਸਕ੍ਰਿਯਰਾਗਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਪੂਰ ॥

ਭ੍ਰੇ ਵਿਚਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਪੂਰ ॥

ਦੇਵਰ ਭਯਦਲੀਯੇ ਜਨ ਹਿੰਡੁਗਲੁ ಹੁಟ್ಟੈ ਸਾਯੁਤਵੈ

ਸਗਲਿਆ ਭਉ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ॥

ਸਗਲਿਆ ਭਉ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਮ੍ਹ ਭਯਦਲੀ ਪ੍ਰਤਿਯੋਬ੍ਧਰ ਭਵਿಷ੍ਯਵਨ੍ਨੁ ਨਿਰਧਰਿਸਿਦ੍ਧਾਰੈ

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥ ੧ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਨਿਜਵਾਦ ਰੂਪ, ਨਿਰਾਕਾਰ ਦੇਵਰੁ ਨਿਰਭਯਰਾਗਿਦ੍ਧਾਰੈ. 1 ॥

ਮਃ ੧ ॥

ਐ: 1 ॥

ਮੁਹਾਲ 1 ॥

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾਲ ॥

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾਲ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤ੍ਰ ਨਿਰਭੀਤ, ਰਾਮਨੰਤਰ
ਭਰਤਰੁ ਅਵਰ ਪਾਦਦ ਧੁਲੀਨਘੋਰੈ

ਕੇਤੀਆ ਕੰਨ੍ਹ ਕਹਾਣੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥

ਕੇਤੀਆ ਕੰਨ੍ਹ ਕਹਾਣੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੰਨ੍ਹ ਅਵਰ ਲੀਲੇਯ ਅਨੇਕ ਕਥੇਗਲੁ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲੀ ਜਨਪ੍ਰਿਯਵਾਗਿਵੈ
ਮੁਤ੍ਤੁ ਅਨੇਕ ਪੰਡਿਤਰੁ ਵੇਦਗਲੰਨੁ ਪਰਿਸੁਤ੍ਤਾਰੈ

ਕੇਤੇ ਨਚਹਿ ਮੰਗਤੇ ਗਿਝਿ ਮੁਝਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥

ਕੇਤੇ ਨਚਹਿ ਮੰਗਤੇ ਗਿਝਿ ਮੁਝਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥

ਅਨੇਕ ਭਿਕ੍ਸ਼ੁਕਰੁ ਨ੍ਯਾਤ੍ਰਗਾਰਰਾਗਿਦ੍ਧਾਰੈ ਮੁਤ੍ਤੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਤਾਲਕ੍ਕ ਤਕ੍ਕੰਤੈ
ਭਲਿਸੁਤ੍ਤਾਰੈ

ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰ ਮਹਿ ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾਜਾਰ ॥

ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰ ਮਹਿ ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾਜਾਰ ॥

ਰਾਸਧਾਰੀਗਲੁ ਮਾਰੁਕੱਟ੍ਤੈ ਬੰਦੁ ਸੁਲ੍ਘੁ ਰਾਸ ਤੋਰਿਸੁਤ੍ਤਾਰੈ

ਗਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀਆ ਬੋਲਹਿ ਆਲ ਪਤਾਲ ॥

ਗਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀਆ ਬੋਲਹਿ ਆਲ ਪਤਾਲ ॥

ਅਵਰੁ ਰਾਜ-ਰਾਣੀਯਰੰਤੈ ਨੱਟਿਸੁਤ੍ਤਾ ਹਾਡੁਤ੍ਤਾਰੈ ਮੁਤ੍ਤੁ ਅਸੰਬਦ੍ਧਵਾਗਿ

ਮਾਤਨਾਡੁਤਾਰੇ

ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਮੁੰਦਰੇ ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਹਾਰ ॥

ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਮੁੰਦਰੇ ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਹਾਰ ॥

ਲਖਗੱਲੇ ਬੇਲੇਬਾਝੇਵ ਸਿਵੀਯੋਲੇ, ਲਖਗੱਲੇ ਬੇਲੇਯ ਹਾਰ ਧਰਿਸੁਤਾਰੇ

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਤਨ ਹੋਵਹਿ ਫਾਰ ॥

ਜਿਤੁ ਤਾਨਿ ਪੈਯਾਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਤਨ ਹੋਵਹਿ ਫਾਰ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਰੁ ਆਭਰਣਗਲੰਨੁ ਧਰਿਸਿਰੁਵ ਦੇਹਗਲੰਨੁ ਬੂਦਿਯਾਗੁਤਵੇ

ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਲੀਈ ਢੂਢੀਐ ਕਥਨਾ ਕਰਤਾ ਸਾਰੁ ॥

ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਲੀਈ ਢੂਢੀਐ ਕਥਨਾ ਕਰਤਾ ਸਾਰੁ ॥

ਕੇਵਲ ਮਾਤਿਨਲੀ ਜਾਨ ਸਿਗੁਵਦਿਲੁ, ਭਦੰਨੁ ਵਧੀਸੁਵਦੁ ਕਬੀਰਦਘੁ
ਕਥੁ

ਕਰਮਿ ਮਿਲੇ ਤਾ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥

ਕਰਮਿ ਮਿਲੇ ਤਾ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥

ਭਗਵੰਤਨ ਕਰੁਣੇ ਭਦਰੇ ਮਾਤ੍ਰ, ਜਾਨਵੰਨੁ ਪਛੇਯਬਹੁਦੁ, ਭਲਦਿਧਰੇ,
ਭਤਰ ਬੁਧਿਵੰਤਿਕੇ ਮਤ੍ਰ ਮੋਸ਼ਵੁ ਬਿਨਾਸ਼ਕਾਰਿਯਾਗਿਰੁਤਵੇ. 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਡੀ

ਪੌਰੀ ॥

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

ਦਯਾਮਯਨਾਦ ਭਗਵੰਤ ਕਰੁਣਾਮਯੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਯੰਨੁ ਅਲਵਡਿਸਿਕੋਂਡਰੇ,
ਅਵਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦਿਨਿ ਨਿਜਵਾਦ ਗੁਰੁਵੰਨੁ ਪਛੇਯਬਹੁਦਾਗਿਦੇ

ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਹੁਤੇ ਜਨਮ ਭਰੀਮਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਹੁਤੇ ਜਨਮ ਭਰੀਮਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਏ ਆਤਮੁ ਅਨੇਕ ਜਨਮਗਲੰਨੀ ਅਲੇਦਾਡੁਤਲੇ ਭਤ੍ਰ ਆਦਰੇ ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਿਨ
ਏਯਦਲੀ ਬੰਦ ਨੰਤਰ, ਸਦ੍ਗੁਰੁਵੁ ਅਵਰਿਗੇ ਪਦਦ ਰਹਸ੍ਯੰਨੁ ਹੇਲੀਦਰੁ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੇ ਨਹੀ ਸਭਿ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਇਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੇ ਨਹੀ ਸਭਿ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਇਆ ॥

ਓ ਲੋਕਦ ਜਨਰੇ, ਗਮਨਵਿਭੁ ਆਲਿਸੀ, ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਿਨੰਤਰ ਮਹਾਨ ਦਾਨੀ
ਮਤ੍ਰੋਬ੍ਰਹਮੰਨੁ

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਤਨੁ ਮਨਸਿਨਿੰਦ ਅਹੰਕਾਰਵਨੁ ਤੇਗੇਦੁਹਾਕੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਨੁ
ਪਛੇਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਜਵਾਦ ਗੁਰੁਵਿਨ ਮੂਲਕ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਸਾਧਿਸਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੪॥

ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੪॥

ਭਭੁ ਨਿਜਵਾਦ ਗੁਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਸਤ੍ਯਦ ਰਹਸ੍ਯਵਨੁ ਵਿਵਰਿਸੁਤ੍ਤਾਨੇ. 4॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

ਸਲੋਕ ਮ: 1

ਪਦ੍ਯ 1 ॥

ਘੜੀਆ ਸਭੇ ਗੋਪੀਆ ਪਹਰ ਕੰਨ ਗੋਪਾਲ ॥

ਘੜੀਆ ਸਭੇ ਗੋਪੀਆ ਪਹਰ ਕੰਨ ਗੋਪਾਲ ॥

ਰਾਸਫ਼ਾਰਿਯੁ ਰਾਸ ਮਾਡਿਦੰਤ, ਦੇਵਰੂ ਸਹ ਤਮ੍ਹ ਰਾਸ ਲੀਲੇਯਨੁ
ਹੋਂਦਿਦ੍ਵਾਰੇ. ਓ ਰਾਸਲੀਲੇਯਲੀ ਘੋਂਟੇਗਲੁ ਕੁਣੀਯੁਵ ਗੋਪੀਯਰਿਦ੍ਵਾਰੇ
ਮਤ੍ਤੁ ਏਲ੍ਲ ਪੁਰਹਰਗਲੁ ਕਾਨ੍ਹ ਗੋਪਾਲਰੇ ਆਗਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਗਹਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਅਵਤਾਰ ॥

ਗਹਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਅਵਤਾਰ ॥

ਗਾਝੀ, ਨੀਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਬੰਧੀ ਓ ਰਾਸ ਲੀਲੇਯ ਪਾਤ੍ਰਗਲੁ ਆਭਰਣਗਲੁ ਮਤ੍ਤੁ
ਸੂਰ੍ਯ ਮਤ੍ਤੁ ਚੰਦ੍ਰਰੁ ਵੇਸ਼ਧਾਰਿਗਲੁ

ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਵਰਤਣਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥

ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਵਰਤਣਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥

ਭੁਭਿ ਭੂਮਿਯੁ ਨਾਟਕਕਾਰਰਿੰਦ ਤੁੰਬਿਦੇ, ਆਦਰੇ ਅਦੇਲ੍ਲਵੁਰੁ ਕੇਵਲ
ਗੋਂਦਲਮਯਵਾਗਿਦੇ

ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਣੀ ਖਾਇ ਗਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਣੀ ਖਾਇ ਗਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਜ਼ਾਨਵਿਲ੍ਲਦ ਜਗਤ੍ਤੁ ਓ ਨਾਟਕਦਲੀ ਲੁਭੀਯਾਗੁਤ੍ਤਦੇ ਮਤ੍ਤੁ
ਯਮਦੂਰਤ ਅਦਨੁ ਆਹਾਰਵਾਗਿਸੁਤ੍ਤਾਨੇ. 1 ॥

ਮ: ੧ ॥

ਮ: 1 ॥

ਮਹਾਲ 1 ॥

ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ ਗੁਰ ॥

ਵಾಯਿਨ ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ ਗੁਰ ॥

ਸਮਾਜਦ ਅਦ੍ਭੁਤ ਵਿਪਰਯਾਸਵੇਂਦਰੇ ਸ਼ਿಷ್ಯਰੁ ਤਾਝਵਨ੍ਨੁ ਨੁਡਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ ਮੁਤ੍ਤੁ
ਅਵਰ ਗੁਰੁਗਝੁ ਨ੍ਯੁਤ੍ਯ ਮਾਡੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਪੈਰ ਹਲਾਇਨਿ ਫੇਰਨਿ ਸਿਰ ॥

ਪੈਰੁ ਹਿਲਾਇਨ ਫੇਰਨਿ ਸਿਰੁ ॥

ਅਵਰੁ ਤਨ੍ਨੁ ਗੇਝ੍ਯਨ੍ਨੁ ਕਟ੍ਯੁਤ੍ਤਾਰੇ ਮੁਤ੍ਤੁ ਅਵਨ ਪਾਦਗਝਨ੍ਨੁ ਅਲਾਡਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ
ਮੁਤ੍ਤੁ ਊਤ੍ਸਾਹਦਿੰਦ ਤਨ੍ਨੁ ਤਲੇਯਨ੍ਨੁ ਤਿਰੁਗਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਉਡਿ ਉਡਿ ਰਾਵਾ ਝਾਟੇ ਪਾਇ ॥

ਊਡਿ ਊਡਿ ਰਾਵਾ ਝਾਟੇ ਪਾਇ ॥

ਅਵਰ ਤਲੇਯ ਮੇਲਿਨ ਕੂਦਲਿਨ ਮੇਲੇ ਧੂਝੁ ਹਾਰੁਤ੍ਤਦੇ

ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਹਸੈ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥

ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਹਸੈ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥

ਓ ਤਮਾਸ਼ੇਯਨ੍ਨੁ ਨੋਡਿਦ ਜਨਰੁ ਨਕ੍ਕੁ ਮਨੇਗੇ ਹੋਗੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਰੋਟੀਆ ਕਾਰਣਿ ਪੁਰਹਿ ਤਾਲ ॥

ਰੋਟੀਯਾ ਕਾਰਣਿ ਪੁਰਹਿ ਤਾਲੁ ॥

ਰੋਟੀਗਾਗਿ ਅਵਰੁ ਤਾਝਕੇ ਤਕ੍ਕੁੰਤ ਕੁਣੀਯੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਆਪੁ ਪਛਾੜਹਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ॥

ਆਪੁ ਪਛਾੜਹਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲੀ ॥

ਅਵਰੁ ਭੂਮੀਯ ਮੇਲੇ ਤਮ੍ਨੁ ਤਾਵੁ ਬੀਝਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨਿ ਕਾਨ੍ ॥

ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਯ ਗਾਵਨਿ ਕਾਨ੍ ॥

ਜਗਦ ਵੇਦਿਕੇਯਲੀ ਪ੍ਰਦਰ੍ਫਨ ਨੀਡੁਵ ਜੀਵੀਗਝੁ ਗੋਪੀਯਰੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਕਾਨ੍
ਓਗਿ ਹਾਡੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ॥

ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਰਾਮੁ ॥

ਸੀਤੇ, ਰਾਜ ਰਾਮਨਾਗਿ ਹਾਡੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥

ਓਦਰੇ ਨਿਰਭੀਤ ਮੁਤ੍ਤੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇਵਰ ਹੇਸਰੁ ਮਾਤ੍ਰ ਨਿਜ

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥

ਭਏ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਯਨੁ ਯਾਰੁ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਸਿਦ੍ਹਾਰੇ

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ ਚੜਾਉ ॥

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ ਚੜਾਉ ॥

ਯਾਰ ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਅਧਿਕਾਰਿ ਤਦੇਯੋ ਆ ਸੇਵਕਰੁ ਭਗਵੰਤਨ ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

ਭੈਦਯਦਲੀ ਦੋਵਰ ਪ੍ਰੀਤਿਯਨੁ ਬਯਸੁਵਵਰਿਗੇ ਰਾਤ੍ਰਿਯੁ
ਓਹਲਦਕਰਵਾਗਿਰੁਤ੍ਰਦੇ

ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਗੁਰੁਵੀਚਾਰਦ ਮੂਲਕ ਓ ਬੋਧਨੇਯਨੁ ਕਲਿਤਵਰਿਗੇ

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥

ਦਯਾਮਯਰਾਦ ਭਗਵੰਤ ਤਨੁ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਮੋਕ੍ਸ਼ਵਨੁ ਨੀਡੁਤਾਰੇ

ਕੋਲੁ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ ॥

ਕੋਲੁ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ ॥

ਅਨੇਕ ਕ੍ਰਿਪਾਯ, ਨੂਲੁਵ ਚਕ੍ਰਗਲੁ, ਗਿਰਨੀ ਮਤ੍ਰੁ ਸੀਮੇਸੁਭਾ ਭਵੇ

ਥਲ ਵਾਰੋਲੇ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤੁ ॥

ਥਲ ਵਾਰੋਲੇ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤੁ ॥

ਮਰੁਭੂਮਿਯ ਬਿਰੁਗਾਭਿਗਲੁ ਸਹ ਅਨੰਤਵਾਗਿਵੇ

ਲਾਟੁ ਮਾਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ ॥

ਲਾਟੁ ਮਾਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ ॥

ਅਨੇਕ ਤਿਰੁਗੁਵ, ਮੁਧਨ ਮਾਡੁਵ ਮਤ੍ਰੁ ਧਾਨ੍ਯਗਲਨੁ ਫੋਰਤੰਗੇਯੁਵ
ਯੰਤ੍ਰਗਲਿਵੇ

ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ॥

ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ॥

ਪੰਖੀਗਲੁ ਸੁਤ੍ਰਾਡੁਵਾਗ ਲੁਸਿਰਾਡੁਵੁਦਿਲੁ

ਸੁਐ ਚਾੜਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜੰਤ ॥

ਸੋਯੈ ਭਾਡਿ ਭਾਵਾਯੀਅਹਿ ਜੰਤ ॥

ਅਨੇਕ ਵਾਦ੍ਯਗਲਨ੍ਨ ਕਬੀਠਦ ਸੁਲਗਲ ਮੇਲੇ ਜ਼ੋਡਿਸਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ ਮੁਤ੍ਤੁ
ਤਿਰੁਗਿਸਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਨਾਨਕ ਭਉਦਿਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ॥

ਨਾਨਕ ਭਵੁਦੀਯ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸੁਤ੍ਤੁਵ ਮੁਤ੍ਤੁ ਯੰਤ੍ਰਗਲ ਵਣੀਕੇ ਅੰਤ੍ਯਵਿਲ੍ਲ

ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋਇ ॥

ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਯੈ ਸੋਯੀ ॥

ਮਾਯੈ ਬੰਧਗਲਲ੍ਲਿ ਸਿਕ੍ਕਿਬਿਦ੍ਲ ਜੀਵੀਗਲਨ੍ਨੁ ਧਰ੍ਮਰਾਜਨੁ ਅਵਰਵਰ
ਕਰ੍ਮਕ੍ਕ੍ਨੁਸਾਰਵਾਗਿ ਤਿਰੁਗਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ. ਪ੍ਰਤੀਯੋਂਦੁ ਜੀਵੀਯੁ ਅਵਨੁ ਮਾਡਿਦ
ਕਰ੍ਮਗਲੀਕੇ ਅਨੁਗੁਠਵਾਗਿ ਨ੍ਯਤ੍ਯ ਮਾਡੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਪ੍ਰੈਯ ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਯੀ ॥

ਪ੍ਰਤੀਯੋਂਦੁ ਜੀਵੀਯੁ ਤਨ੍ਨੁ ਕ੍ਰਿਯੇਗਲੀਕੇ ਅਨੁਗੁਠਵਾਗਿ ਨ੍ਯਤ੍ਯ ਮਾਡੁਤ੍ਤਦੇ.

ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ॥

ਨਾਚੀ ਨਾਚੀ ਹਸਾਹਿ ਚਲਾਹਿ ਸੇ ਰੋਯੀ ॥ ॥

ਲੋਕਦ ਮੋਡੀਕੇ ਸਿਕ੍ਕਿ ਕੁਠੀਦੁ ਕੁਪ੍ਪਲੀਸਿ ਨਗੁਵਵਨੁ ਸਾਵਿਨ ਸਮਯਦਲ੍ਲਿ
ਅਲ੍ਲੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ ਰੋਹਿ ॥

ਊਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ ਹੋਹੀ ॥

ਅਵਨੁ ਹਾਰੁਵ ਮੂਲਕ ਤਪ੍ਪਿਸਿਕੋਲ੍ਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਲੁ ਅਧਵਾ
ਯਾਵੁਦੇ ਸਾਧਨੇਯਨ੍ਨੁ ਸਾਧਿਸਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਲੁ

ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥

ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥

ਨ੍ਯਤ੍ਯ ਮੁਤ੍ਤੁ ਕੁਠੀਤਵੁ ਮਨਸ੍ਸਿਨ ਬਯਕੇਯਾਗਿਰੁਤ੍ਤਦੇ

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਉ ਤਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਵੁ ਤਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਯਾਰ ਹ੍ਯਦਯਦਲ੍ਲਿ ਭਗਵੰਤਨ ਭਯਵਿਦੇਯੋ ਅਵਰ
ਹ੍ਯਦਯਦਲ੍ਲਿ ਆਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਰੁਤ੍ਤਦੇ. 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਡ

ਪੌਰੀ ॥

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥

ਓ ਕਰਤਾਰੇ, ਨਿਮ੍ਰੁ ਹੋਸਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਮੁਖੁ ਨਿਮ੍ਰੁ ਹੋਸਰਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਵਦਰਿੰਦ
ਯਾਰਾ ਨਰਕਕੈ ਹੋਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇ ਖਾਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇ ਖਾਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥

ਜੀਵ ਮੁਖੁ ਦੇਹਵਨੁ ਭਗਵੰਤੁ ਕੋਟੀਦਾਰੁ, ਅਵਰੁ ਏਨੁ ਕੋਟੀਦਾਰੁਯੋ
ਅਦਨੁ ਜੀਵੀ ਤਿਨੁਤਦੈ. ਇਨ੍ਹੇਨੁ ਹੋਲੁਵੁਦੁ ਵਧੁ

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ ॥

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ ॥

ਓ ਜੀਵੀਯੇ, ਨੀਨੁ ਨਿਨੁ ਸ੍ਵੰਤੁ ਕ੍ਰੋਮਵਨੁ ਬਯਸਿਦਰੁ, ਪੁੰਨੁ ਕਾਰੁਯੁਗੁਨੁ
ਮਾਡੀ ਨੀਚ (ਵਿਨਮੁ) ਏਨੁਕਰੁਯੁਬੈਕੁ ਕਰਿਸਿਕੋ, ਅੰਦਰੁ, ਨੀਨੁ
ਵਿਨਮੁਰਾਗਿ ਲੁਝੀਯੁਬੈਕੁ

ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ॥

ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ॥

ਓਭੁ, ਬਲਿਸ਼ੁ, ਵ੍ਰੁਕ੍ਰਿਯੁ ਵ੍ਰੁਦ੍ਰੁਪ੍ਰੁਵਨੁ ਦੁਰਵਿਡਲੁ ਬਯਸਿਦਰੁ, ਵ੍ਰੁਦ੍ਰੁਪ੍ਰੁਵੁ
ਤਨੁਦੈ ਆਦਿ ਵੇਸਦਲੁ, ਬਰੁਤੁਦੈ

ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥੫॥

ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥

ਮਾਨਵਨ ਆਯੁਸ਼ੁਦ ਗੁਣਿਗੁਣੁ ਮੁਗਿਦਾਗੁ ਓ ਜਗਤੀਨਲੀ ਯਾਰਾ ਬਦੁਕਲੁ
ਸਾਧੁਵਿਲੁ, ਅੰਦਰੁ ਜੀਵਨ ਪੁੰਨਗੁੰਡ ਨੰਤਰੁ, ਸਾਉ ਮਾਤ੍ਰੁ
ਸੰਭਵਿਸੁਤੁਦੈ. 5 ॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

ਸਲੋਕ ਮ: : 1 ॥

ਪਦ੍ਯੁ ਮਹਾਲ 1 ॥

ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਮੁਸਲਿਮਰੁ ਸਰੀਅਤੁਨੁ ਹੋਗੁਝੀਕੈਯਨੁ ਹੋਝੁ, ਇਸ਼ੁਪਡੁਤਾਰੁ ਮੁਖੁ ਅਵਰੁ
ਅਦਨੁ ਅਧੁਯਨੁ ਮਾਡੁਤਾਰੁ ਮੁਖੁ ਅਦਰੁ ਬਗੈ ਯੋਝੀਸੁਤਾਰੁ, ਅੰਦਰੁ

ਅਵਰੁ ਭਰਿਯਥ ਅਨੁ ਭਨੁਤਿ ਏਨੁ ਪਰਿਗਣਿਸੁਤਾਰੁ ਮੁਤੁ ਅਦਨੁ
ਕਾਨਾਨੁ ਏਨੁ ਪਰਿਗਣਿਸੁਤਾਰੁ

ਬੰਦੇ ਸੇ ਜਿ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ ਚੀਦਾਰੁ ॥

ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹਿ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥

ਅਲਾਨਨੁ ਨੋਡਲੁ ਭਰਿਯਥਾਨ ਨਿਰਭੰਗਯੋਗੀ ਬੀਝਵਨੁ ਦੇਵਰ
ਅਭੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿਯ ਸੇਵਕ ਏਨੁ ਮੁਸ਼ਿਮਰੁ ਨੰਬੁਤਾਰੁ

ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥

ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹਿ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥

ਹਿੰਦੂਗਯੁ ਧਰਮਗ੍ਰੰਥਗੀਨੁ ਸੁਤਿਸਲ੍ਪੁਟੁ ਦੇਵਰਨੁ ਸੁਤਿਸੁਤਾਰੁ ਮੁਤੁ
ਅਵਨ ਰੋਪਵੁ ਅਨੰਤ ਸੁੰਦਰਵਾਗਿਰੁਤੁਦੇ

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹਕਾਰੁ ॥

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹਕਾਰੁ ॥

ਅਵਰੁ ਯਾਤ੍ਰਾ ਸਥਾਨਗਲੀ ਸ਼ਾਨ ਮਾਡੁਤਾਰੁ, ਦੇਵਰ ਵਿਗ੍ਰਹਗਲਨੁ
ਪੂਜਿਸੁਤਾਰੁ ਮੁਤੁ ਸ਼੍ਰੀਗੰਧਦ ਪਰਿਮਲਵਨੁ ਬਲਸੁਤਾਰੁ

ਜੋਗੀ ਸੁੰਨਿ ਪਿਆਵਨਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਜੋਗੀ ਸੁਨਿ ਧਿਆਵਨਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਯੋਗੀਗਯੁ ਸਮਾਧਿਯਨੁ ਪਛੇਦ ਨੰਤਰ ਨਿਗੁਣ ਪ੍ਰਭੁਵਨੁ ਧਾਨਿਸੁਤਾਰੁ
ਮੁਤੁ ਕਰਤਾਰਨੁ ਅਲਖ ਏਨੁ ਹੇਸਰਿਨਿੰਦ ਕਰਿਯੁਤਾਰੁ

ਸੁਖਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਸੁਖਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਅਲਕ੍ਸ਼੍ਯ ਪ੍ਰਭੁਵਿਨ ਰੋਪਵੁ ਸੁਕ੍ਸ਼੍ਣਵਾਗਿਦੇ, ਅਵਨ ਹੇਸਰੁ ਨਿਰੰਜਨ ਮੁਤੁ ਓ
ਜਗਤੁ ਅਵਨ ਦੇਵ

ਸਤੀਆ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ਦੇਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਸਤੀਯ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ਦੇਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਦਾਨੀਯ ਮਨਦਲੀ ਸੰਤੋਖੁ ਮੁਡੁਤੁਦੇ ਮੁਤੁ ਦਾਨ ਮਾਡੁਵ ਬਗੈ
ਯੋਗਿਸੁਤਾਰੁ

ਏ ਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੁਣਾ ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਏਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੁਣਾ ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਏਦੇ ਅਵਨੁ ਨੀਡਿਦ ਦੇਣੀਗੈ ਪ੍ਰਤਿਯਾਗਿ ਸਾਵਿਰਾਰੁ ਪਛੁ ਹੇਝੁ ਕੇਝੁਤਾਰੁ
ਮੁਤੁ ਜਗਤੁ ਤਨੁਨੁ ਅਲੰਕਰਿਸੁਵੁਦਨੁ ਮੁੰਦੁਵਰੇਸਬੈਕੰਦੁ
ਹਾਰੈਸੁਤਾਰੁ

ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਤੈ ਕੁੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ ॥

ਭੋਰਾ ਜਾਰਾ ਤੈ ਕੁੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ ॥

ਕੱਲ੍ਹਰੁ, ਵਧੀਭਾਰੀਗਲੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਸੁਲ੍ਹੁ, ਨਡਵਲੀਕੇਯੁ ਪਾਪੀਗਲੁ ਅੰਤਹ
ਜਨਰਿਦ੍ਵਾਰੰਦਰੰ

ਇਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਉ ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥

ਭੀਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਉ ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥

ਏਨਿਦ੍ਵਾਰੁ ਤਮ੍ਹੁ ਕਮਦ ਫਲਵਨ੍ਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸੀ ਬਰਿਗ੍ਯੁਲ੍ਲਿ ਭਲ੍ਲਿੰਦ
ਹੋਰਡੁਤ੍ਤਾਰੰ. ਅਵਰੁ ਯਾਵੁਦਾਦਰੁ ਭਲ੍ਲ੍ਯੁ ਕੇਲਸ ਮਾਡਿਦ੍ਵਾਰਾ?

ਜਲਿ ਬਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ ॥

ਜਲਿ ਤਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ ॥

ਸਮੁਦ੍ਰ, ਭੂਮਿ, ਦੇਵਤੰਗਲ ਨਗਰੰਗਲ, ਲੋਕੰਗਲ, ਸੂਰ੍ਯ, ਚੰਦ੍ਰ ਮੁਤ੍ਤੁ
ਨਕ੍ਸ਼ਤ੍ਰੰਗਲ ਓ ਜਗਤ੍ਤਿਨਲ੍ਲਿ ਅਸੰਖ੍ਯੁਤ ਜੀਵੀਗਲਿਵੇ

ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥

ਭਯੋ ਜੀ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥

ਓ ਕਰ੍ਤਰੰ, ਓ ਜੀਵੀਗਲ ਏਨੁ ਹੋਲੁਤ੍ਤਵਯੋ ਅਦੁ ਨਿਮਗੇ ਤੀਲਿਦਿਦੇ. ਨੀਵੁ
ਅਵਰਨ੍ਨੁ ਪ੍ਰੋਸ਼ਿਸੁਵਵਰੁ

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

ਨਾਨਕ ਭਾਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਕ੍ਤਰੁ ਦੇਵਰ ਮਹਿਮੇਯਨ੍ਨੁ ਹੋਗਲੁ ਹਸਿਦਿਦ੍ਵਾਰੰ ਮੁਤ੍ਤੁ ਅਵਰ
ਨਿਜਵਾਦ ਨਾਮਵੇ ਅਵਰ ਆਧਾਰਵਾਗਿਦੇ

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਫਾਰੁ ॥੧॥

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਫਾਰੁ ॥

ਅਵਰੁ ਹਗਲਿਰੁਲੁ ਅਨੰਦਦਲ੍ਲਿ ਭਰੁਤ੍ਤਾਰੰ, ਸਦ੍ਗੁਣੀਗਲੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਰੁਸ਼ਰ
ਪਾਦਦਲ੍ਲਿ ਧੁਲੀਨੰਤਾਗੁਤ੍ਤਾਰੰ. 1 ॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮਃ: 1 ॥

ਮਹਾਲ 1 ॥

ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ ॥

ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ ॥

ਭਭ੍ਯੁ ਮੁਸਲਿਮਨੁ ਸਤ੍ਤਾਗ, ਅਵਨਨ੍ਨੁ ਸਮਾਧਿ ਮਾਡਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ ਮੁਤ੍ਤੁ ਅਵਨ
ਦੇਹਵੁ ਜੀਡਿਮਣ੍ਯਾਗਿ ਬਦਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ, ਓਦਰੰ ਓ ਮਣ੍ਯੁ ਕੁੰਬਾਰਨੀਗੇ ਬੰਦਾਗ

ಅವನು ಅದರಿಂದ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಈ ಉರಿಯುವ ಜೇಡಿಮಣ್ಣು ಕಿರುಚುತ್ತದೆ

ಕಳಪೆ ಮಣ್ಣು ಸುಟ್ಟುಹೋದ ನಂತರ ಮತ್ತು ಸುಡುವ ಕೆಂಡಗಳು ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ನಂತರ ಅಳುತ್ತವೆ

ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ದೇವರಿಗೆ ಸುಡುವುದು ಉತ್ತಮವೋ ಅಥವಾ ಹೂಳುವುದು ಉತ್ತಮವೋ ಎಂಬ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತಿಳಿದಿದೆ ಎಂದು ಗುರುನಾನಕ್ ದೇವ್ ಜಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 2 ||

ಪೌರಿ ||

ನಿಜವಾದ ಗುರುವಿಲ್ಲದೆ, ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ

ಭಗವಂತ ತನ್ನನ್ನು ಸದ್ಗುರುವಿನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ

ತಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಿಂದ ಲೌಕಿಕ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡಿದವರು
ಸದ್ಗುರುಗಳ ಭೇಟಿಯ ನಂತರ ಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ

ಸತ್ಯದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿದವನು ಪ್ರಪಂಚದ ಜೀವದಾತನಾದ

ದೇವರನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡನು ಎಂಬುದು ಉತ್ತಮ ಆಲೋಚನೆ. 6 ||

ಸಲೋಕ್ ೫: ೧ ||

ಸಲೋಕ್ ಮ: 1

ಪದ್ಯ ಮಹಾಲ 1 ||

ਹਉ ਵਿਚಿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚಿ ਗਇਆ ||

ಹವು ವಿಚಿ ಜಾಯಿಆ ಹವು ವಿಚಿ ಗಯಿಆ ||

ಮನುಷ್ಯ ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ತೊರೆದಿದ್ದಾನೆ

ਹਉ ਵਿਚಿ ਜੀਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚಿ ਮੁਆ ||

ಹವು ವಿಚಿ ಜಾಮಿಯಾ ಹವು ವಿಚಿ ಮುವಾ ||

ಅವನು ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಸತ್ತಿದ್ದಾನೆ

ਹਉ ਵਿਚಿ ਦಿತಾ ਹਉ ਵਿਚಿ ਲਇਆ ||

ಹೌ ವಿಚಿ ದಿತಾ ಹೌ ವಿಚಿ ಲಾಯಿಆ ||

ಯಾರಿಗೋ ಏನನ್ನೋ ಕೊಟ್ಟನೆಂಬ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ, ಯಾರಿಂದಲೋ ಏನನ್ನೋ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ ಎಂಬ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ

ਹਉ ਵਿਚಿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚಿ ਗਇਆ ||

ಹೌ ವಿಚಿ ಖಟಿಯಾ ಹೌ ವಿಚಿ ಗಯಿಆ ||

ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಅವನು ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡನು

ਹਉ ਵਿਚಿ ಸਚಿಆರು ಕುತਿਆರು ||

ಹೌ ವಿಚಿ ಸಚಿಯಾರು ಕೂಡಿಯಾರು || ||

ಅಹಂಕಾರದಿಂದಲೇ ಅವನು ಸತ್ಯ ಹೇಳುವವನೂ ಸುಳ್ಳುಗಾರನೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ

ਹਉ ਵਿਚಿ ਪಾಪ ಪುੰਨ ਵೀਚಾರು ||

ಹೌ ವಿಚಿ ಪಾಪ ಪುನ್ ವೀಚಾರು ||

ಪಾಪ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ

ਹਉ ਵਿਚಿ ਨರಕಿ ಸುರಗಿ ಅವತಾರು ||

ಹೌ ವಿಚಿ ನರಕೀ ಸುರಗೀ ಅವತಾರು ||

ಅಹಂಕಾರದಿಂದಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ನರಕ ಅಥವಾ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ

ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ॥

ਹਵੁ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਵੁ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ॥

ਕੰਲਵੋਮੈ ਅਹੰਕਾਰਦਿਨਿ ਨਗੁਤਾਨੈ ਮੁਕਤਿ ਕੰਲਵੋਮੈ ਅਹੰਕਾਰਦਿਨਿ
ਅਭੁਤਾਨੈ

ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ॥

ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ॥

ਅਹੰਕਾਰਦਿਨਿ ਅਵਨ ਮਨਸੁ ਪਾਪਗਣਿ ਤੁੰਬਿਰੁਤੁਦੈ ਮੁਕਤਿ
ਅਹੰਕਾਰਦਿਨਿ ਅਵਨੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸ਼ਾਨੁ ਮਾਡੁਵ ਮੂਲਕ ਤਨੁ ਪਾਪਗਣਨੁ
ਸੁਦੀਕਰਿਸੁਤਾਨੈ

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ ॥

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ ॥

ਅਹੰਕਾਰਦਿਨਿ ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਜਾਤੀਯਨੁ ਸਹ ਕਲੇਦੁਕੋਲੁਤਾਨੈ

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ॥

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ॥

ਅਹੰਕਾਰਦਿਨਿ ਮਨੁਸੁ ਮੁਰਖੁ ਮੁਕਤਿ ਬੁਧਿਵੰਤਨਾਗੁਤਾਨੈ

ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ਓਦਰੇ ਮੋਖੁ ਮੁਕਤਿ ਵਿਮੋਖਨੇਯ ਅਗਤੁ ਰਹਸੁਵੁ ਅਵਨਿਗੇ ਤੀਰਿਦਿਲੁ

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥

ਅਹੰਕਾਰਦਿਨਿ ਮਾਯੁ ਮਾਯੇਯਨੁ ਸਤ੍ਯਵੰਦੁ ਭਾਵਿਸੁਤਾਨੈ ਮੁਕਤਿ ਮੁਰਦ
ਨੇਰੀਨੰਤੈ ਅਦਨੁ ਸੁਲੁ ਏਨੁ ਅਹੰਕਾਰਦਿਨਿ ਮਾਯੁ ਪਰਿਗਣਿਸੁਤਾਨੈ

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ ॥

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ ॥

ਅਹੰਕਾਰਦਿਨਿ ਜੀਵਿਯੁ ਵਿਵਿਧ ਜਾਤਿਗਣਿ ਮੁਕਤਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਪਡੇਯੁਤੁਦੈ

ਹਉਮੈ ਬੁਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੁਝੈ ॥

ਹਉਮੈ ਬੁਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੁਝੈ ॥

ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੋਦਰੇ ਮਾਯੁ ਦੇਵਰ ਬਾਗਿਲੁ ਗੋਚਰਿਸੁਤੁਦੈ

ਗਿਆਨ ਵਿਗੁਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੁਝੈ ॥

ਗਿਆਨ ਵਿਗੁਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੁਝੈ ॥

ਭਲਦਿਦਰੇ ਜਾਨਵਿਲੁਦੁ ਵਧੁਤਿਯੁ ਚਰਚਗਣਿ ਸਿਕੀਹਾਕੀਕੋਲੁਤਾਨੈ

ಓ ನಾನಕ್ಕ, ಪ್ರಭುವಿನ ಆದೇಶದಂತೆ ಮನುಷ್ಯನ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರಕಾರ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಂಬಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ.1 ||

ಮಹಾಲ 2||

ಮನುಷ್ಯ ಕೇವಲ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ವರ್ತಿಸುವುದು ಅಹಂಕಾರದ ಸ್ವಭಾವ

ಈ ಅಹಂಕಾರವೇ ಜೀವಿಗಳ ಬಂಧನಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ, ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಜೀವಿಯು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಜೀವದ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಳುತ್ತದೆ

ಈ ಅಹಂಕಾರವು ನಿಖರವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಯಾವ ವಿಧಾನದಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು?

ಅಹಂಕಾರದಿಂದಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ದೇವರ ಆಶಯ

ಅಹಂಕಾರವು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಕಾಯಿಲೆಯಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥

ਕੀਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥

ਦੇਵਰੁ ਨਿਮ੍ਹਨ੍ਹੁ ਆਰੀਖਦਿਸਿਦਰੇ, ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਗੁਰੁਵਿਨ ਮਾਤਿਨੰਤ
ਵਰ੍ਤਿਸੁਤਾਨੇ, ਭਦੁ ਚ ਰੋਗਿਗਥੇ ਮਦ੍ਹੁ.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਭਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥ ੨॥

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ, ਭ ਜਨਰੇ, ਕੇਲੀਰ, ਚ ਹੇਮੇ ਮਤ੍ਹੁ ਦੁਖਦ ਰੋਗਿਗਥੇ
ਸੰਯਮਦਿਨਦ ਗੁਣਵਾਗੁਤ੍ਹਦੇ. ਸੰਯਮਵੁ ਭੁਭਿਤ ਆਨੰਦ ਮਤ੍ਹੁ ਸੰਪੂਰਨ
ਤ੍ਯੁਭਿਸੁਵਿਕੇਯ ਨਡੁਵਿਨ ਸ੍ਵਯੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਦ ਸ੍ਥਿਤਿਯਾਗਿਦੇ. ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਡੀ

ਪੌਰੀ ॥

ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈਂ ਜਿਨੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈਂ ਜਿਨੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਯਾਰੁ ਭੰਦੁ ਪਰਮ ਸਤ੍ਯਵਨ੍ਹੁ ਮਾਤ੍ਰ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁਤ੍ਤਾਰੋ, ਆ ਤ੍ਯੁਪ੍ਤ ਜਨਰੁ
ਦੇਵਰਿਗੇ ਭੁਕ੍ਤਿ ਸੇਵੇਯਨ੍ਹੁ ਮਾਡਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਓਨੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ਭੰਨੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਾਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ਅਵਰੁ ਕੇਲ੍ਹ ਮਾਰਗਦਲ੍ਹਿ ਤਮ੍ਹੁ ਕਾਲੁਗਲ੍ਹਨ੍ਹੁ ਭਡੁਪੁਦਿਲ੍ਹੁ ਮਤ੍ਹੁ ਭਲ੍ਹੇਯ
ਕਾਰ੍ਯਗਲ੍ਹਨ੍ਹੁ ਮਤ੍ਹੁ ਧਰਮਵਨ੍ਹੁ ਗਲ੍ਹਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਓਨੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਬੋਝਾ ਖਾਇਆ ॥

ਭੰਨੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਬੋਝਾ ਖਾਇਆ ॥

ਅਵਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਬੰਧਗਲ੍ਹਨ੍ਹੁ ਮੁਰਿਦੁ ਸ੍ਵਲ੍ਪ ਆਕਾਰ ਮਤ੍ਹੁ ਨੀਰਨ੍ਹੁ
ਤਿਨ੍ਹੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥

ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥

ਭੰਨੀ ਦੇਵਰੇ, ਦਿਨਨਿਤ੍ਯ ਕੋਡੁਵ ਮਹਾਨ ਦਾਤ ਨੀਵੁ

ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਮਹਾਨ ਭਗਵੰਤਨ੍ਹੁ ਸ੍ਤੁਤਿਸੁਵੁਦਰਿਨਦ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਭ੍ਯਾਤਿਯਨ੍ਹੁ
ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਨੇ. 7 ॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

ਸਲੋਕ ਮ: 1 ॥

ਪਦ੍ਯ ਮਹਾਲ 1 ॥

ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥

ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮਨੁਸ਼੍ਯਰੂ, ਮਰਗਲੇ ਮਰਗਲੂ, ਤੀਰਥਕ੍ਸ਼ੇਤ੍ਰਗਲੂ, ਦੰਡਗਲੂ, ਮੰਡਗਲੂ, ਹੋਲਗਲੂ

ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂਹ ॥

ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂਹ ॥

ਦੀਪਗਲੂ, ਪ੍ਰਪੰਚਗਲੂ, ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਗਲੂ, ਵਿਸ਼੍ਵਗਲੂ

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥

ਜੇਰਜ ਸ੍ਵੇਦਜ ਮਤ੍ਤੁ ਊਦ੍ਯਜ

ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ ॥

ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ ॥

ਸਰੋਵਰ ਪਵਰਤਗਲ੍ਹੀ ਵਾਸਿਸੁਵ ਏਲ੍ਹਾ ਜੀਵਿਗਲ੍ਹ ਸੰਖ੍ਯੇ ਦੇਵਰਿਗੇ ਮਾਤ੍ਰ ਤੀਰਿਦਿ

ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ ॥

ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰੂ ਫਲ੍ਹਨੇ ਜੀਵਿਗਲ੍ਹਨ੍ਹੁ ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵੁਗਲ੍ਹਨ੍ਹੁ ਪ੍ਰੋਸ਼ਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਜਿਨਿ ਕਰਤੇ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥

ਜਿਨਿ ਕਰਤੇ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥

ਵਿਸ਼੍ਵਵਨ੍ਹੁ ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿਸਿਦ ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿਕਰ੍ਤਰੂ ਅਦਰ ਬਗ੍ਨੇ ਚਾਯਿ ਵਹਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ ਮਤ੍ਤੁ ਨੋਡਿਕੋਲ੍ਹੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਸੋ ਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ॥

ਸੋ ਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ॥

ਜਗਤ੍ਤਨ੍ਹੁ ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿਸਿਦ ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿਕਰ੍ਤਰੂ ਅਦਨ੍ਹੁ ਸ੍ਵਤ: ਨੋਡਿਕੋਲ੍ਹੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ॥

ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ॥

ਅਵਰੂ ਦਯਾਮਯ ਦੇਵਰੂ, ਨਾਨੁ ਅਵਰਿਗੇ ਨਨ੍ਹੁ ਸ੍ਰਵੋਰ੍ਯ ਚ੍ਯ ਗੌਰਵਵਨ੍ਹੁ

ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಅವನ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ದೃಢವಾಗಿದೆ

ਨಾನಕ ಸਚೆ ನಾಮ ਬਿਨੁ ಕਿਆ ಟಿಕಾ ಕਿਆ ತಗು ॥೧॥

ನಾನಕ ಸಚೆ ನಾಮ ಬಿನ್ ಕೀಅ ಟಿಕಾ ಕೀಅ ತಗು || ೧ ||

ಓ ನಾನಕ, ಸತ್ಯ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸದೆ ತಿಲಕ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ದಾರವನ್ನು
ಧರಿಸುವುದರ ಅರ್ಥವೇನು? 1 ||

ਮಃ ೧ ॥

ಮ: ೧ ||

ಮಹಾಲ 1 ||

ಲಖ ನೆಕೀਆ ಚಿಗಿರೀಯಾ ಲಖ ಪುನಾ ಪರವಾಣು ॥

ಲಖ ನೆಕಿಯಾ ಚಂಗೀಯಿಯಾ ಲಖ ಪುನ್ ಪರ್ವಾಣು ||

ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಸತ್ಕರ್ಮ, ಲಕ್ಷ ಪುಣ್ಯ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೂ, ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಶ್ರುತಿಗಳನ್ನು
ಪಠಿಸಿದರೂ, ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಜ್ಞಾನ, ಧ್ಯಾನ, ಪುರಾಣ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಓದಿದರೂ ಎಲ್ಲವೂ
ವ್ಯರ್ಥ

ಲಖ ತಪ ಉಪರಿ ತೀರಖಾ ಸಹಜ ಜೊಗ ಬೇಬಾಣ್ ॥

ಲಖ ತಪ ಉಪರಿ ತೀರ್ಥಾಂ ಸಹಜ ಜೋಗ ಬೇಬಾಣ್ ||

ನೀನು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಮತ್ತು
ಅರಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಹಜ ಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ

ಲಖ ಸುರತನ ಸಂಗರಾ ರಣ ಮಹಿ ಫುಹಿ ಪರಾಣ್ ॥

ಲಖ ಸೂರ್ತನ್ ಸಂಗ್ ರಾಮ್ ರಣ್ ಮಹಿ ಚುಟಿಹಿ ಪರಾನ್ ||

ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಸ್ನಾಯು ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಶೌರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ
ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುತಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ

ಲಖ ಸುರತೆ ಲಖ ಗਿਆನ ಧਿਆನ ಪಡೀಯಾಹಿ ಪಾರ ಪುರಾಣ್ ॥

ಲಖ ಸೂರತಿ ಲಖ ಗಿಯಾನ್ ಧಿಯಾನ್ ಪಡಿಯಾಹಿ ಪಾರ ಪುರಾಣ್ ||

ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಶ್ರುತಿ, ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಜ್ಞಾನ ಕೇಳಿದರೂ, ಧ್ಯಾನಿಸಿದರೂ, ಪುರಾಣದ
ಪಾಠಗಳನ್ನು ಓದಿದರೂ ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯರ್ಥ

ಜಿನಿ ಕರತೆ ಕರಣಾ ಕೀਆ ಲಿಖೀਆ ಆವಣ್ ಜಾಣ್ ॥

ಜಿನಿ ಕರತ್ಯ ಕರ್ಣ ಕೀಅ ಲಿಖಿಯಾ ಆವಣು ಜಾಣು ||

ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಭಗವಂತ ಜೀವಿಗಳ ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳನ್ನು
ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ

ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥

ਨਾਨਾਕ ਮਤੀ ਮੀਧਿਯ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦೇਵਰ ਕಾರ್ಯਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸੰਕੇਤਵਾਗਿਦ, ਇਤਰ ਏਲਾ, ਬੁਧਿਵੰਤ ਤੰਤ੍ਰਾਂ ਸੁਝੂ. 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਡੀ

ਪੌਰੀ

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੁ ਜਿਨੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਪਰਮ ਸਤ੍ਯਵੰਸ਼ੁ ਹਰਦਿਦ ਏਕੈਕ ਨਿਜਵਾਦ ਗੁਰੂ ਨੀਨੁ

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਏਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੋਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ਨੀਵੁ ਯਾਰੀਗੇ ਸਤ੍ਯਵੰਸ਼ੁ ਨੀਡੁਤੀਰੋ ਅਵਨੁ ਸਤ੍ਯਵੰਸ਼ੁ ਸ੍ਵੀਕਰਿਸੁਤਾਨੇ
ਮਤ੍ਤੁ ਸਤ੍ਯਦ ਕਲਸਵੰਸ਼ੁ ਮਾਡੁਤਾਨੇ

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲੀਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁਵੰਸ਼ੁ ਕੰਡੁਕੋਲ੍ਘੁਵ ਆਤ੍ਮਵੁ ਸਤ੍ਯਵੰਸ਼ੁ ਪਡੈਯੁਤ੍ਤਦੇ. ਨਿਜਵਾਦ ਗੁਰੂ
ਅਵਰ ਹ੍ਯਦਯਦਲੀ, ਸਤ੍ਯ ਨੇਲੇਸੁਵੰਤ ਮਾਡੁਤਾਨੇ

ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਮੂਰਖੁ ਸਚੁ ਨ ਜਾਨਣੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਆਦਰੇ ਮੂਰਖੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਯੁ ਸਤ੍ਯਵੰਸ਼ੁ ਤੀਲੀਦਿਰੁਵੁਦਿਲ੍ਲੁ ਮਤ੍ਤੁ ਸ੍ਵਾਧ੍ਯਦ
ਪਰਿਣਾਮਵਾਗਿ ਅਵਨੁ ਤੰਨੁ ਜੀਵਨਵੰਸ਼ੁ ਵ੍ਯਧ੍ਯਵਾਗਿ ਵ੍ਯਧ੍ਯਮਾਡੁਤਾਨੇ

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥੮॥

ਵੀਚੀ ਦੁਨੀਯਾ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ ੮॥

ਅੰਤਹ ਜਨਰੂ ਓ ਜਗਤੀਗੇ ਏਕੇ ਬੰਦਰੂ? 8॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹ 1 ॥

ਪਦ੍ਯ ਮਹਾਲ 1 ॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ ॥

ਪਡੀ ਪਡੀ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪਡੀ ਪਡੀ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ ॥

ਗਾਡੀਯਲੀ, ਤੁੰਬੀਸੀਕੋਂਡੁ ਬੰਦੁ, ਪੁਸ਼ਟਕਾਂਗ ਸੰਪੂਰਣ ਸਮੂਹਵੰਸ਼ੁ

ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರೂ

ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ ॥

ಪಡಿ ಪಡಿ ಬೇಡಿ ಪಾಯਿਓਯਾ ਪಡಿ ਪಡಿ ਗಡೀਅਹਿ ਖਾਤ ॥

ಓದಿ ಓದಿ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ದೋಣಿಯನ್ನು ತುಂಬಿದರೂ ಅಥವಾ ಓದಿ ಓದಿ ನಿಂತು
ತುಂಬಿಸಿದರೂ

ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸಾಸ ॥

ಪಡೀਅಹಿ ಜೆತೆ ಬರಸ್ ಬರಸ್ ಪಡೀਅಹಿ ಜೆತೆ ಮಾಸ್ ॥

ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಓದಿದರೂ, ಎಷ್ಟು ತಿಂಗಳು ಓದಿದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ

ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸಾਸ ॥

ಪಡೀਐ ಜੇತಿ ಅರ್ಜਾ ಪಡೀਅಹಿ ಜೆತೆ ಸಾಸ್ ॥॥

ಜೀವನವಿಡೀ ಓದುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರೂ ಜೀವದ ಉಸಿರು ಇರುವವರೆಗೂ ಓದುತ್ತಿರಿ

ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਾਖ ॥੧॥

ನಾನಕ್ ಲೇಖೈ ಇಕ್ ಗಲ್ ಹೋರು ಹವುಮೆ ಝಾಖ್ಝಾ ಝಾಖ್ ॥੧॥

ಆದರೆ ಓ ನಾನಕ್, ಸತ್ಯದ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು
ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮನುಷ್ಯನ
ಕಾರ್ಯಗಳ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿದೆ, ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ
ಮಾತನಾಡುವುದು. 1॥

ਮਃ ੧ ॥

ಎಂ: 1 ॥

ಮಹಾಲ 1॥

ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ ॥ ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ ॥

ಲಿಖಿ ಲಿಖಿ ಪಡಿಆ ॥ತೆತ ಕಡಿಆ ॥

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಎಷ್ಟುಹೆಚ್ಚು ಓದುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ಅಷ್ಟೇ
ಹೆಚ್ಚು ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಉರಿಯುತ್ತಾನೆ

ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭਵਿਆ ॥ ਤੇਤੇ ਲਵਿਆ ॥

ಬಹು ತೀರ್ಥ ಭಾವಿಆ ॥ತೇತೋ ಲವಿಆ ॥

ಅವನು ಎಷ್ಟು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಲೆದಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು
ಅಸಂಬದ್ಧ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ ॥

ಬಹು ಬೆಖ್ ಕೀಆ ದೇಹಿ ದುಖು ದೀಆ ॥

ಮನುಷ್ಯನು ಎಷ್ಟು ಧಾರ್ಮಿಕ ವೇಷವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅವನು

ದೇಹವನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಹೆಚ್ಚು ದುಃಖಿಸುತ್ತಾನೆ

ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥

ಸಹು ವೆ ಜಿಆ ಅಪ್ಪಾ ಕೀಆ ॥

ಓ ಜೀವಿಯೇ, ಈಗ ನಿನ್ನ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸು

ਅੰਨ੍ಹು ನ ಖಾਇਆ ಸಾಧು ಗವಾਇਆ ॥

ಅಂನ್ ನ ಖಾಯಿಆ ಸಾಧು ಗವಾಯಿಆ ॥

ಆಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಜೀವನದ ರುಚಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ

ਬਹੁ ದੁਖ ಪಾਇਆ ದುಜಾ ಭಾਇਆ ॥

ಬಹು ದುಖ ಪಾಯಿಆ ದೂಜ ಭಯಿಆ ॥

ಮನುಷ್ಯನು ದ್ವಂದ್ವದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಾಗ ಬಹಳ ದುಃಖಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ

ਬಸਤ੍ತು ನ ಪಹಿರೈ ॥ ಅಹಿನಿಸಿ ಕಹರೈ ॥

ಬಸತರ್ ನ ಪಹಿರೈ ॥ ಅಹಿನಿಸಿ ಕಹರೈ ॥

ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸದವನು ಹಗಲಿರುಳು ದುಃಖಿತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ

ਮੋਨಿ ਵਿਗೃತಾ ॥ ਕਿਉ ಜಾಗೈ ಗುರ ਬਿਨು ಸುತಾ ॥

ಮೋನಿ ವಿಗೂತ ॥ ಕಿಯು ಜಾಗೈ ಗುರು ಬಿನು ಸೂತಾ ॥

ಒಬ್ಬ ಗುರುವಿಲ್ಲದೆ ಮೌನದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ನಾಶವಾಗುತ್ತಾನೆ, ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವವನು ಹೇಗೆ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ?

ਪಗ ಓಪೆತಾಣಾ ॥ ಅಪਣಾ ಕੀਆ ಕಮಾಣಾ ॥

ಪಗ್ ಉಪೇತಾಣಾ ॥ ಆಪ್ಪಾ ಕಿಯಾ ಕಾಮನಾ ॥

ಬರಿಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವನು ತನ್ನ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ

ਅಲ್ಹು ಮಲ್ಹು ಖಾಣಿ ಸಿರಿ ಡಾಣಿ ಪಾಣಿ ॥

ಆಲು ಮಲು ಖಾಯಿ ಸಿರಿ ಛಾಯಿ ಪಾಯಿ ॥

ತಿನ್ನಲಾಗದ ಮಣ್ಣನ್ನು ತಿಂದು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬೂದಿ ಎರಚಿಕೊಂಡವನು

ਮੂರಖಿ ಅಯೆ ಪತಿ ಗವಾಣಿ ॥

ಮೂರಖಿ ಅನ್ಯೈ ಪತಿ ಗವಾಯಿ ॥

ಆ ಮೂರ್ಖ ಕುರುಡನು ತನ್ನ ಗೌರವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ

ವಿಣ್ಹು ನಾವೈ ಕಿಛು ಥಾಣಿ ನ ಪಾಣಿ ॥

ವಿಣು ನಾವೈ ಕಿಛು ಥಾಯಿ ನ ಪಾಯಿ ॥

ನಿಜವಾದ ಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ

ਰਹੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ॥

ਰਹੈ, ਬੇਬਾਣੀ ਮੁਡਿ ਮਸਾਣੀ ॥

ਅਵਰੁ ਕਾਡੁਗਲੁ, ਸ੍ਵਾਨਾਨਗਲੁ ਮੁਤ੍ਹੁ ਸ੍ਵਾਨਾਨਦਲੀ, ਵਾਸਿਸੁਤਾਰੇ

ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛਤਾਣੀ ॥

ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਨੈ, ਘੋਰਿ ਪਛਤਾਣੀ ॥

ਕੁਰੁਡਨੁ ਦੇਵਰਨੁ, ਤੀਲੀਦਿਲੁ, ਮੁਤ੍ਹੁ ਨਮਤਰ ਪ੍ਰਾਣਾਪ ਪਡੁਤਾਨੇ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਨੁ, ਭੇਟੀਯਾਦਵਨੁ ਸੰਤੋਖਵਨੁ, ਪਡੇਯੁਤਾਨੇ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨੀ ਵਸਾਏ ॥

ਮੁਤ੍ਹੁ ਅਵਨੁ ਤਨੁ, ਮਨਸੀਨਲੀ, ਹਰਿਯੁ ਹੋਸਰਨੁ, ਭਡੁਤਾਨੇ

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰ ਦਯੇਯਿੰਦ ਏਲ੍ਹਵਨੁ, ਸਾਧਿਸਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥੨॥

ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ, ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥

ਅਵਨੁ ਭਰਵਸੇ ਮੁਤ੍ਹੁ ਚਿੰਤੰਗਲੀੰਦ ਮੁਕੁਨਾਗੁਤਾਨੇ ਮੁਤ੍ਹੁ ਬ੍ਰਹਮੁ, ਏਓ
ਪਦਦਿੰਦ ਤਨੁ, ਅਹੰਕਾਰਵਨੁ, ਸੁਡੁਤਾਨੇ. 2 ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਡੀ

ਪੌਰੀ ॥

ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੇਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵੇਦੇ ॥

ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ, ਦਾਰੀ ਸੋਹਨੀ, ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥

ਓ ਕਰਤਾਰੇ, ਨਿਨੁ ਬਾਗੀਲੀ, ਭਜਨੇ ਮੁਤ੍ਹੁ, ਕੀਰਤਨੇਗਲਨੁ, ਹਾਡੁਵ ਅਤ੍ਯੰਤ
ਸੁੰਦਰਵਾਗੀ, ਕਾਨੁਵ ਭਕੁਰੁ ਨਿਨੁ, ਹ੍ਰਦਯਕੇ, ਬਹਲ ਪ੍ਰਿਯਰਾਗੀਦ੍ਵਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨੀ ਧਾਵੇਦੇ ॥

ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ, ਬਾਹਰੇ, ਦਰੀ ਡੋਅ, ਨ ਲਹਨੀ, ਧਾਵਦੇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੁਰਦ੍ਰਿਸ਼ਕਰ ਜਨਰੁ, ਭਗਵੰਤਨ ਆਰੀਵਾਦਵਿਲ੍ਹਦੇ, ਅਵਨ
ਬਾਗੀਲੀ, ਆਸ਼੍ਰਯਵਨੁ, ਪਡੇਯੁਵੁਦਿਲ੍ਹ, ਮੁਤ੍ਹੁ ਅਵਰੁ, ਅਲੇਦਾਡੁਤ੍ਰਲੇ
ਭਰੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਏ ॥

ಇಕಿ ಮೂಲು ನ ಬುಜ್ಞನ್ನಿ ಆಪಣಾ ಅಣ್ಣೋದ ಆಪು ಗಣಾಯಿದೆ ||

ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಭಗವಂತನನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ
ತಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ

ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਏ ॥

ಹೌ ಢಾಧಿ ಕಾ ನೀಚ ಜಾತಿ ಹೋರಿ ಉತ್ತಮ ಜಾತಿ ಸದಾಯಿದೆ ||

ನಾನು ಕೀಳು ಜಾತಿಯ ಒಬ್ಬ ಕೀಳು ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಉಳಿದವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ
ಜಾತಿ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ

ਤਿನ್ ಮੰਗಾ ಜಿ ತੁਝੈ ਧਿਆਇਏ ॥੯॥

ತಿನ್ಮ ಮಂಗಾ ಜಿ ತುಜ್ಞೈ ಧಿಯಾಇದೆ ||೯||

ಓ ಕರ್ತರೇ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವವರ ಸಹವಾಸವನ್ನು ನಾನು ಹುಡುಕುತ್ತೇನೆ. 6||

ਸਲੋಕು ೫: ೧ ॥

ಸಲೋಕು ಮಹ 1 ||

ಪದ್ಯ ಮಹಾಲ 1 ||

ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ಕੂੜੁ ਪರਜਾ ಕੂੜੁ ಸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ಕೂಡೂ ರಾಜ, ಕೂಡೂ ಪ್ರಜ, ಕೂಡೂ ಸಭು ಸಂಸಾರು ||

ರಾಜನು ಸುಳ್ಳು, ಜನರು ಸುಳ್ಳು, ಇಡೀ ಜಗತ್ತೇ ಸುಳ್ಳು

ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ಕੂੜੁ ਮਾੜੀ ಕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥

ಕೂಡು ಮಂಡಪ್ ಕೂಡು ಮಾಡಿ ಕೂಡು ಬೈಸಣ್ಣಾರು ||

ರಾಜರ ಮಂಟಪಗಳು ಮತ್ತು ಅರಮನೆಗಳು ಕೇವಲ ಸುಳ್ಳು ಮತ್ತು ಮೋಸ

ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ಕੂੜੁ ರੁਪਾ ಕੂੜੁ ਪੈਨਣਹਾਰੁ ॥

ಕೂಡು ಸುಯಿನಾ ಕೂಡು ರೂಪ ಕೂಡು ಪೈನ್ಡ್ನಾರು ||

ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿ ಸುಳ್ಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಂಚಕ

ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ಕੂੜੁ ਕਪੜੁ ಕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰು ॥

ಕೂಡು ಕಾಯಿಆ ಕೂಡು ಕಪಡು ಕೂಡು ರೂಪ್ ಅಪಾರು ||

ಈ ದೇಹ, ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಅಪಾರವಾದ ರೂಪ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಳ್ಳು

ਕੂੜੁ ਮੀਆ ಕੂੜੁ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥

ಕೂಡು ಮೀಆ ಕೂಡು ಬೀಬಿ ಖಾಪಿ ಹೋಯೇ ಖಾರು ||

ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿ ಸುಳ್ಳು ರೂಪಗಳು ಏಕೆಂದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ಆಸೆಗಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ
ಹಾಳಾಗುತ್ತಾರೆ

ਕੁੜਿ ਕੁੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਕೂਡਿ ਕੋਡੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਸੁਝੁਗਾਰਨੁ ਸੁਝੁਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਾਨੈ ਮੁਤੁ ਦੇਵਰਨੁ ਮਰੇਤੁਬਿਡੁਤਾਨੈ

ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥

ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥

ਓ ਜਗਤੁ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਵੁਦਰਿੰਦ ਨਾਨੁ ਯਾਰੋਂਦਿਗੈ ਸ਼੍ਰੇਣਿਤਰਾਗਬੈਕੁ

ਕੁੜੁ ਮਿਠਾ ਕੁੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੁੜੁ ਡੋਬੈ ਪੂਰੁ ॥

ਕੂਡੁ ਮਿਰ ਕੂਡੁ ਮਾਖਿਯੁ ਕੂਡੁ ਡੋਬੈ ਪੂਰੁ ॥

ਸੁਝੁ ਸਿਹਿ ਬੇਲੁ, ਸੁਝੁ ਮਧੁਰ ਜੀਨੁ, ਸੁਝੈ ਬਹੁਸੰਖੈਯ ਜੀਵਿਗਲਨੁ
ਨਰਕਦਲਿ ਮੁਲੁਗਿਸੁਤਦੈ

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੁੜੈ ਕੁੜੁ ॥੧॥

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂਡੈ ਕੂਡੁ ॥੧॥

ਨਾਨਕੁ ਦੇਵਰਨੁ ਪ੍ਰਾਧਿਸੁਤਾਨੈ ਮੁਤੁ ਹੋਲੁਤਾਨੈ, ਓ ਪਰਮ ਸਤ੍ਯਵੈ,
ਨੀਨਿਲੁਦੈ ਓ ਭਡੀ ਜਗਤੁ ਸੁਝੁ. 1 ॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮੁ: 1 ॥

ਮਹਾਲ 1 ॥

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥

ਸਚੁ ਤ ਪਾਰੁ ਜਾਣੀਯਯਾ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥

ਸਤ੍ਯਵੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ ਹ੍ਯਦਯਦਲਿਦ੍ਵਰੈ ਮਾਤ੍ਰ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਤੀਲੀਯਬਹੁਦੁ

ਕੁੜੁ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ ॥

ਕੂਡੁ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਭਛਾ ਧੋਇ ॥

ਅਵਨ ਸੁਝਿਨ ਕੋਲੀਯਨੁ ਤੰਗੈਦੁਹਾਕਲਾਗੁਤਦੈ ਮੁਤੁ ਅਵਨੁ ਤਨੁ
ਦੈਹਵਨੁ ਸੁਦ੍ਵਿਕਰਿਸੁਤਾਨੈ

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਸਚੁ ਤ ਪਾਰੁ ਜਾਣੀਯਯਾ ਜਾ ਜੁਗਤੀ ਜਾਣੀ ਜੀਵੁ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਭਗਵੰਤਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸਿਦਰੈ ਮਾਤ੍ਰ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਤੀਲੀਯਬਹੁਦੁ

ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ਨਾਵੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਰਹਸੀਯੈ ਤਾ ਪਾਯੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ਯਾਵਾਗ ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮਵਨੁ ਕੋਲੀ ਮਨਸਿਗੈ ਆਨੰਦਵਾਗੁਤਦੈਯੋ, ਓਗ

ಜೀವಿಗೆ ಮೋಕ್ಷದ ಬಾಗಿಲು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥

ಸಚು ತ ಪರು ಜಾಣೀಯೇ ಜ ಜುಗತಿ ಜಾಣೆ ಜೀವು ||

ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ
ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯದ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ

ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ ॥

ಧರತಿ ಕಾಯಿಆ ಸಾಧಿ ಕೈ ವಿಚಿ ದೇಯಿ ಕರತಾ ಬೀವು||

ದೇಹದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಂದಗೊಳಿಸಿದ ನಂತರ, ಅವನು ಅದರಲ್ಲಿ
ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಹೆಸರಿನ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತುತ್ತಾನೆ

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ ॥

ಸಚು ತ ಪರು ಜಾಣೀಯೇ ಜ ಸಿಖ್ ಸಚಿ ಲೇಯ್ ||

ನಿಜವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ

ਦਇਆ ਜಾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਫੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥

ದೈಯಿಆ ಜನೈ ಜಿಯಾ ಕಿ ಕಿಚು ಪುನ್ನು ಡಾನು ಕರೇಯ್ ||

ಅವನು ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ದಯೆ ತೋರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ
ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ

ਸਚੁ ತಾ ಪರੁ ಜಾਣੀਐ ਜಾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵಾಸੁ ॥

ಸಚು ತ ಪರು ಜಾಣೀಯೇ ಜ ಆತಂ ತೀರಥಿ ಕರೇ ನಿವಾಸು ||

ಒಬ್ಬರ ಆತ್ಮದ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು

ਸਤਿਗੁਰੂ ನೆ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵಾಸੁ ॥

ಸತಿಗುರು ನೋ ಪೂಛಿ ಕಾಯಿ ಬಾಹಿ ರಹೇ ಕರೇ ನಿವಾಸು ||

ಸದ್ಗುರುವನ್ನು ಕೇಳಿ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ ಅವನು ಕುಳಿತು
ವಾಸಿಸುತ್ತಾನೆ

ਸਚੁ ಸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰು ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥

ಸಚು ಸಬ್ ನ ಹೂಯಿ ದಾರು ಪಾಪ್ ಕಡ್ಡಯ್ ಧೋಯಿ ||

ಸತ್ಯವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಔಷಧವಾಗಿದೆ, ಅದು ಪಾಪವನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು
ಓಡಿಸುತ್ತದೆ

ਨಾನਕੁ ਵਖಾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ಸਚੁ ಪਲੈ ਹੋਇ ॥੨॥

ನಾನಕ್ ವಖಾನ್ಯೆ ಬೆನತಿ ಜಿನ್ ಸಚು ಪಲೈ ಹೋಯಿ ||೨||

ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರಿಗೆ ನಾನಕ್ ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਡੀ

ਪੌਰੀ ॥

ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥

ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਕਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥

ਨਨ੍ਹ ਮਨਸ੍ਹੁ ਸੰਤਰ ਪਾਦਦ ਧੂਲਨੁ ਕੇਲੁਤਦੇ, ਅਦੁ ਸਿਕਰੇ ਨਨ੍ਹ ਹਠੰਗੇ
ਹਛੀਕੋਲੁਤਦੇ

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਹੁਸੀ ਦੁਰਾਸੇਯਨੁ ਬਿਛੁੜੁ ਓਦੈ ਮਨਸ੍ਹਿਨਿੰਦ ਦੋਵਰ ਮੇਲੇ ਏਕਾਗ੍ਰਤੇ
ਮੂਡਿਸਬੈਕੁ

ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥

ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥

ਨਾਵੁ ਯਾਵੁਦੈ ਕੇਲਸ ਮਾਡਿਦਰੁ ਅਦੈ ਫਲਿਤਾਨੁਵਨੁ ਪਛੈਯੁਤਦੈ

ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਹ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥

ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਹ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥

ਅੰਤਹ ਕਰਮਵਨੁ ਮੋਦਲੀਨਿੰਦਲੁ ਬਰੇਦਰੇ, ਆਗ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਸੰਤਰ ਪਾਦਦ
ਧੂਲੁ ਸਿਗੁਤਦੈ

ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥੧੦॥

ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥ 10 ॥

ਬੁਧਿਵੰਤਿਕੇਯ ਕੋਰਤੈਯਿੰਦ ਨਾਵੁ ਸੇਵੇਯ ਫਲਵਨੁ ਕਲੇਦੁਕੋਲੁਤਦੈ.
10॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹ 1 ॥

ਪਦ੍ਯ ਮਹਾਲ 1 ॥

ਸਚਿ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ ॥

ਸਚਿ ਕਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ ॥

ਓਗ ਸਤ੍ਯਦ ਕ੍ਵਾਮੁ ਊਨ੍ਟਾਗਿਦੇ ਅੰਦਰੇ ਸਤ੍ਯ ਮਾਯਵਾਗਿ ਸੁਲ੍ਯਿਨ ਹਰਡੁਵਿਕੇ ਓ
ਕਲਿਯੁਗਦ ਮਸਿ ਜਨਰਨੁ ਅਸਹਾਯਕਰਨਾਗਿਸਿਦੈ

ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥

ਬੀਵੁ ਬੀਜੁ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਦ ਬੀਜ ਬਿਤੀਦਵਰੁ ਮਾਨ ਮਯਾਦੇਯੀਂਦ ਇਹਲੋਕ
ਤ੍ਯਜਿਸਿਦਾਰੁ ਆਦਰੁ ਚਾਗ ਫਡੇਦ ਨਾਮਦ ਬੀਜ ਮੋਲਕੇਯੋਡੇਯੁਵੁਦਾਦਰੁ
ਹੋਗੇ?

ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੁ ਰੁਤਿ ਹੋਇ ॥

ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੁ ਰੁਤਿ ਹੋਇ ॥

ਬੀਜਵੁ ਸੰਪੂਰਨਵਾਗਿਦਰੁ ਮਤੁ ਹਵਾਮਾਨਵੁ ਆਹਲਾਦਕਰਵਾਗਿਦਰੁ ਅਦੁ
ਮੋਲਕੇਯੋਡੇਯੁਬਹੁਦੁ

ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਬਣੁ ਬਲਸਦਿਦਰੁ ਹੋਸ ਬਢੈਂਗੇ ਬਣੁ ਹਾਕਲਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ ॥

ਅਵਮਾਨਵਨੁ ਦੇਹਕੇ ਅਨੁਯੋਜਿਦਰੁ, ਦੇਵਰ ਭਯਦਲਿ ਪਾਪਗਲਨੁ
ਤੋਲੇਦ ਨੰਤਰ ਅਦੁ ਪ੍ਰਕਾਸਮਾਨਵਾਗਿਰੁਤਦੇ

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਫਭੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਦੇਵਰਲਿ ਭਕ੍ਤਿਯੀਂਦ ਤੁੰਬਿਦਰੁ, ਸੁਲੁ, ਅਵਨ
ਹਤ੍ਤਿਰਵੁ ਬਰੁਵੁਦਿਲੁ. 1 ॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮੁ 1 ॥

ਮਹਾਲ 1 ॥

ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥

ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥

ਦੁਰਾਸੇ ਮਤੁ ਪਾਪ ਇਬ੍ਧੁਰੁ ਰਾਜਰੁ ਮਤੁ ਮੰਤ੍ਰਿਗਲੁ ਮਤੁ ਸੁਲੁਗਲੁ
ਚੌਡਯੁਗਲਾਗਿਵੇ

ਕਾਮੁ ਨੇਬੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਕਾਮੁ ਨੇਬੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਜਨਰੁ ਕੁਲਿਤੁ ਕੇਲੁ ਵਿਸ਼ਯਗਲ ਬਗੇ ਯੋਯੋਚਿਸੁਤਾਰੁ

ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥

ಆಂਧਿ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥

ਕੁਰੁਡਰੁ ਜ਼ਾਨਵਿਲ੍ਹਦਵਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਸਤ੍ਤਵਰੰਤੰ ਮੌਨਵਾਗਿ ਅਨਾਯਵਨ੍ਨੁ
ਅਨੁਭਵਿਸੁਤ੍ਤਾਰੰ

ਗਿਆਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੁਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

ਗਿਆਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੁਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

ਬੁਦ੍ਧਿਵੰਤਰੁ ਨ੍ਯਾਤ੍ਯ ਮਾਡੁਤ੍ਤਾਰੰ, ਸੰਗੀਤ ਵਾਦ੍ਯਗਲ੍ਨੁ ਨੁਡਿਸੁਤ੍ਤਾਰੰ ਮਤ੍ਤੁ
ਵਿਵਿਧ ਰੁਪਗਲ੍ਨਿ ਤ੍ਵਮ੍ਨੁ ਤਾਵੁ ਅਲੰਕਰਿਸਿਕੋਲ੍ਯੁਤ੍ਤਾਰੰ

ਉਚੇ ਕੁਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਊਚੰ ਕੁਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਅਵਰੁ ਦੋਡ੍ਧ ਧ੍ਵਨੀਯਲ੍ਨਿ ਕਰੰ ਮਾਡੁਤ੍ਤਾਰੰ ਮਤ੍ਤੁ ਯੁਦ੍ਧ ਕਵਨ ਮਤ੍ਤੁ
ਯੋਧਰ ਸ਼ੌਰਯਦ ਕਥੰਗਲ੍ਨੁ ਹਾਡੁਤ੍ਤਾਰੰ

ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ਮੂਰਖ ਵਿਦ੍ਵਾਂਸਨੁ ਤਨ੍ਨੁ ਬੁਦ੍ਧਿਵੰਤਿਕੰ ਮਤ੍ਤੁ ਅਧਿਕਾਰਦ ਮੂਲਕ
ਸੰਪਤ੍ਤਨ੍ਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹਿਸੁਤ੍ਤਾਨੰ, ਅਵਨੁ ਹਠਵਨ੍ਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤ੍ਤਾਨੰ

ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ਧਾਰਮਿ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ਨੀਤਿਵੰਤਰੁ ਸਦਾਚਾਰਗਲ੍ਨੁ ਮਾਡਿ ਮੋਖਵਨ੍ਨੁ ਹੁਡੁਕੁਤ੍ਤਾਰੰ

ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥

ਜਾਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥

ਆਦਰੰ ਸ੍ਵਾਰਥਦਿੰਦ ਯਤਿ ਂਬ ਜੀਵਦ ਚਮਤ੍ਕਾਰਵਨ੍ਨੁ ਅਰਥ ਮਾਡਿਕੋਲ੍ਯਦੰ
ਅਨਾਵਸ੍ਯਕਵਾਗਿ ਮਨੰਬਿਟ੍ਠੁ, ਹੋਗੁਵੁਦਰਿੰਦ ਅਦਰ ਪ੍ਰਭਾਵਦਿੰਦ
ਵੰਚਿਤਰਾਗੁਤ੍ਤਾਰੰ

ਸਭੁ ਕੋ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥

ਸਭੁ ਕੋ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥

ਪ੍ਰਤਿਯੋਭ੍ਧਰੁ ਤਨ੍ਨੁ ਤਾਨੁ ਸੰਪੂਰਨ ਭਕ੍ਤੰਦੁ ਸਾਬੀਤੁਪਡਿਸੁਤ੍ਤਾਰੰ
ਮਤ੍ਤੁ ਯਾਰੁ ਤਨ੍ਨੁ ਤਾਨੁ ਕੀਲੁ ਂਦੁ ਪਰਿਗਣਿਸੁਵੁਦਿਲ੍ਨੁ

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥੨॥

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥੨॥

ੳ ਨਾਨਕ, ਗੌਰਵਦ ਅਲ੍ਪਤ੍ਵੰਨੁ ਹਿੰਦਿਨ ਤਕ੍ਕੁਡਿਯਲ੍ਨਿ, ਹਾਕਿਦਰੰ ਮਾਤ੍ਰ, ਂਬੁ
ਮਨੁਸ਼, ਚੰਨਾਗਿ ਸਮਤੋਲਨਦਲ੍ਨਿਰੁਵੁਦੁ ਕੰਡੁਬਰੁਤ੍ਤਦੰ. 2 ॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮੁ: 1 ॥

ਮੁਹਾਲ 1 ॥

ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥

ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਈ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੁਸ਼ਟਤਨਵੁ ਸੁਸ਼ਟਵਾਗਿ ਬਹਿਰੰਗਵਾਗਿਦੇ ਏਕੰਦਰੇ ਪਰਮਾਤਮ
ਏਲ੍ਹਵਨ੍ਹੋ ਨੋਡੁਤਾਰੇ

ਸਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

ਸਭਾ ਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥

ਪ੍ਰਤੀਯੋਬ੍ਧਰੋ ਜਗਤੀਨਲੀ ਮੁਨ੍ਹਣੇਯਲੁ ਨੇਗੇਤਵਨ੍ਹੁ ਤੇਗੇਦੁਕੋਂਡਿਦ੍ਧਾਰੇ,
ਓਦਰੇ ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਸ੍ਰੁਸ਼ਟੀਕਰਤ ਏਨੁ ਮਾਡਿਦਰੋ ਅਦੁ ਸੰਭਵਿਸੁਤ੍ਰਦੇ

ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ ॥

ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ ॥

ਮੁੰਦਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲੀ, ਜਾਤਿ ਮੁਤ੍ਰੁ ਸ਼ਾਯੁ ਲੋਕੀਯਾਵੁਦੇ ਬੇਲੇ ਈਲ੍ਹ
ਏਕੰਦਰੇ ਅਲੀ, ਜੀਵੀਗਲੁ ਹੋਸਦਾਗਿਰੁਤ੍ਰਵੇ

ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੇ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੋਇ ॥੩॥

ਜਿਨਾ ਕੇ ਲੇਖੇ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੋਈ ॥੩॥

ਕਰਮਗਲ ਲੋਕੁ ਹਾਕਿ ਗੋਰਵ ਪਡੇਯੁਵਵਰਨ੍ਹੁ ਮਾਤ੍ਰੁ ਫਲ੍ਹੇਯਵਰੇਂਦੁ
ਕਰੇਯਬਹੁਦੁ. 3 ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਡੀ

ਪੌਰੀ ॥

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਸ੍ਰੁਸ਼ਟੀਕਰਤਰੇ, ਨੀਨੁ ਮੋਦਲੀਨਿੰਦਲੁ ਓ ਜੀਵੀਗਲੀਗੇ ਫਲ੍ਹੇਯੁ ਭਵਿਸ਼੍ਯਵਨ੍ਹੁ
ਬਰੇਦਿਦ੍ਧੀਰੇ, ਓਗ ਮਾਤ੍ਰੁ ਅਉ ਤਮ੍ਹੁ ਫਲ੍ਹੇਯਨਾਦ ਭਗਵੰਤਨਨ੍ਹੁ ਸ੍ਰੁਰਿਸੁਤ੍ਰਵੇ

ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ਏਨਾ ਜਨਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਚਿਧੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ਓ ਜੀਵੀਗਲ ਹਿਡਿਤਦਲੀ, ਏਨੁ ਈਲ੍ਹ ਨੀਉ ਓ ਵਿਵਿਧ ਰੀਤੀਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚਵਨ੍ਹੁ
ਸ੍ਰੁਸ਼ਟੀਸਿਦ੍ਧੀਰੇ

ਇਕਨਾ ਨੇ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥

ಇಕನಾ ನೋ ತೂ ಮೇಲಿ ಲೈಹಿ ಇಕಿ ಆಪಹು ತುಧು ಖುಆಯಿಆ ॥

ಓ ಕರ್ತರೇ, ನೀನು ಕೆಲವು ಜೀವಿಗಳನ್ನು ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀಯೆ ಮತ್ತು
ಕೆಲವು ಜೀವಿಗಳನ್ನು ದೂರವಿಟ್ಟು ಸುತ್ತಾಡುತ್ತೀಯೆ

ಗುರ ಕಿರಪಾ ತੇ ಜಾಣಿಯಾ ಜಿਧೈ ತುಧು ಆಪು ಬುಜಾಯಿಆ ॥

ಗುರು ಕಿರಪಾ ತೇ ಜಾಣಿಯಾ ಜಿಧೈ ತುಧು ಆಪು ಬುಜಾಯಿಆ ॥

ನೀವೇ ಯಾರಿಗಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡಿದರೆ, ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ
ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥

ಸಹಜೇ ಹಿ ಸಚಿ ಸಮಯಿಆ ॥11॥

ಮತ್ತು ಅವರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಲೀನಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. 11॥

ਸਲੋਕੁ ॥੧॥

ಸಲೋಕು ಮ 1 ॥

ಪದ್ಯ ಮಹಾಲ 1॥

ਦੁਖੁ ਦਾਰು ਸੁਖੁ ರੋಗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥

ದುಖು ದಾರು ಸುಖು ರೋಗು ಭಾಯಿಆ ಜಾ ಸುಖು ತಾಮಿ ನ ಹೋಯಿ ॥

ದುಃಖವು ಔಷಧಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವು ಒಂದು ಕಾಯಿಲೆಯಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ
ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಪಡೆದಾಗ, ಜೀವಿಯು ದೇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ਤੂੰ ਕਰತಾ ਕರಣಾ ಮੈ ನಾਹੀ ਜಾ ਹਉ ಕਰੀ ನ ಹੋਈ ॥੧॥

ತೂ ಕರತಾ ಕರ್ಣಾ ಮೈ ನಾಹಿ ಜಾ ಹಾವು ಕರಿ ನ ಹೋಯಿ ॥੧॥

ಓ ಕರ್ತರೇ, ನೀವು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲು
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.
॥1॥

ਬਲಿಹಾರಿ ಕುದರತಿ ವಸಿಆ ॥

ಬಲಿಹಾರಿ ಕುದ್ರತಿ ವಸಿಆ ॥

ಓ ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರೇ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಶರಣಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ
ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವಿರಿ;

ತೆರಾ ಅੰਤು ನ ಜಾਈ ಲಖಿಆ ॥੧॥ ರਹಾਉ ॥

ತೇರಾ ಅಂತು ನಾ ಜಾಯಿ ಲಖಿಯಾ ॥1॥ ರಾಹಾವು ॥

ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 1॥ ಅಲ್ಲೇ ಇರು

ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥

ਜਾਤੀ ਮੁਹਿ ਜ਼ੋਤੀ ਜ਼ੋਤੀ ਮੁਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥

ਓ ਕਰਤਾਰੇ, ਨਿਮ੍ਹ ਬੇਲਕੁ ਜੀਵੀਗਲੀਦੇ ਮੁਤ੍ਹੁ ਜੀਵੀਗਲੁ ਨਿਮ੍ਹੁ ਬੇਲਕੀਨਲੀਵੇ. ਓ
ਸਕਲ ਕਲੰਯੇ, ਨੀਵੁ ਸਰਵਵਾਪੀ. ਨੀਵੇ ਨੀਜਵਾਦ ਗੁਰੂ

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥

ਠੂਹੁ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥

ਨਿਮ੍ਹੁ ਮੁਹਿਮੁਯੁ ਏਛੁ ਸੁੰਦਰਵਾਗਿਦੇ ਏਂਦਰੇ ਨਿਮ੍ਹੁਨੁ ਸੁਤਿਸੁਵਵਨੁ
ਪੁਪੰਚਦ ਸਾਗਰਵਨੁ ਦਾਠੁਤਾਨੇ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੀ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜ਼ੋਤੀ ਕੀਧੁ ਕਰਨਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ੨ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਦੇਲੁਵੁ ਪੁਪੰਚਦ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕਰਤਾਰ ਨਾਟਿਕ, ਭਗਵੰਤ ਏਨੁ
ਮਾਡਬੇਕੋ ਅਦਨੁ ਮਾਡਲਾਗੁਤੀਦੇ. 2 ॥

ਮਃ ੨ ॥

ਮੁ: 2 ॥

ਮੁਹਾਲ 2 ॥

ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥

ਜ਼ੋਗੁ ਸਬੰ ਗਿਆਨੁ ਸਬੰ ਬੇਦੁ ਸਬੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ॥

ਯੋਗੀਗਲ ਧਰਮੁ ਜ਼ਾਨਵਨੁ ਪਡੇਯੁਵੁਦੁ ਮੁਤ੍ਹੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣਰ ਧਰਮੁ
ਵੇਦਗਲਨੁ ਅਧ੍ਯਾਨੁ ਮਾਡੁਵੁਦੁ

ਖਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥

ਖਤ੍ਰੀ ਸਬੰ ਸੂਰੁ ਸਬੰ ਸੂਦ੍ਰੁ ਸਬੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤੁ ॥

ਕ੍ਰਿਤ੍ਰਿਯਰ ਧਰਮੁ ਵੀਰ ਕਾਯਗਲਨੁ ਮਾਡੁਵੁਦੁ ਮੁਤ੍ਹੁ ਸੂਦ੍ਰਰ ਧਰਮੁ
ਭਤਰਰ ਸੇਵੇ

ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥

ਸਰਬੁ ਸਬੰ ਏਕੁ ਸਬੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਉ ॥੩॥

ਓਦਰੇ ਓ ਰਹਸ੍ਯ ਯਾਰੀਗਾਦਰੁ ਤੀਲੀਦਿਦਰੇ ਨਾਨਕੁ ਅਵਰ ਸੇਵਕ ਮੁਤ੍ਹੁ ਓ
ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਯੇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪੁਭੁ ਏਂਦਰੁ ਮੁਤ੍ਹੁ ਓ ਓਸ਼ਰਨੁ ਸ੍ਰਰਣੇ ਮਾਡੁਵੁਦੇ
ਪੁਤੀਯੋਬ੍ਧਰ ਧਰਮੁਵਾਗਿਦੇ. 3 ॥

ਮਃ ੨ ॥

ਮੁ: 2 ॥

ਮੁਹਾਲ 2 ॥

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਤ ਆਤਮਾ ॥

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੰ ਸਰਬੰ ਦੇਵਾ ਦੇਵੰ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥

ਏਲਾ, ਦੇਵਰੁਗਲ ਦੇਵਰੁ ਓਘਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ. ਅਵਰੁ ਓ ਦੇਵਰੁਗਲਾਦ ਬ੍ਰਹਮ, ਵਿਸ਼ਨੁ ਮਤ੍ਰੁ ਸ਼ਿਵਨ ਓਤ੍ਰਪੁਰ ਹੋਦੁ

ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸਿ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥

ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸਿਯ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸਾਧੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥

ਸਕਲ ਜੀਵੀਗਲੀ ਨੇਲੇਸਿਰੁਵ ਵਾਸੁਦੇਵਨੇ ਅਵਰ ਓਤ੍ਰ, ਓ ਰਹਸ੍ਯਵਨੁ ਯਾਰਾਦਰੁ ਅਰਧਮਾਡਿਕੋਂਡਰੇ ਨਾਨਕੁ ਅਵਰ ਸੇਵਕ, ਅਵਰੇ ਨਿਰੰਜਨ ਪ੍ਰਭੁ. ॥4॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮ: 1 ॥

ਮਹਾਲ 1 ॥

ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲੁ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਹੋਜਿਯਲੀ, ਭਰੁਵ ਨੀਰੁ ਹੋਗੇ ਸ੍ਰਿਰਵਾਗਿਰੁਤ੍ਰਦੇਯੋ ਹਾਗੇਯੇ ਨੀਰਿਲ੍ਹਦੇ ਹੋਜਿਯਨੁ ਮਾਡਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲ੍ਹ

ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥

ਗਿਆਨੁ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥

ਹਾਗੇਯੇ ਗੁਰੁਵਿਨ ਜਾਨਦਿੰਦ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਸਲ੍ਪਡੁਵ ਮਨਸੁ ਸ੍ਰਿਰਵਾਗਿਰੁਤ੍ਰਦੇ, ਓਦਰੇ ਗੁਰੁਵਿਲ੍ਹਦੇ ਜਾਨਵਿਲ੍ਹ. ॥5॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਡੀ

ਪੌਡੀ ॥

ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥

ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਗਾਰੁ ਤ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥

ਵਿਦ੍ਯਾਵੰਤ ਮਤ੍ਰੁ ਵਿਦ੍ਯਾਂਸਰੁ ਤਪ੍ਤਿਤਸ੍ਧਰਾਗਿਦ੍ਰੇ, ਅਨਕ੍ਸ਼ਰਸ੍ਧਰੁ ਭਯਪਡਬਾਰਦੁ ਏਕੰਦਰੇ ਸਦ੍ਗੁਣੀਯਾਗਿਰੁਵੁਦਰਿੰਦ ਅਨਕ੍ਸ਼ਰਸ੍ਧਰਿਗੇ ਸ਼ਿਕ੍ਸ਼ੇਯਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥

ಜೇಹ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥

ਮਨੁಷ್ಯਨ ਕಾರ್ಯಗಳ ಪ್ರಕਾਰ, ಅವਨ ಹੋਸਰੁ ਜਗਤਿਨಲ್ಲಿ ਪ੍ਰਤਿਧ੍ਵਨਿਸੁਤ੍ਰਦੇ

ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥

ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥

ਦੇਵਰ ਦਰਬਾਰੁ ਤਲੁਪਿਦਾਗ ਸ਼ੋਲੁ ਕਾਨੁਵಂತਹ ਰੀਤੀਯਲੀ, ਬਦੁਕਿਨ ਆਟ
ਓਡਬਾਰਦੁ

ਪੜਿਆ ਅਤੇ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥

ਪੜਿਆ ਅਤੇ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥

ਕਲਿਤਵਰ ਮਤੁ ਅਨਕ੍ਸ਼ਰਸ੍ਵਰ ਕਾਰ್ಯਗਲੁ ਮੁੰਦਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲੀ, ਲੋਕੁਕੁ
ਬਰੁਤ੍ਰਵ

ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥

ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥

ਸ੍ਵੇਸ਼੍ਟਾਚਾਰੀਯਾਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਯੁ ਮੁੰਦਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲੀ, ਤਨੁ ਕਾਰ੍ਯਗਲੀਗੇ
ਖੰਡਿਤਵਾਗੀਯੁ, ਸ਼ਿਕ੍ਸ਼ੇਯਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਰਾਨੇ. 12॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹ 1 ॥

ਪਦ੍ਯ ਮਹਾਲ 1 ॥

ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਂਭਤ੍ਨਾਲੁ, ਲਕ੍ਸ਼ ਜੀਵ ਪ੍ਰਭੇਦਗਲੀ, ਸੁਮੇਰੁ ਪਵਰਤਦੰਤਹ
ਮਾਨਵ ਦੇਹਵੁ ਅਤ੍ਯੁਨ੍ਨਤਵਾਗਿਦੇ. ਓ ਦੇਹਵੁ ਰਥ ਮਤੁ ਸਾਰਥੀਯਨੁ
ਹੋਂਦਿ

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥

ਭਗਵਾਨੁ ਕਾਲਦਿੰਦ ਯੁਗਕੁ, ਬਦਲਾਗੁਤ੍ਰਲੇ ਭਰੁਤ੍ਰਵੇ ਮਤੁ ਬੁਧਿਵੰਤਰੁ
ਮਾਤ੍ਰ ਓ ਵ੍ਯਤ੍ਯਾਸਵਨੁ, ਅਧਮਾਡਿਕੋਲੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਸਤਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਸਤਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਸਤ੍ਯੁਗਦਲੀ, ਮਾਨਵ ਦੇਹਦ ਰਥਵੁ ਤ੍ਯਪ੍ਤੀਯਦਾਗਿਤੁ ਮਤੁ ਧਰਮਵੁ
ਸਾਰਥੀਯਾਗਿਤੁ

ਤ੍ਰੇਤੈ ਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਤ੍ਰੇਤੈ ਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਤ੍ਰੇਤਾਯੁਗਦਲੀ, ਮਾਨਵ ਦੇਹਦ ਰਥਵੁ ਯਤਿਤ੍ਵਦਾਗਿਤੁ ਮਤੁ ਸਾਰਥਿ
ਸ਼ਾਯੁ ਸ਼ਕਤਿਯਿੰਦ ਕੂਡਿਤੁ

ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਦ੍ਵਾਪਰ ਯੁਗਦਲੀ, ਮਾਨਵ ਦੇਹਦ ਰਥਵੁ ਤਪਸ਼ਿਨਿੰਦ ਕੂਡਿਤੁ ਮਤੁ ਸਤ੍ਯਵੁ
ਸਾਰਥਿਯਾਗਿਤੁ

ਕਲਜੁਗਿ ਰਥੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥੧॥

ਕਲਿਜੁਗਿ ਰਥੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੂਡੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥੧॥

ਕਲਿਯੁਗਦਲੀ, ਮਾਨਵ ਦੇਹਦ ਰਥਵੁ ਦਾਹਦ ਰੂਪਦਲੀ, ਬੰਕਿਯ ਰਥਵਾਗਿਦ
ਮਤੁ ਸੁਭਾ ਅਦਰ ਸਾਰਥਿਯਾਗਿਦੇ. 1 ॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮੁ: 1 ॥

ਮੁਹਾਲ 1 ॥

ਸਾਮ ਕਰੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮਹਿ ਆਣੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਸਾਮ ਕਰੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮਹਿ ਆਣੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਵਚਨਦ ਭਗਵੰਤ ਬਿਭੀ ਵਸ੍ਤਵੰਨੁ ਧਰਿਸਿਦਾਨੇ ਏਨੁ ਸਾਮਵੇਦਿ ਹੇਠੁਤੁਦੇ.
ਸਤ੍ਯਯੁਗਦਲੀ ਪ੍ਰਤਿਯੋਗੁ, ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਸਤ੍ਯਵੰਨੁ ਬਯਸਿਦਨੁ, ਸਤ੍ਯਦਲੀ
ਵਿਹਰਿਸਿਦਨੁ ਮਤੁ ਸਤ੍ਯਦਲੀ, ਵਿਲੀਨਗੋਡਨੁ

ਰਿਗੁ ਕਰੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੁਰੁ ॥

ਰਿਗੁ ਕਰੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੁਰੁ ॥

ਮੁਗ੍ਧੇਦਵੁ ਭਗਵੰਤਨੁ ਸਰਵਵਾਪਿ ਮਤੁ ਦੇਵਰੁ ਰਾਮਨੁ ਹੇਸਰੁ ਏਲਾ
ਦੇਵਰੁਗਲੀ, ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠਵੰਦੁ ਹੇਠੁਤੁਦੇ

ਨਾਇ ਲਇਐ ਪਰਾਫਤ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ॥

ਨਾਇ ਲੈਯੈ ਪਰਥਤ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਵੁ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ॥

ਰਾਮਨ ਨਾਮਵੰਨੁ ਜਪਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ ਪ੍ਰਾਯਸ਼੍ਚਿਤੁ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿਯਾਗੁਤੁਦੇ, ਅੰਦਰੇ
ਪਾਪਗਲੁ ਕ੍ಷਮੇਯਾਗੁਤੁਦੇ, ਰਾਮਨ ਨਾਮਸ੍ਮਰਣਿਯਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਮਨੁਸ਼੍ਯ
ਮੋਕ੍ਸ਼ਵੰਨੁ ਪਡੇਯੁਤੁਨੇ

ਜੁਜ ਮਹਿ ਜੋਰਿ ਫਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨ੍ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ ॥

ಜುಜ್ ಮಹಿ ಜೋರ್ ಛಲಿ ಚಂದ್ರಾವಲಿ ಕಾನ್ವಾ ಕ್ರಿಸನು ಜಾಧಮು ಭಯಿಆ ||
ಯಜುರ್ವೇದದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ, ಯಾದವ ವಂಶದ ಕೃಷ್ಣ ಕನ್ವಯ್ಯ
ತನ್ನ ಸ್ನಾಯು ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಚಂದ್ರಾವಳಿಯನ್ನು ವಂಚಿಸಿದನು

ਪಾರਜಾತು ಗೊಪಿ ಲೈ ಆਇਆ ಕಿಂಧಾಬನ ಮಹಿ ರಂಗು ಕೀಯಾ ॥

ಪಾರ್ಜಾತು ಗೋಪಿ ಲೈ ಆಯಾ ಬಿಂದ್ರಬನ್ ಮಹಿ ರಂಗು ಕೀಯಾ ||
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಗೋಪಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಗಾಗಿ ಇಂದ್ರನ ಉದ್ಯಾನದಿಂದ ಪಾರಿಜಾತ
ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವನ್ನು ತಂದು ವೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ
ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದನು

ಕಲಿ ಮಹಿ ಬೇದು ಅಖರಬಣ್ಣ ಹುਆ ನಾಠಿ ಖುರಾಣಿ ಅಲಗು ಭਇਆ ॥

ಕಲಿ ಮಾಹಿ ಬೆದು ಅಥರ್ಬಾಣು ಹೂವ ನಾವ್ ಖುದಾಯಿ ಅಲಾಹು ಭಯಿಆ ||
ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಅಥರ್ವವೇದವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಾ
ಮತ್ತು ಖುದಾ ದೇವರ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು

ನೀಲಿ ಬಸತ್ಯ ಲೇ ಕಪ್ಪೆ ಪಹಿರೆ ತುರಕ್ ಪಟಾಣಿ ಅಮಲು ಕೀಆ ॥

ನೀಲ್ ಬಸತ್ಯ ಲೇ ಕಪ್ಪೆ ಪಹಿರೆ ತುರಕ್ ಪಟ್ಟಾಣಿ ಅಮಲು ಕೀಆ ||
ಜನರು ನೀಲಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು ತುರ್ಕರು ಮತ್ತು ಮೊಘಲರು ಆಳ್ವಿಕೆ
ನಡೆಸಿದರು

ಚಾರೆ ವೇದ ಹೊವೇ ಸಚಿಯಾರ್ ॥

ಚಾರೆ ವೇದ ಹೊವೇ ಸಚಿಯಾರ್ ||
ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮವೇದ, ಮುಗ್ಧೇದ, ಯಜುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಅಥರ್ವವೇದ ಎಂಬ
ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೂ ಸತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು

ಪಝਹಿ ಗುಣಿಹಿ ತಿನ್ ಚಾರ್ ವೀಚಾರ್ ॥

ಪಡಹಿ ಗುಣಹಿ ತಿನ್ ಚಾರ್ ವೀಚಾರ್ ||
ಅವುಗಳನ್ನು ಓದುವ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ, ಮನುಷ್ಯ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ
ನಾಲ್ಕು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥੨॥

ಭಾವು ಭಗತಿ ಕರಿ ನಿಚು ಸದಾಏ || ತಾವು ನಾನಕು ಮೊಖಂತರು ಪಾಯೆ ||
ಓ ನಾನಕ್, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಭಗವಂತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ಮೂಲಕ ತಾನು
ವಿನಮ್ರನೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅವನು ಮಾತ್ರ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. 2 ||

ਪਉੜੀ ॥

ಪೌಡಿ
ಪೌರಿ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਵਟਿਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਤਾਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥

ਯਾਰ ਮੂਲਕ ਨਾਨੁ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਤ੍ਰੇਨੋ ਆ ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੀ ਨਾਨੁ
ਸ਼ਰਣਾਗੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨ੍ਹੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨ੍ਹੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

ਅਵਰੁ ਨਨਗੇ ਬੋਧਨੇਗਲਨੁ ਨੀਡੁਵ ਮੂਲਕ ਨਨਗੇ ਜਾਨਦ
ਪ੍ਰਤਿਰੋਪਵਨੁ ਨੀਡਿਦਵਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਆ ਕਠਨੁਗਲ ਮੂਲਕ ਨਾਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚਦ
ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਨੀਡਿਦੇਨੇ

ਖਸਮੁ ਫੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਭੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥

ਖਸਮੁ ਚੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਭੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥

ਪਤਿਯਨੁ ਤੋਰਦੁ ਦ੍ਵੰਦ੍ਵ ਨੀਤਿਯਲੀ ਤੋਡਗਿਦ੍ਵ ਆ ਊਦ੍ਯਮਿਗਲੁ ਨੀਰਿਨਲੀ
ਮੂਲੁਗਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁਵੁ ਨਿਮ੍ਰਨੁ ਲੋਕਿਕ ਸਾਗਰਦਾਦ੍ਯੰਤ ਕਰੇਦੋਯੁਯੁਵ ਹਡਗੁ, ਕੰਲਵੇ
ਅਪਰੋਪਦ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ਆਦਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥

ਅਵਰ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ ਅਵਰਨੁ ਲੋਕਿਕ ਸਾਗਰਵਨੁ ਦਾਖੁਵੰਤ ਮਾਡੁਤ੍ਤਾਰੇ. 13॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਪਦ੍ਯ ਮਹਾਲ 1॥

ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥

ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥

ਸੰਮਲ ਮਰਵੁ ਤੁੰਬਾ ਨੇਰਵਾਗਿਰੁਤ੍ਤਦੇ, ਤੁੰਬਾ ਏਤ੍ਰਵਾਗਿਦੇ ਮਤ੍ਤੁ ਤੁੰਬਾ
ਦਪ੍ਰਵਾਗਿਰੁਤ੍ਤਦੇ

ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥

ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥

ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਗਲੁ ਅਦਰ ਹਨ੍ਯੁਗਲਨੁ ਤਿਨ੍ਨਲੁ ਆਸਿਸੁਤ੍ਤਵੇ ਆਦਰੇ ਨਿਰਾਸੇਯਿੰਦ

ದೂರ ಹೋಗುತ್ತವೆ

ಫಲ ಡಿಕೆ ಫಲ ಬಕಬಕೆ ಕೆಮಿ ನ ಆವರಿ ಪತ ||

ಫಲ್ ಫಿಕೆ ಫಲ್ ಬಕ್ಬಕೆ ಕಮಿ ನ ಆವಹಿ ಪತ್ ||

ಇದರ ಹಣ್ಣುಗಳು ತುಂಬಾ ತೆಳುವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಹೂವುಗಳು ಮಂದವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಎಲೆಗಳು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ

ಮಿಠತು ನೆವಿ ನಾನಕಾ ಗುನ್ ಚಂಗಿಆಯಿಯಾ ತತು ||

ಮಿಠತು ನೀವಿ ನಾನಕಾ ಗುನ್ ಚಾಂಗಿಆಯಿಯಾ ತತು ||

ಓ ನಾನಕ್, ನಮ್ಮ ತೆ ಬಹಳ ಮಧುರವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯತನದ ಸಾರವಾಗಿದೆ, ಅಂದರೆ, ಇದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಗುಣವಾಗಿದೆ

ಸಖ್ ಕೆ ನಿವೆ ಆಪ ಕਉ ಪರ ಕਉ ನಿವೆ ನ ಕೊਇ ||

ಸಖ್ ಕೋ ನಿವೈ ಆಪ್ ಕವು ಪರ್ ಕವು ನಿವೈ ನ ಕೋಯಿ ||

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ತಲೆಬಾಗುತ್ತಾನೆ ಆದರೆ ಇತರರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರೂ ತಲೆಬಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੁ ತੋਲੀਐ ನಿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੋਇ ||

ਧਰಿ ತಾರಾಜು ತೋಲಿಎಯ್ ನಿವೈ ಸು ಗವುರಾ ಹೋಯಿ ||

ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ತೂಗಿದರೆ ತಕ್ಕಡಿಯ ಬಾಗುವ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುವೇ ಭಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ

ਅਪರಾਧੀ ਦੁਣਾ ਨਿਵੈ ਜੋ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ||

ಅಪರಾಧಿ ದೂಣಾ ನಿವೈ ಜೋ ಹಂತಾ ಮಿರ್ಗಾಹಿ ||

ಜಿಂಕೆ ಬೇಟೆಗಾರನಂತೆ, ಅಪರಾಧಿ ದುಪ್ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಾಗುತ್ತಾನೆ ಆದರೆ

ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ||੧||

ಸೀಸ್ ನಿವಾಯಿಎಯ್ ಕಿಆ ಥಿಎಯ್ ಜಾ ರಿದೈ ಕುಸುಧೆ ಜಾಹಿ ||੧||

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹೃದಯದಿಂದ ಮಲಿನವಾದಾಗ ತಲೆಬಾಗಿ ಏನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು?.

ਮਃ ੧ ||

ಎಂ: 1 ||

ಮಹಾಲ 1 ||

ਪਤਿ ਪੁਸਤਕ ಸੰಧਿਆ ਬਾਦೆ ||

ಪಡಿ ಪುಸ್ತಕ್ ಸಂಧಿಯಾ ಬಾದಂ ||

ಪಂಡಿತರು ವೇದಗಳಂತಹ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾರೆ, ಸಂಜೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ

ਸਿਲ ਪੁਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥

ਸੀਲ ਪੁਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥

ਅਵਰੁ ਕਲ੍ਹੁਗਲਨੁ ਪੁਜਸੁਤਾਰੇ ਮੁਤੁ ਬੇਲ੍ਹਕੀਗਲੰਤ ਸਮਾਧਿ ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਮੁਖਿ ਝੁਠ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥

ਮੁਖਿ ਝੁਠ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥

ਅਵਰੁ ਤਨੁ ਬਾਧੀਯਲ੍ਹਿ ਸੁਲ੍ਹੁ ਹੇਲ੍ਹੁਤਾਰੇ ਮੁਤੁ ਅਦਨੁ ਸੁੰਦਰਵਾਦ
ਓਧਰਨਗਲੰਤ ਪ੍ਰਦਰ੍ਹਿਸੁਤਾਰੇ

ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥

ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਵਿਚਾਰੰ ॥

ਅਵਰੁ ਦਿਨਕੇ ਮੂਰੁ ਬਾਰਿ ਗਾਯਤ੍ਰਿ ਮੰਤ੍ਰਵਨੁ ਪਰਿਸੁਤਾਰੇ

ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥

ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥

ਕੋਰਲੀਗੇ ਮਾਲੇ ਮੁਤੁ ਹਠੇਯਲ੍ਹਿ ਤਿਲਕਵਨੁ ਧਰਿਸੁਤਾਰੇ

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥

ਅਵਨੁ ਦੁਪੱਟੁ ਧੋਤੀਯਨੁ ਧਰਿਸੁਤਾਰੇ ਮੁਤੁ ਅਵਨ ਤਲੇਯ ਮੇਲੇ
ਬੱਟੀਯਨੁ ਭੱਟੀਕੋਂਡਿਰੁਤਾਰੇ

ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥

ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥

ਓਦਰੇ ਓ ਵਿਦਵਾਂਸਰੀਗੇ ਬ੍ਰਹਮਨ ਕਲਸ ਤੀਲੀਦਿਦਰੇ

ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ॥

ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ॥

ਓ ਏਲ੍ਹਾ ਨਿਰ੍ਹਾਰਿਤ ਕ੍ਰਿਯੇਗਲੁ ਨਿਸ਼੍ਚਯੋਯੋਜਕ ਓਡੰਬਰਵੇਂਦੁ ਅਵਰੁ
ਅਰਿਤੁਕੋਲ੍ਹੁਤਾਰੇ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਧਿਆਵੈ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਧਿਆਵੈ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨੰਬੀਕੇਯਿੰਦ ਦੋਵਰਨੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਬੈਕੁ

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਿਨ ਮਾਰਗਦਰ੍ਸ਼ਨਵਿਲ੍ਹਦ ਨਾਮਸ੍ਮਰਣੇਯ ਮਾਰਗ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲ੍ਹ. 2॥

ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥

ਏਹੁ ਜਾਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹੋਏ ਤਾ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥

ਏਹੁ ਆਤਮਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਾਰ, ਓ ਪੰਡਿਤ, ਨਿਮ੍ਰ ਬਲੀ ਅੰਤਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਾਰਵਿਦ੍ਵਰ
ਨਨ੍ਰਨ੍ਰ ਧਰਿਸੁਵੰਤ ਮਾਡਿ

ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਏਹੁ ਅੰਤਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਾਰਵੁ ਮੁਰਿਯੁਵੁਦਿਲੁ, ਅਦੁ ਕਲੰਕਿਤਵਾਗੁਵੁਦਿਲੁ,
ਸੁਭੁਵੁਦਿਲੁ, ਅਧਵਾ ਕਲੰਕਿਤਵਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਾਰਵਨ੍ਰ ਤਨ੍ਰ ਕੋਰਲਲਿ ਧਰਿਸਿਰੁਵ ਵ੍ਰਥੀ ਧਨ੍ਰ

ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥

ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥

ਓ ਪੰਡਿਤ, ਨੀਵੁ ਨਾਲ੍ਰੁ ਕੋਰਿਗਲਨ੍ਰੁ ਪਾਵਤਿਸਿ ਓ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਾਰਵਨ੍ਰੁ
ਪਡੇਦੁਕੋਂਡਿਦ੍ਵਿਰਿ ਮਤ੍ਰੁ ਵਿਲੇਖ ਆਚਰਣਿਯਲਿ ਕੁਲਿਤੁ ਨਿਮ੍ਰ ਆਤਿਧੀਯਰ
ਕੁਤ੍ਰਿਗੇ ਧਰਿਸਿਦ੍ਵਿਰਿ

ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥

ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥

ਓਗ ਨੀਨੁ ਏਂਡਿਨਿੰਦ ਨਿਨ੍ਰੁ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣਨਾਦ ਏਂਦੁ ਅਵਨ ਕੀਵਿਯਲਿ
ਲੁਪਦੇਲ ਮਾਡੁਤ੍ਰਿਯ

ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਾਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥

ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਜਾਡਿ ਪਾਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥ ੧॥

ਓਦਰੇ ਸ੍ਵਲ੍ਰੁ ਸਮਯਦ ਨੰਤਰ, ਆਤਿਧੀਯਰੁ ਤਨ੍ਰੁ ਪ੍ਰਾਣਵਨ੍ਰੁ ਤ੍ਰਾਗੁ
ਮਾਡਿਦਾਗ, ਓ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਾਰਵੁ ਅਵਨ ਮਰਣਦ ਅਵਲੇਖਗਲੋਂਡਿਗੇ
ਸੁਭ੍ਰੁਕੋਂਡਿਗੇਤ੍ਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਆਤ੍ਰੁਵੁ ਜਨਿਵਾਰਵਿਲ੍ਰੁਦੇ ਜਗਤ੍ਰੁਨ੍ਰੁ ਤੋਰੇਯੁਤ੍ਰੁਦੇ. 1 ॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮਃ 1 ॥

ਮਹਾਲ 1 ॥

ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੁੜੀਆ ਲਖ ਗਲਿ ॥

ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੁੜੀਆ ਲਖ ਗਲਿ ॥

ਮਾਨਵਕੁਲ ਸਾਵਿਰਾਰੁ ਦਰੋਂਡੇਗਲਨ੍ਰੁ, ਸਾਵਿਰਾਰੁ ਵ੍ਰਥੀਚਾਰਗਲਨ੍ਰੁ,
ਸਾਵਿਰਾਰੁ ਸੁਲ੍ਰੁਗਲਨ੍ਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਸਾਵਿਰਾਰੁ ਮੌਖਿਕ ਨਿੰਦਨੇਗਲਨ੍ਰੁ ਮਾਡਿਦੇ.

ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥

ਲਖ ਰੰਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਆ ਨਾਲੀ ॥

ਮਨੁಷ್ಯਨੁ ਲਕਾಂತਰ ਕਲ੍ਹਤਨ ਮਤ੍ਹੁ ਲਕਾಂತਰ ਵ੍ਯਭਿਚਾਰਗਲਨੁ
ਮਾਡੁਤਾਨੇ ਮਤ੍ਹੁ ਲਕਾಂತਰ ਸੁਲ੍ਹੁ ਮਤ੍ਹੁ ਕੇਲ੍ਹ ਮਾਤੁਗਲਨੁ
ਮਾਤਨਾਡੁਤਾਨੇ ਲਕਾਗਲ੍ਹੇ ਵੰਙਨੇਗਲਨੁ ਮਤ੍ਹੁ ਰਹਸ੍ਯ ਪਾਪਗਲਨੁ
ਹਗਲਿਰੁਲੁ ਤਨ੍ਹੇਲ੍ਹੁ ਲਕ੍ਹਿਯਿੰਦ ਨਿਵਹਿਸੁਤਾਨੇ

ਤਗੁ ਕਪਾਹੁ ਕਤੀਐ ਬਾਮ੍ਹਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥

ਤਗੁਕਪਹਾਹੁ ਕੀਤਿਐ ਬ੍ਰਾਹ੍ਮਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥

ਹਤ੍ਤਿਯਨੁ ਦਾਰਵਾਗਿ ਤਿਰੁਗਿਸਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ ਮਤ੍ਹੁ ਓਭ੍ਧੁ ਬ੍ਰਾਹ੍ਮਣੁ ਬੰਦੁ ਅਦਨੁ
ਧਰਿਸਲੁ ਓਤ੍ਤਾਯਿਸੁਤਾਨੇ

ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਗਿੰਨਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥

ਕੁਹਿ ਬਕ੍ਰਾ ਰਿਨ੍ਹਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥

ਮੇਕੇਯਨੁ ਕੋਂਦੁ ਅਡੁਗੇ ਮਾਡਿ ਮਨੇਗੇ ਬਰੁਵ ਅਤਿਧਿਗਲਿਗੇ ਤਿਨ੍ਹਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ.
ਪ੍ਰਤਿਯੋਭ੍ਧੁਰੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਾਰਵਨੁ ਧਰਿਸਬੇਕੇਂਦੁ ਹੇਲੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥

ਹੋਯੋ ਪੁਰਾਣੁ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਾਰਵੁ ਹੇਲੇਯਦਾਦਾਗ, ਅਦਨੁ ਏਸੇਯਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ ਮਤ੍ਹੁ ਹੋਸ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਦਾਰਵਨੁ ਧਰਿਸਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੨॥

ਨਾਨਕੁ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦਾਰਵੁ ਦਯੇ, ਤ੍ਧੁਪ੍ਤਿ ਮਤ੍ਹੁ ਸਤ੍ਧੁ ਲਕ੍ਹਿਯਨੁ ਹੋਂਦਿਦ੍ਦਰੇ, ਓ
ਓਤ੍ਤਦ ਦਾਰਵੁ ਏਂਦਿਗੋ ਮੁਰਿਯੁਵੁਦਿਲ੍ਹ. 2 ॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮਃ 1 ॥

ਮਹਾਲ 1 ॥

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਉਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੁਤੁ ॥

ਨਾਇ ਮਨਿਐ ਪਤਿ ਉਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੁਤੁ ॥

ਭਕ੍ਤਿਯਿੰਦ ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮਸ੍ਰਣੇ ਮਾਡਿਦਰੇ ਮਾਤ੍ਰ ਗੌਰਵ ਉਂਟਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਸਿ ਪੂਤ ॥੩॥

ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਸਿ ਪੂਤ ॥੩॥

ਦੇਵਰ ਸੁਤ੍ਤਿ ਨਿਜਵਾਦ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਾਰਵਾਗਿਦੇ. ਅੰਤਹ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਾਰਵਨੁ

ಭಗವಂತನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಎಂದಿಗೂ
ಮುರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. 3 ||

ਮਃ ੧ ॥

ಮ: 1 ||

ಎಂ ಲಾ 1 ||

ਤਗੁ ನ ಔಂತ್ರಿ ತಗು ನ ನಾರಿ ॥

ತಗು ನ ಇಂದ್ರಿ ತಗು ನ ನಾರಿ ||

ಪುರುಷನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಎಳೆ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಗೂ ಯಾವುದೇ ಎಳೆ
ಇಲ್ಲ, ಅಂದರೆ, ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯ ಭೋಗ ವಿಲಾಸದ ಅಂಗಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ
ನಿರ್ಬಂಧವಿಲ್ಲ

ਭਲਕੇ ਖੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥

ಭಲೈ ತುಕ್ ಪವೈ ನಿತ್ ದಾಡಿ ||

ಇವುಗಳಿಂದಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯನ ಗಡ್ಡವು ಪ್ರತಿದಿನ ಅವನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ
ಅವಮಾನಗಳಿಗುಳು ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ ಅವನು ಆನಂದ ಮತ್ತು
ಐಷಾರಾಮಗಳಿಂದಾಗಿ ಅವಮಾನಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ

ਤಗು ನ ಪೇರೀ ತಗು ನ ಹಳಿ ॥

ತಗು ನ ಪೈರಿ ತಗು ನ ಹಾಧಿ ||

ಕೆಟ್ಟ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಕಾಲಿಗೆ ಯಾವುದೇ ದಾರವಿಲ್ಲ, ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ
ಕೈಗೂ ದಾರವಿಲ್ಲ

ਤಗು ನ ਜಿಹವಾ ತಗು ನ ಅಖಿ ॥

ತಗು ನ ಜಿಹ್ವಾ ತಗು ನ ಆಖಿ ||

ಇತರರನ್ನು ಖಂಡಿಸುವ ನಾಲಿಗೆಗೂ ಎಳೆ ಇಲ್ಲ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡುವ
ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೂ ಎಳೆ ಇಲ್ಲ

ਵੇਤਗಾ ਆਪੇ ਵਤੈ ॥ ਵਟਿ ਧਾਗੇ ਅਵਰਾ ਘਤੈ ॥

ವೆತಗಾ ಆಪಿ ವತ್ಯೈ || ವಟಿ ಧಾಗೆ ಅವರಾ ಘತ್ಯೈ ||

ತನ್ನ ಬಳಿ ಸ್ವಯಂ ಸತ್ಯದ ದಾರವಿಲ್ಲದೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಎಳೆಗಳನ್ನು ಇತರರಿಗೆ
ಹಂಚುತ್ತಾನೆ

ਲੈ ਭਾੜਿ ਕਰੇ ਵੀਆਹੁ ॥

ಲೈ ಭಾಡಿ ಕರೆ ವಿಆಗು ||

ಅವನು ಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು

ਕਵਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥

ਕਛੈ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥

ਪਤ੍ਰਿ ਨೋਡਿ ਅਵਨੁ ਦਾਰਿ ਤੋਰਿਸੁਤਾਨੇ

ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥

ਸੁਨੀ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥

ਓ ਜਨਰੇ, ಇਦੁ ਏਓਤਹ ਅਦ੍ਭੁਤਵਾਗਿਦੇ ਏਓਬੁਦਨੁ ਆਲਿਸੀ ਮਤ੍ਰੁ ਨੋਡਿ

ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥

ਮਨੀ ਅੰਦਹਾ ਨਾਉ ਸੁਰ੍ਧਾਣੁ ॥੪॥

ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕਵਾਗਿ ਕੁਰੁਡਨਾਗਿਦ੍ਰੋਹ, ਪੰਡਿਤਨੁ ਤਨੁਨੁ ਬੁਦ੍ਧਿਵੰਤ ਸਜ੍ਞਨ
ਏਓ ਕਰੈਯੁਤਾਨੇ. 4॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਡਿ

ਪੌਰਿ ॥

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥

ਭਗਵੰਤਨੁ ਕਰੁਣੀਸੀਦਾਗ, ਅਵਰੁ ਤਨੁ ਕਰੁਣੀਯਨੁ ਤੋਰਿਸੁਤਾ
ਜੀਵਿਗਲਨੁ ਤਮ੍ਰੁ ਕਲਿਸਵਨੁ ਮਾਡੁਵੰਤ ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥

ਅਦੇ ਸੇਵਕਨੁ ਭਕ੍ਤਿਯਿੰਦ ਅਵਰ ਸੇਵੇ ਮਾਡੁਤਾਨੇ, ਅਵਰੁ ਆਦੇਸ਼ਦ
ਰਹਸ੍ਯਵਨੁ ਹੇਲੀ ਅਵਨਿਗੇ ਮਨਵਰਿਕੇ ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੇ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥

ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੇ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥

ਭਗਵੰਤਨ ਆਜ਼੍ਞਾਗਲਨੁ ਪਾਲਿਸੁਵ ਮੂਲਕ, ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਸ੍ਵੀਕਰਿਸਲ੍ਪਡੁਤਾਨੇ
ਮਤ੍ਰੁ ਨੰਤਰ ਅਵਨੁ ਸਤ੍ਯਦ ਅਰਮਨੇਯਨੁ ਪਡੈਯੁਤਾਨੇ

ਖਸਮੇ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥

ਖਸਮੇ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥

ਅਵਨੁ ਭਗਵੰਤਨਿਗੇ ਭਕ੍ਤਿਵਾਦਦ੍ਰਿਸ਼ਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸੁਤਾਨੇ, ਅਵਨ ਸੇਵੇਯੁ
ਯਸ਼ਸ੍ਵਿਯਾਗੁਤ੍ਰਦੇ, ਅਵਨੁ ਬਯਸਿਦ ਫਲਿਤਾੰਸ਼ਵਨੁ ਪਡੈਯੁਤਾਨੇ

ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥

ਤ ਦਰਗ: ਪ੍ਰਧਾ ਜਾਯੀਸੀ ॥15॥

ਨಂತਰ ਅਵਨੁ ਗੌਰਵਦਿੰਦ ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਯਾਲਯਕ੍ਰੇ ਹੋਗੁਤਾਨੇ. 15

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

ਸਲੋਕ ਮ: 1

ਪਦ੍ਯ ਮਹਾਲ 1 ॥

ਗਉ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਗੌ ਬਿਰਾਹਮਣ ਚੌ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਯੀ ॥

ਹੋ ਸਹੋਦਰ, ਨੀਵੁ ਗੋਵੁਗਲੁ ਮਤ੍ਤੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣਰਿਗੇ ਤੇਰਿਗੇ ਵਿਧਿਸੁਤ੍ਰਿਰਿ.
ਹਸੁਵਿਨ ਸਗਨੀ ਨਿਮਗੇ ਮੋਕ੍ਸ਼ਵਨੁ ਨੀਡੁਵੁਦਿਲੁ

ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੇ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥

ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤ੍ਰੇ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾ ਖਾਯੀ ॥

ਓਂਦੁ ਕਡੇ ਨੀਵੁ ਧੋਤੀ, ਤਿਲਕ ਮਤ੍ਤੁ ਹਾਰਵਨੁ ਧਰਿਸੁਤ੍ਰਿਰਿ ਆਦਰੇ
ਮਤ੍ਤੋਂਦੇਡੇ ਨੀਵੁ ਮੁੱਛਾ ਓਂਦੁ ਕਰੇਯੁਵ ਮੁਸ਼ਿਮਰਿੰਦ ਹਨ ਮਤ੍ਤੁ
ਧਾਨ੍ਯਗਲਨੁ ਤਿਨੁਤ੍ਰਿਰਿ

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪਡਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਯੀ ॥

ਓਂ ਸਹੋਦਰ, ਨੀਨੁ ਨਿਨੁ ਮਨੇਯੋਲਗੇ ਪੂਜੇ ਮਾਡੁਤ੍ਰਿਰਿ ਆਦਰੇ ਹੋਰਗੇ,
ਮੁਸ਼ਿਮਰ ਭਯਦਿੰਦ, ਨੀਵੁ ਕੁਰਾਨ ਅਨੁ ਕਪਟਵਾਗਿ ਓਂਦੁਤ੍ਰਿਰਿ ਮਤ੍ਤੁ
ਮੁਸ਼ਿਮਰੰਤੇ ਜੀਵਨ ਨਡੇਸੁਤ੍ਰਿਰਿ

ਛੋਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥

ਛੋਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥

ਹੋ ਸਹੋਦਰ, ਓਂ ਕਪਟਵਨੁ ਬਿਟੁਬਿਡੁ

ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥

ਨਾਮਿ ਲਯਿਐਯ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦ ॥੧॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਸ੍ਰਣੇਯਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਮੋਕ੍ਸ਼ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿਯਾਗੁਤ੍ਤਦੇ. 1 ॥

ਮ: ੧ ॥

ਮ: 1 ॥

ਮਹਾਲ 1 ॥

ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥

ਮਾਠਸ ਖਾਣੇ ਕਰਾਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥

ਨਰਭਕ੍ਸ਼ਕ ਮੁਸ਼ਿਮਰੁ ਦਿਨਕੈ ਭਦੁ ਬਾਰਿ ਪ੍ਰਾਧਿਸੁਤਾਰੇ

ਫੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥

ਫੁਰੀ ਵਗਾਇਨ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥

ਮੁਤ੍ਰੋਂਦੇਡੇ, ਦਭਾਝੀਕੇਯ ਭਾਕੁਵਨੁ ਬਲਸੁਵਵਰੁ, ਅਵਰੁ ਤਮ੍ਹ ਕੁਤ੍ਰਿਗੇ
ਦਾਰਵਨੁ ਹੋਂਦਿਦਾਰੇ

ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੁਰਹਿ ਨਾਦ ॥

ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੁਰਹਿ ਨਾਦ ॥

ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਅਵਰ ਮਨੇਯਲੀ, ਸੰਭ ਊਦੁਤਾਰੇ

ਉਨ੍ਹਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥

ਊਨ੍ਹਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥

ਅਵਰਿਗੁ ਅਦੇ ਰੁਝੀ ਸਿਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਕੁੜੀ ਰਾਸਿ ਕੁੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥

ਕੁੜੀ ਰਾਸਿ ਕੁੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥

ਅਵਰ ਬੰਡਵਾਝ ਸੁਝੁ, ਮੁਤ੍ਰੁ ਅਵਰ ਵ੍ਯਵਹਾਰ ਸੁਝੁ

ਕੁੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥

ਕੁੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥

ਅਵਰੁ ਸੁਝੁ, ਹੋਝੁਵ ਮੂਲਕ ਆਹਾਰਵਨੁ ਸ੍ਵੀਕਰਿਸੁਤਾਰੇ

ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥

ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥

ਅਵਮਾਨ ਮੁਤ੍ਰੁ ਧਰਮਦ ਨੇਲੇਯੁ ਅਵਰਿੰਦ ਦੂਰਵਿਦੇ

ਨਾਨਕ ਕੁੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਨਾਨਕ ਕੁੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸੁਝੁਗਲੁ ਅਵਰੇਲ੍ਲਰਨੁ ਸ੍ਰੀਮੰਤਗੋਝਿਸੁਤ੍ਰਿਵੇ

ਮਥੇ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥

ਮਥੇ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥

ਹਣੇਯ ਮੇਲੇ ਤਿਲਕਵਨੁ ਹਝੀ, ਕੇਸਰਿ ਧੋਤੀਯਨੁ ਸੋਂਠਕੈ ਧਰਿਸੁਤਾਰੇ

ਹਥਿ ਫੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥

ਹਥਿ ਧੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥

ਅਵਰ ਕੰਧਿ ਚਾਕੁਗਲੀਵੇ ਮੁਖਿ ਕਰਮਿ ਜਗਤਨੁ ਹਿੰਸਿਸੁਤੀਦਾਰੇ

ਨੀਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਨੀਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਨੀਲੀ ਬੱਝੀਗਲਨੁ ਧਰਿਸਿ ਮੁਸਲਿਮਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਯਲੀ ਫੁਲੀ ਪਛੋਧੁ
ਬਧੁਸੁਤਾਰੇ ਬਧੁਸੁਤਾਰੇ

ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੁਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥

ਮਲੇਛਧਾਨੁ ਲੇ ਪੁਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥

ਅਵਰੁ ਮੁੱਛਾਕਾ ਏਕੁ ਕਰਿਯਲੁਛੁਵ ਮੁਸਲਿਮਰਿੰਦ ਹਥਿ ਮੁਖਿ ਧਾਨੁਗਲਨੁ
ਤੰਗਿਦੁਕੋਲੁਛੁਤਾਰੇ ਮੁਖਿ ਧਾਨੁਗਲਨੁ ਪੁਜਿਸੁਤਾਰੇ

ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥

ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥

ਏਕੁਦੇ, ਅਵਰੁ ਭਾਖਿਯੇਤਰ ਅਰੇਬੀਕ ਮੁਖਿ ਪਰਿਯੋਗ ਕਵਨਗਲਨੁ ਏਕੁ
ਨੰਤਰ, ਅਵਰੁ ਹਲਾਲ ਮੇਕੇ ਤਿਨੁਤਾਰੇ

ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ਏਕੁ ਮੁਖਿਓਂਦੇ, ਅਵਰੁ ਤਮੁ ਅਧੁਗਮਨੇਗੇ ਯਾਰਨੁ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਲੁ
ਅਨੁਮਤਿਸੁਵਦਿਲੁ

ਏ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥

ਏ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥

ਅਵਰੁ ਅਧਿਗੇ ਕੋਲੇਗੇ ਲੇਖਨ ਮਾਧੁਤਾਰੇ ਮੁਖਿ ਅਧਰ ਸੁਤਲੁ ਰੇਖਿਗਲਨੁ
ਸੇਖਿਯੁਤਾਰੇ ਮੁਖਿ

ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੁੜਿਆਰ ॥

ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੁੜਿਆਰ ॥

ਅਵਰੁ ਸੁਲੁਗਾਰਰਾਗਿ ਅਧੁਗਮਨੇਗੇ ਏਕੁ ਕੁਲਿਤੁਕੋਲੁਛੁਤਾਰੇ

ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥

ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥

ਏਕੁ ਕੋਲਵਰਿਗੇ ਅਧੁਗੇ ਮਨੇ ਬਲਿ ਬਰਬੇਡਿ, ਨਮੁ ਕੰਬਵਨੁ ਮੁਖਿਭੇਡਿ,
ਏਕੁਦਿਦਰੇ ਨਮੁ ਆਹਾਰ ਹਾਯਾਗੁਤਦੇ ਏਕੁ ਹੇਲੁਤਾਰੇ

ਤਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥

ਤਨੀ ਘੋਟੀ ਘੋਟਾ ਕਰੇਨੀ ॥

ਅਵਰੁ ਭ੍ਰਿਸ਼ ਮੁਕਤੁ ਕੋਲਕੁ ਦੇਹਿਦਿਨਿ ਅਭਾਗੁ ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨਿ ॥

ਮਨੀ ਜੂਠੀ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨੀ ॥

ਅਸੁਦੁ ਹ੍ਰਿਦਯਦਿਨਿ ਅਵਰੁ ਸੁਖੁ ਹੋਲੀਕੇਗਲਨੁ ਨੀਡੁਤਾਰੇ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਧਿਆਨਿਸੁ ਮੂਲਕ

ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ਮਨਸੁ ਪਰਿਸੁਦੁਵਾਦਾਗੇ ਨਿਜਵਾਦ ਭਗਵੰਤਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿਯਾਗੁਤਦੇ. 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਡੀ

ਪੌਰੀ ॥

ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥

ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਨੁ ਮਨਸਿਨਲੀ ਏਲੁ ਜੀਵੀਗਲਨੁ ਸ੍ਰੀਸੁਤਾਰੇ ਮੁਕਤੁ ਏਲੁਰਨੁ
ਨੋਡੀਦ ਨੰਤਰ ਅਵਗਲਨੁ ਤਮੁ ਹਿਤਿਤਦਲੀ ਭਟੁਕੋਡੁ ਤਮੁ
ਭਯੰਤ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਸੁਤਾਰੇ

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥

ਅਵਨੇ ਜੀਵੀਗਲੀ ਸੁਤਿਯਨੁ ਨੀਡੁਤਾਰੇ ਮੁਕਤੁ ਅਵਰੇ ਕਾਯਵਨੁ
ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੇ ਲਾਇਦਾ ॥

ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੇ ਲਾਇਦਾ॥

ਦੇਵਰੁ ਏਲੁਰਿਗਿੰਤਲੁ ਦੋਡਵਰੁ ਮੁਕਤੁ ਅਵਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਯੁ ਅਨੰਤ. ਅਵਨੁ
ਏਲੁਰਨੁ ਕਲਸਕੇ ਸੇਰਿਸੁਤਾਰੇ

ਨਦਰਿ ਉਪਰੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥

ਨਦਰਿ ਉਪਰੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ॥

ਭਗਵੰਤ ਕੋਪਗੋਡਰੇ, ਅਵਨੁ ਰਾਜਰਨੁ ਹੁਲੁਕਡਿਯੰਤ ਬਡਵਨਨਾਗੀ

ಮಾಡುತ್ತಾರೆ

ਦਰਿ ਮੰਗਨಿ ਭਿਖ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥

ದಾರಿ ಮಂಗಳನಿ ಭಿಕ್ಷ ನ ಪಾಯಿದಾ ||16||

ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಭಿಕ್ಷೆ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. 16 ||

ਸਲੋಕ್ ಮಃ ೧ ॥

ಸಲೋಕು ಮಹ 1 ||

ಪದ್ಯ ಮಹಾಲ 1 ||

ਜੇ ਮੋಹಾಕಾ ਘਰੁ ਮੁਹੇ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥

ಜೇ ಮೋಹಾಕ ಘರು ಮುಹೈ ಘರು ಮುಹಿ ಪಿತರಿ ದೇಯಿ ||

ಕಳ್ಳನು ಬೇರೆಯವರ ಮನೆಯನ್ನು ದೋಚಿದರೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನೆಯನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿ ಅವನು ಪೂರ್ವಜರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ

ਅಗೈ ਵಸತು ಸಿವಾಣೀਐ ಪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ ॥

ಅಗೈ ವಸ್ತು ಸಿಜ್ಞಾಣೀವಯ್ ಪಿತ್ರಿ ಚೋರ್ ಕರೇಯಿ ||

ವಸ್ತುವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅದು ಪೂರ್ವಜರನ್ನು ಕಳ್ಳರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಪೂರ್ವಜರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕದ್ದ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ਵಳੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥

ವಡೀಆಹಿ ಹಥ್ ದಲಾಲ್ ಕೆ ಮುಸಫಿ ಎಹ್ ಕರೇಡ್ ||

ತನ್ನ ಯಜಮಾನರಿಂದ ದಾನ ಮಾಡಿಸುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಪೂರ್ವಜರ ಸಲುವಾಗಿ ಕದ್ದ ವಸ್ತುವನ್ನು ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಇದರ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಭಗವಂತನು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆ ದಲ್ಲಾಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕೈಗಳು ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ

ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ಮಿਲੈ ਜಿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥

ನಾನಕ್ ಅಗೈ ಸೊ ಮಿಲ್ಯೆ ಜೀ ಖಟೆ ಘಾಲೆ ದೇಯಿ ||

ಓ ನಾನಕ್! ತನ್ನ ಕಠಿಣ ಪರಿಶ್ರಮದ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೋ, ಮುಂದಿನ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ||1||

ಮಃ ೧ ॥

ಮಃ 1 ||

ಮಹಾಲ 1 ||

ਜਿਉ ਜੋਰੁ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥

ਭੀਯੁ ਭੀਰੁ ਸਿਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥
ਮਹਿਲੇਗੇ ਮੁੱਤ ਮੁੱਤ ਮੁੱਤਸ਼ਾਵ ਬੰਦੰਤੰਯੇ

ਜੁਠੇ ਜੁਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

ਜੁਠੇ ਜੁਠ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
ਸੁਝੁਗਾਰਨ ਬਾਯਲੀ ਸੁਝੁ ਮਾਤ੍ਰ ਊਲੀਯੁਤ੍ਤਦੇ. ਅੰਤਹ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ
ਯਾਵਾਗਲੂ ਦੁਃਖਿਤਨਾਗਿਰੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥

ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥
ਦੇਹਵੰਨੁ ਸੁਦ੍ਵਿਕਰਿਸਿਦ ਨੰਤਰ ਕੁਲੀਤੁਕੋਲ੍ਯੁਵ ਅੰਤਹ ਜਨਰੰਨੁ ਸੁਦ੍ਵ
ਏਨੁ ਕਰੰਯਲਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਯੁ

ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥

ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥
ਏ ਨਾਨਕ, ਯਾਰਲੀ ਦੇਵਰੁ ਨੇਲੇਸਿਦ੍ਵਾਰੰਯੋ ਅਵਰੇ ਪਵਿਤ੍ਰਰੁ. 2 ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਡੀ
ਪੌਰੀ

ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥
ਗਾਊਯੰਤ ਵੇਗਵਾਗਿ ਚਲਿਸੁਵ ਸੁੰਦਰਵਾਦ ਤਡਿ ਕੁਦੁਰੰਗਲੰਨੁ ਹੋਂਦਿਰੁਵ
ਜਨਰੁ

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥
ਤਮ੍ਯੁ ਰਾਣੀਯਰ ਵਾਸਸਾਨਵੰਨੁ ਬਗੇਬਗੇਯ ਬਣ੍ਯੁਗਲਿੰਦ ਅਲੰਕਰਿਸਿਦਵਰੁ,
ਮਨੇਗਲਿ, ਮੁੰਟਪਗਲਿ, ਮੁੱਤੁ ਏਤ੍ਤਰਦ ਦੇਵਾਲਯਗਲਿ, ਵਾਸਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ
ਮੁੱਤੁ ਪ੍ਰਦਰ੍ਯਨਵੰਨੁ ਮੁੰਦੁਵਰੇਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥

ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥
ਅਵਰੁ ਪ੍ਰਲੋਭਨਗੋਲਿਸੁਵ ਵਿਸ਼ਯਗਲੰਨੁ ਮਾਤਨਾਡੁਵਵਰਾਗਿਦ੍ਵੁ ਆਦਰੇ
ਭਗਵੰਤਨੰਨੁ ਤੀਲਿਦਿਰੁਵੁਦਿਲ੍ਯੁ, ਆਦ੍ਵਰਿੰਦ ਤਮ੍ਯੁ ਜੀਵਨਦ ਆਟਵੰਨੁ
ਕਲੇਦੁਕੋਂਦਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

ਚਰਿ ਪ੍ਰਮਾਣੀਯਾ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥
ਭਰਮੰਦ ਕਲਸ ਮਾਡਿਸਿ ਆਹਾਰ ਸੇਵਿਸਿ ਤਮ੍ਹ ਅਰਮਨੇਗਲਨੁ ਨੋਡਿ
ਸਾਵਨੁ ਮਰਿਤਵਰੁ

ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥

ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥ ੧੭ ॥

ਅਵਰੁ ਵ੍ਰਦਾਪ੍ਰਭੁ ਬੰਦਾਗ ਅਵਰੁ ਤਮ੍ਹ ਯੋਵਨਵਨੁ ਕਲੇਦੁਕੋਲ੍ਹੁਤਾਰੇ,
ਅੰਦਰੇ ਵ੍ਰਦਾਪ੍ਰਭੁ ਅਵਰੁ ਯੋਵਨਵਨੁ ਨਾਸਮਾਡੁਤਦੇ. 17 ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹ 1 ॥

ਪਦ੍ਯ ਮਹਾਲ 1 ॥

ਜੇ ਕਰਿ ਸੁਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੁਤਕੁ ਹੋਇ ॥

ਜੇ ਕਰਿ ਸੁਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੁਤਕੁ ਹੋਇ ॥
ਸੁਤਕਦ ਭ੍ਰਮੰਯਨੁ ਨਿਜਵੰਦੁ ਫਪਿਕੋਂਡਰੇ ਏਲ੍ਹਦਰਲ੍ਹੁ ਸੁਤਕ ਭਰੁਤਦੇ

ਗੋਹੇ ਅਤੇ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥

ਗੋਹੇ ਅਤੇ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥
ਹਸੁਵਿਨ ਸਗਨੀ ਮਤ੍ਹੁ ਮਰਦਲ੍ਹਿਯੁ ਕੀਟਗਲੀਵੇ

ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਯਾਵ ਧਾਨ੍ਯਗਲਨੁ ਬਲਸਿਦਰੁ ਓਂਦੁ ਧਾਨ੍ਯੁਰੁ ਜੀਵਿਗਲ੍ਹਿਦੇ ਭਰੁਵੁਦਿਲ੍ਹੁ

ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਮੋਦਲਨੇਯਦਾਗਿ, ਨੀਰੁ ਜੀਵਨ, ਅਦੁ ਏਲ੍ਹਵਨ੍ਹੁ ਹਸਿਰੁ ਮਤ੍ਹੁ
ਤਾਜਾਗੋਲ੍ਹਿਸੁਤਦੇ

ਸੁਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੁਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥

ਸੁਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੁਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥
ਸੁਤਕੁ ਕੀਲੁ ਕਰਿ ਰਾਖੀਐ ਸੁਤਕੁ ਪਾਵ੍ਯੁ ਰਸੋਇ ॥
ਓ ਸੁਤਕਵਨੁ ਨਮ੍ਹੁ ਅਡੁਗੇਮਨੇਯਲ੍ਹੁ ਭਰੁਵੁਦੁ ਹੇਗੇ?

ਨਾਨਕ ਸੁਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥

ਨਾਨਕੁ ਸੁਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥
ਓ ਨਾਨਕ, ਭ੍ਰਮੰਗਲਿੰਦੁ ਊਂਟਾਦ ਸੁਤਕਵਨੁ ਓ ਰੀਤਿ ਏਂਦਿਗੁ
ਤੰਗੁਹਾਕਲਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹੁ, ਅਦਨੁ ਜਾਨਦ ਮੂਲਕੁ ਸੁਦ੍ਵਿਕਰਿਸੁਵ ਮੂਲਕੁ

ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಹಾಕಬಹುದು. 1 ||

ਮਃ ੧ ||

ಮ: 1 ||

ಮಹಾಲ 1 ||

ਮਨ ਕਾ ਸੁਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੁਤਕੁ ਕੁੜੁ ||

ಮನ್ ಕಾ ಸೂತಕು ಲೋಭು ಹೈ ಜಿಹ್ವಾ ಸೂತಕು ಕೂಡು ||

ದುರಾಸೆಯೇ ಮನಸ್ಸಿನ ಸೂತಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ ದುರಾಸೆಯ ಎಳೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಾಲಿಗೆಯ ಸೂತಕವು ಸುಳ್ಳು, ಅಂದರೆ ಸುಳ್ಳಿನ ಸೂತಕವು ನಾಲಿಗೆಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ

ਅਖੀ ಸುತಕು ವೇಖಾ ಪರ ਤಿಖಾ ಪರ ਧਨ ਰੂਪੁ ||

ಅಖಿ ಸೂತಕು ವೇಖಾ ಪರ್ ತ್ರಿಆ ಪರ್ ಧನ್ ರೂಪು ||

ಬೇರೊಬ್ಬರ ಮಹಿಳೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯ, ಯೌವನವನ್ನು ನೋಡುವುದು ಕಣ್ಣುಗಳ ಸೂತಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ

ಕೆನੀ ಸುತಕು ಕೆನಿ ಪੈ ಲಾਇತಬಾರಿ ಖಾರಿ ||

ಕನ್ನಿ ಸೂತಕು ಕನ್ನಿ ಪೈ ಲೈತಬಾರೀ ಖಾಹಿ ||

ಬೇರೆಯವರ ಟೀಕೆಗೆ ಕಿವಿಗೊಡುವುದೇ ಕಿವಿಯ ಸೂತಕ

ਨಾನਕ ਹೆಸಾ ಆದಮಿ ಬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜಾರಿ ||੨||

ನಾನಕ್ ಹಂಸಾ ಆದ್ಮಿ ಬಧೆ ಜಮ್ ಪುರಿ ಜಾಹಿ || ೨ ||

ಓ ನಾನಕ್, ಈ ಸೂತಕಗಳಿಂದಾಗಿ, ಮಾನವ ಆತ್ಮವು ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಯಮಪುರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. 2 ||

ਮਃ ੧ ||

ಮ: 1 ||

ಮಹಾಲ 1 ||

ਸਭੇ ਸੁਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੇ ਲਗੈ ਜਾਇ ||

ಸಭೋ ಸೂತಕೂ ಭರಮೂ ಹೈ ದೂಜೈ ಲಗೈ ಜಾಯಿ ||

ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಾವಿನ ಈ ಸೂತಕವು ಕೇವಲ ಭ್ರಮೆಯಾಗಿದೆ, ಇದು ದ್ವಂದ್ವತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಇರುತ್ತದೆ

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ||

ಜಮಣು ಮರಣಾ ಹುಕಮು ಹಾಯ್ ಭಾನೈ ಆವೈ ಜಾಯಿ ||

ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಸಾವು ಭಗವಂತನ ಆದೇಶಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಮನುಷ್ಯ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸಾಯುತ್ತಾನೆ

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਦਿਤੋਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥

ಖਾਣਾ ਪੀਣਾ ಪವਿತ್ರ ಹೈ ದಿತೋನು ರಿಜಕು ಸ್ಮಬಾಹಿ ॥

ಭಗವಂತನು ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ನೀಡಿರುವುದರಿಂದ ತಿನ್ನುವುದು ಮತ್ತು ಕುಡಿಯುವುದು ಪವಿತ್ರವಾಗಿದೆ

ਨਾਨਕ ਜಿਨ੍ಹੀ ਗੁರਮੁಖಿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸੁਤਕੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥

ನಾನಕ್ ಜಿನ್ಹಿ ಗುರ್ಮುಖಿ ಬುಜ್ಹಿಯಾ ತಿನ್ಹಾ ಸೂತಕು ನಾಹಿ ॥੩॥

ಓ ನಾನಕ್, ಗುರುಮುಖನಾದ ನಂತರ ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಸೂತಕವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. 3 ॥

ਪਉੜੀ ॥

ಪೌಡಿ

ಪೌರಿ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ಸಾಲಾಹೀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥

ಸತಿಗುರು ವಡಾ ಕರಿ ಸಾಲಾಹೀಐಯ್ ಜಿಸು ವಿಚಿ ವಿಡಿಯಾ ವಡಿಆಯಿಆ ॥

ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸದ್ಗುರುವನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರಶಂಸಿಸಬೇಕು

ਸਹಿ ಮੇਲೆ ತಾ ನದರಿ ಆਈਆ ॥

ಸಹಿ ಮೆಲೆ ತಾ ನದರಿ ಆಯಿಆ ॥

ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸದ್ಗುರುವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ

ਜਾ ਤਿਸು ਭਾਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥

ಜಾ ತಿಸು ಭಾಣಾ ತಾ ಮನಿ ವಸಾಯಿಆ ॥

ಅವನು ಅದನ್ನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಾಗ, ಅವನು ಅದನ್ನು ಮಾನವ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ

ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥

ಕರಿ ಹುಕುಮಿ ಮಸ್ತಕಿ ಹಥು ಧರಿ ವಿಚಹು ಮಾರಿ ಕಡ್ಹೀಆ ಬುರಿಆಯಿಆ ॥

ದೇವರು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರೆ, ಸದ್ಗುರುವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಅನಿಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕುತ್ತಾರೆ

ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ॥੧੮॥

ಸಹಿ ತುಟ್ಟೈ ನವು ನಿಧಿ ಪಾಯಿಆ ॥੧੮॥

ದೇವರು ಮೆಚ್ಚಿದಾಗ ಹೊಸ ಸಂಪತ್ತು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. 18 ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮੁਕ 1 ॥

ਪਦ੍ਯ 1 ॥

ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥

ਪਹਿਲਾ ਸੁਚ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥

ਮੋਦਲੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣਨੁ ਸੁਦਨਾਗੁਤਾਨੈ ਮਤ੍ਤੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਵੇਦਿਕੈਯ ਮੇਲੈ
ਕੁਲੀਤੁਕੋਲ੍ਘੁਤਾਨੈ

ਸੁਚੈ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥

ਸੁਚੈ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥

ਯਾਰੋ ਮੁਠ੍ਠਦ ਸੁਦ੍ਧ ਆਕਾਰਵਨ੍ਨੁ ਅਵਨ ਮੁੰਦੈ ਤੰਦੁ ਬਡਿਸਲਾਗੁਤ੍ਤਦੈ

ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥

ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥

ਓ ਰੀਤੀਯਾਗਿ ਪਰਿਸੁਦ੍ਧਨਾਦ ਨੰਤਰ, ਅਵਨੁ ਆਕਾਰਵਨ੍ਨੁ ਤੰਗੈਦੁਕੋਂਡੁ
ਨੰਤਰ ਸ਼੍ਲੋਕਵਨ੍ਨੁ ਹੋਲੁ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਸੁਤ੍ਤਾਨੈ

ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੋਖੁ ॥

ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੋਖੁ ॥

ਅਵਨੁ ਤੰਨੁ ਹੋਲ੍ਧਿਯਲ੍ਲਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਕਾਰਵਨ੍ਨੁ ਅਸੁਦ੍ਧ ਸ੍ਥਲ੍ਧਲ੍ਲਿ ਭਲ੍ਧਿਦ੍ਧਕੈ
ਯਾਰੋ ਹੋਲ੍ਧਿਯਲ੍ਲਿ

ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥ ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ ॥

ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥ ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ ॥

ਆਕਾਰ, ਨੀਰੁ, ਬੇਂਕੀ ਮਤ੍ਤੁ ਲੂਣੁ, ਏਲ੍ਧੁ, ਨਾਲ੍ਧੁ, ਦੇਵਰੁਗਲ੍ਧੁ ਅੰਦਰੈ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਪਦਾਰਥਗਲ੍ਧੁ. ਏਦਨੈ ਅੰਸ਼ਵਾਦ ਤੁਪ੍ਧਵਨ੍ਨੁ ਸੇਰਿਸਿਦਾਗ ਅਦੁ ਸੁਦ੍ਧ ਮਤ੍ਤੁ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਕਾਰਵਾਗੁਤ੍ਤਦੈ

ਪਾਪੀ ਸਿਓ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥

ਪਾਪੀ ਸਿਓ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥

ਦੇਵਰੁਗਲ੍ਧੁੰਤੈ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਕਾਰਵੁ ਪਾਪਦ ਦੇਵਦ ਸੰਪਰਕਕੈ, ਬਰੁਵੁਦਰਿੰਦ
ਅਸੁਦ੍ਧਵਾਗੁਤ੍ਤਦੈ ਮਤ੍ਤੁ ਨੰਤਰ ਲੁਗੁਲ੍ਧੁਤ੍ਤਦੈ

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ॥

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਹੋਸਰੁ ਹੋਲ੍ਧਦ ਬਾਧੀ, ਯਾਵੁਦੁ ਹੋਸਰਿਲ੍ਧਦੈਯੈ ਆਨੰਦਵਨ੍ਨੁ
ਅਨੁਭਵਿਸੁਤ੍ਤਦੈਯੋ

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਬੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਏਵੈ, ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਧੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥

ਯਾਵਾਗਲੂ ਯੁਗੁਲੁ ਓ ਮੁਖਦ ਮੇਲੇ ਬੀਝੁਤਦੇ ਏਨਦੁ ਅਧਮਾਡਿਕੋਲੀ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮੁ: 1 ॥

ਮਹਾਲ 1 ॥

ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥

ਭੰਡਿ ਜਮੀਐਯ ਭੰਡਿ ਨਿਮੀਐਯ ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਅਹੁ ॥

ਮਹਿਲੇ ਜਨਮੁ ਨੀਡੁਤਾਏ, ਅਵਲ ਮੂਲਕਵੇ ਮਾਨਵ ਗਭਦਿੰਦ ਜਨਮੁ
ਪਛੇਯੁਤਾਨੇ ਮਤੁ ਅਵਲ ਮੂਲਕ ਜੀਵਿਗਲ ਦੇਹਵੁ ਰੋਪੁਗੋਲੁਤਦੇ.
ਅਵਨੁ ਨਿਤ੍ਰਿਤਾਰਥ ਮਾਡਿਕੋਲੁਤਾਨੇ ਮਤੁ ਫਭੁ ਮਹਿਲੇਯਨੁ ਮਾਤ੍ਰ
ਮਦੁਵੇਯਾਗੁਤਾਨੇ

ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ਭੰਡਹੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ॥

ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ, ਦੋਸਤੀ ਭੰਡਹੁ ਚਲੈ, ਰਾਹੁ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ਨੁ ਮਹਿਲੇਯੋਂਦਿਗੇ ਮਾਤ੍ਰ ਸ਼੍ਰੇਹਵਨੁ ਹੋਂਦੁਤਾਨੇ ਮਤੁ
ਪੁਪੰਚਦ ਸ੍ਰਿਸ਼੍ਟਿਯੁ ਹਾਦਿਯੁ ਮਹਿਲੇਯ ਮੂਲਕ ਮੁੰਦੁਵਰਿਯੁਤਦੇ

ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥

ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐਯ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ, ਬੰਧਾਨੁ ॥

ਫਭੁ ਪੁਰੁਸ਼ਨ ਹੇਂਡਤਿ ਸਤ੍ਰੇ, ਅਵਨੁ ਭਨੋਫੁ, ਮਹਿਲੇਯਨੁ ਹੁਡੁਕੁਤਾਨੇ.
ਭਤਰਰੋਂਦਿਗੇ ਅਵਨ ਸੰਬੰਧਵਨੁ ਸ਼੍ਰਾਪਿਸੁਵੁਦੁ ਮਹਿਲੇਯਰ ਮੂਲਕ
ਮਾਤ੍ਰ

ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥

ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐਯ ਜਿਤੁ ਜਮਾਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥

ਹਾਗਾਦਰੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼੍ਠ ਰਾਜਰੁ ਮਤੁ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ਰਿਗੇ ਜਨਮੁ ਨੀਡਿਦ ਓ
ਮਹਿਲੇਯਨੁ ਨਾਵੁ ਏਕੇ ਕੇਟ੍ਰਿਵਰੇਂਦੁ ਏਨਦੁ ਕਰੇਯਬੇਕੁ?

ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਉਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਯੋਪਜੈ, ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਯੀ ॥

ਮਹਿਲੇ ਹੁਟ੍ਰਿਦੁ, ਹੇਂਠੀਨਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਮਤੁ ਹੇਂਠੀਲ੍ਲਦੇ ਯਾਰੋ ਹੁਟ੍ਰਿਲੁ
ਸਾਧ੍ਯਵਿਲ੍ਲ

ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮਹਿਲੇ ਭਲੇ ਫਲੇ ਫਲੇ ਦੇਵਰੁ ਅਯੋਨੀਯਾਗਿ ਭਦ੍ਰਾਨੇ

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹਿਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥

ਯਾਵਾਗਲੁ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਸੁਤਿਸੁਤਿਰੁ ਬਾਯੀ ਅਧ੍ਰਿਸ਼ਟਵੰਤ ਮਤੁ
ਸੁੰਦਰਵਾਗਿਰੁਤੁ

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਮੁਖਵੁ ਨਿਜਵਾਦ ਭਗਵੰਤਨ ਆਸ਼ਾਨਦਲੀ, ਹੋਲੇਯੁਤੁ. 2 ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਡੀ

ਪੌਰੀ ॥

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥

ਓ ਕਰਤਾਰੇ, ਏਲਰੁ ਨਿਮਨੁ ਤਮੁ ਫਲੇ ਏਨੁ ਕਰੇਯੁਤੁ ਓਦਰੇ ਯਾਰੁ
ਨਿਮਨਰਲਵੇ ਅਵਰਨੁ ਆਯੁ ਮਾਡਿ ਹੋਰਹਾਕਲਾਗੁਤੁ

ਕੀਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥

ਕੀਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥

ਪੁਤਿਯੋਨੁ ਜੀਵਿਯੁ ਤਨੁ ਕਰਮਗਲ ਪਰਿਣਾਮਗਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸਭੇਕੁ
ਮਤੁ ਤਨੁ ਖਾਤਗਲਨੁ ਭਯਧਗਲੋਲਿਸਭੇਕੁ

ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥

ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਾਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥

ਮਨੁਸ਼, ਓ ਜਗਤਿਨਲੀ, ਭਾਵਤਵਾਗਿ ਬਦੁਕਿਲ, ਏਨਾਦਰੇ ਅਵਨੁ
ਹੋਮੁਪਡਭੇਕੇ?

ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪਤਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥ ਮੁਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥

ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪਤਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥ ਮੁਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥

ਯਾਰਿਗੁ ਕੰਠੁਦਨੁ ਹੋਲਭੇਡਿ ਮਤੁ ਭਦਨੁ ਨੀਵੁ ਵਿਦ੍ਯੇ ਫਲੁ ਮੂਲਕ
ਅਧਮਾਡਿਕੋਲਭੇਕੁ. ਮੁਰਖਰੋਨਿਗੇ ਏਨਿਗੁ ਜਗਲਵਾਡਭਾਰਦੁ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮੁਕ 1 ॥

ਪਦ੍ਯੁ ਮੁਕਾਲ 1 ॥

ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਮਾਤਨਾਡੁਪੁਦਰਿੰਦ, ਦੇਹਿ ਮਨੁ ਮਨਸੁ, ਏਰਡੁ
ਮੁੰਦ ਮਨੁ ਸੁਖਵਾਗੁਤਵੇ

ਫਿਕੈ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ ਫਿਕੈ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥

ਫਿਕੈ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ ਫਿਕੈ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥

ਕਹਿ ਮਾਤੁਗਾਰ ਜਗਤਿਨਲੀ, ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਧਨਾਗੁਤਾਨੇ ਮਨੁ ਅਵਨ ਕਹਿ ਮਾਤੁਗਲਿੰਦ
ਜਨਰੁ ਅਵਨਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲੁਤਾਰੇ

ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ ਸਦੀਐ ਮੁਹਿ ਥੁਕਾ ਫਿਕੈ ਪਾਇ ॥

ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ ਸਦੀਐ ਮੁਹਿ ਥੁਕਾ ਫਿਕੈ ਪਾਇ ॥

ਕਹਿ ਸ੍ਵਭਾਵਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯਨੁ ਦੇਵਰੁ ਆਸ਼ਾਨਦਲੀ, ਭੀਮਾਰਿ ਹਾਕੁਤਾਨੇ ਮਨੁ
ਕਟੁਵਾਦ ਮਾਤੁਗਾਰ ਮੁਖਦ ਮੇਲੇ ਲੁਗੁਲਾਗੁਤਵੇ

ਫਿਕਾ ਮੁਰਖੁ ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥

ਫਿਕਾ ਮੁਰਖੁ ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥

ਕਰੋਰਵਾਗਿ ਮਾਤਨਾਡੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯਨੁ ਮੁਖਿ ਏਨੁ ਕਰੇਲਾਗੁਤਵੇ
ਮਨੁ ਸਿਕ੍ਸ਼ਿਲਾਗੁਤਵੇ. 1 ॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮੁ: 1 ॥

ਮੁਕਾਲ 1 ॥

ਅੰਦਰਹੁ ਭੁਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ ॥

ਅੰਦਰਹੁ ਭੁਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ ॥

ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ, ਸੁਲ੍ਘਗਾਰਰੰਤ ਨਟਿਸੁਵਵਰੁ ਆਦਰੇ ਹੋਰਗੇ ਸਤ੍ਯਵੰਤਰੁ
ਜਗਤਿਨਲੀ, ਮਾਤ੍ਰ ਬੁਠਾਟਿਕੇਗਲਨੁ ਲੁਲਿਸਿਕੋਲੁਤਾਰੇ

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ॥

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ॥

ਅਰਵਤ੍ਰੰਭੁ ਤੀਰਥਕ੍ਸ਼ੇਤ੍ਰਗਲੀ, ਸ਼੍ਰਾਨ ਮਾਡਿਦਰੁ ਅਵਰ ਮਨਸਿਨਲੀਰੁਵ
ਕੋਲੇ ਹੋਗੁਪੁਦਿਲੁ

ਜਿਨ੍ਹ ਪਟੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦਤੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ਜਿਨ੍ਹ ਪਟੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦਤੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ਬਾਹਰੁ ਹੋਇ ਹਰਿਦ ਬਲਿਧਿਯਨੁ ਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਹਾਕਿਕੋਂਡਰੁ ਹੋਇਦੁ
ਰੇਖਿਯੋਂਤਕ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਆਰੁਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰੁ ਚੁ ਪ੍ਰਪੰਚੁਦਲਿ ਫਲਿਯਵਾਰੁ

ਤਿਨ੍ਹ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਬ ਸੇਤੀ ਦੇਖਨੇ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਤਿਨ੍ਹ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਬ ਸੇਤੀ ਦੇਖਨੇ ਹਾਯੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਅਵਰੁ ਦੇਵਰ ਮੇਲਿ ਅਪਾਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿਯਨੁ ਹੋਇਦੁਦਾਰੁ ਮੁਖਿ ਅਵਰੁ
ਦੁਖਿਨਵਨੁ ਧ੍ਰਾਨਿਸੁਤਾਰੁ

ਰੰਗਿ ਹਸਰਿ ਰੰਗਿ ਰੋਵਰਿ ਚੁਪ ਭੀ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥

ਰੰਗਿ ਹਸਰਿ ਰੰਗਿ ਰੋਵਰਿ ਚੁਪ ਭੀ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥

ਅਵਰੁ ਦੇਵਰ ਪ੍ਰੀਤਿਯਲਿ ਨਗੁਤਾਰੁ, ਪ੍ਰੀਤਿਯਲਿ ਅਲੁਤਾਰੁ ਮੁਖਿ
ਮੋਨਵਾਗੁਤਾਰੁ

ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਬਾਤੁ ਸਚੇ ਨਾਹ ॥

ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਬਾਤੁ ਸਚੇ ਨਾਹ ॥

ਅਵਨ ਨਿਜ ਰੁਪਵਾਦ ਦੇਵਰਨੁ ਹੋਰਤੁਪਡਿਸਿ ਅਵਨੁ ਯਾਰਨੁ
ਚਿੰਤਿਸੁਵੁਦਿਲੁ

ਦਰਿ ਵਾਟ ਉਪਰਿ ਖਰਚੁ ਮੰਗਾ ਜਬੈ ਦੇਇ ਤ ਖਾਹਿ ॥

ਦਾਰਿ ਵਾਟ ਉਪਰਿ ਖਰਚੁ ਮੰਗਾ ਜਬੈ ਦੇਇ ਤ ਖਾਹਿ ॥

ਭੁ ਦਵਾਰਦ ਹਾਦਿਯਲਿ ਕੁਲਿਤੁ ਭੀਕੁ ਬੇਡੁਤਾ ਕੋਟਾਗ ਮਾਤ੍ਰੁ ਤਿਨੁਤਾਨੇ

ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੋ ਕਲਮ ਏਕਾ ਹਮਾ ਤੁਮਾ ਮੇਲੁ ॥

ਦੀਬਾਨੁ, ਏਕੋ ਕਲਮ ਏਕਾ ਹਮਾ ਤੁਮਾ ਮੇਲੁ ॥

ਦੇਵਰਿਗੇ ਓਂਦੇ ਦੁਬਾਰੁ ਮੁਖਿ ਅਵਨ ਜੀਵੰਤ ਜੀਵਿਗਲ ਭਵਿਯਵਨੁ
ਬਰੇਯਲੁ ਓਂਦੇ ਲੇਖਨਿ ਆਦਿ. ਨਮੁ ਮੁਖਿ ਨਿਮੁ ਨਡੁਵੇ ਓਂਦੁ
ਸਮੁਲਨਵਿਦੇ, ਅੰਦਰੇ ਦੋਡੁ ਮੁਖਿ ਚਿਕੁਵਰ ਨਡੁਵੇ ਓਂਦੁ ਓਕੁਟਵਿਦੇ

ਦਰਿ ਲਏ ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥੨॥

ਦਰਿ ਲਏ ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ . ॥੨॥

ਦੇਵਰ ਨਾਯਾਲਯਦਲਿ ਕਾਰਯਗਲ ਖਾਤਿਯਨੁ ਮਾਡਲਾਗੁਤਦੇ. ਓ
ਨਾਨਕ, ਅਪਰਾਧਿਗਲੁ ਕੁਸ਼ਰਨਲਿ ਏਨੇਭੀਜਗਲੰਤ ਪੁਡਿਮਾਡਿਦਾਰੁ. 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਡੀ

ਪੌਰੀ

ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀਓ ਕਲ ਆਪੇ ਹੀ ਤੇ ਧਾਰੀਐ ॥

ਓਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀਓ ਕਲ ਓਪੇ ਹੀ ਤੇ ਧਾਰੀਐ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਨੀਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡਦ ਸ੍ਰਸ਼ਟੀਕਰਤ ਮਤ੍ਰੁ ਸ਼ਕਤੀਯਨ੍ਰੁ ਨੀਵੇਂ
ਹੋਂਦਿਦੀਰੀ

ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥

ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਓਪਣਾ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥

ਨਿਮ੍ਰੁ ਸ੍ਰਸ਼ਟੀ ਮਤ੍ਰੁ ਭ੍ਰਮੀਯ ਮੇਲੀਨ ਓਲ੍ਹੇਯ ਮਤ੍ਰੁ ਕੱਟ੍ਰੁ ਜੀਵੀਗਲ ਕਛ੍ਰਾ
ਮਤ੍ਰੁ ਧਨ ਤੁਨੁਕੁਗਲਨ੍ਰੁ ਨੀਵੁ ਨੋਂਡੁਤੀਰੀ

ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥

ਜੋ ਓਯਾ ਸੋ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੋਈ ਓਯੀ ਵਾਰੀਐ ॥

ਯਾਵ ਜੀਵੀਯੁ ਓ ਜਗਤੀਗੇਂ ਬੰਦਿਤੋਂ ਅਦੁ ਹੋਰੱਰੁ ਹੋਂਗੁਤ੍ਰਦੇ. ਅਵਰਵਰ
ਸਰਦਿ ਬੰਦਾਗੇਂ ਵਲ੍ਰਰੁ ਹੋਂਗੇਂਬੇਕੁ

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥

ਨਮੁਗੇਂ ਜੀਵਨ ਮਤ੍ਰੁ ਓਤ੍ਰਵਨ੍ਰੁ ਨੀਡਿਦ ਭਗਵੰਤਨਨ੍ਰੁ ਨਾਵੁ ਨਮ੍ਰੁ
ਮਨਸ੍ਰਿਨਿੰਦ ਏਕੇ ਮਰੇਯਬੇਕੁ?

ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ ॥੨੦॥

ਓਪਣਾ ਹਥੀ ਓਪਣਾ ਓਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ ॥੨੦॥

ਨਮ੍ਰੁ ਕੇਲਸਵਨ੍ਰੁ ਨਮ੍ਰੁ ਕ੍ਰਿਯਿੰਦਲੇ ਪ੍ਰਾਣਗੋਲੀਸੋਂਓ ਅੰਦਰੇ ਸੁਭ
ਕਾਯਗਲ ਮੂਲਕ ਦੇਵਰਨ੍ਰੁ ਮੇਛ੍ਰਿਸੀ ਨਮ੍ਰੁ ਜੀਵਨਦ ਕੇਲਸਵਨ੍ਰੁ
ਸੁਧਾਰੀਸੀਕੋਲ੍ਰੋਂਓ. 20 ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨

ਪਦ੍ਰੁ ਮਹਲਾ 2 ॥

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਓਸ੍ਰਿ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

ਦੇਵਰ ਬਦਲੀਗੇਂ ਦੇਵ੍ਰਤਵਾਦਦਲ੍ਰਿ ਓਧਰੀਸਿਦ ਓਦੁ ਯਾਵ ਰੀਤੀਯ ਪ੍ਰੀਤੀ?

ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਓਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਯਾਵਾਗਲੁ ਦੇਵਰ ਪ੍ਰੀਤੀਯਲ੍ਰਿ ਮੁਲ੍ਰਗੀਰੁਵਵਨਨ੍ਰੁ ਨਿਜਵਾਦ
ਪ੍ਰੇਮੀ ਏਂਦੁ ਕਰੇਯਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਚੰਗੇ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ਮੰਦੇ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥

ਭਾਂਗ੍ਰ ਭਾਂਗਾ ਕਰਿ ਮਨੇ ਮਨ੍ਹੇ ਮੁੰਦਾ ਹੋਇ ॥

ਤਨ੍ਹ ਸਤ੍ਰਮ੍ਰਗਲ ਫਲਵਾਗਿ ਸਿਗੁਵ ਸੁਖਵਨ੍ਹੁ ਫਲ੍ਹੇਯਦੇਂਦੁ ਭਾਵਿਸੁਵਵਨੁ,
ਤਨ੍ਹ ਕੰਟ੍ਰ ਕਮ੍ਰਗਲਿੰਦਾਗੁਵ ਦੁਖਵਨ੍ਹੁ ਕੰਟ੍ਰਦੇਂਦੁ ਪਰਿਗਣਿਸੁਵਵਨੁ

ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੇ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥੧॥

ਅਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੇ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥੧॥

ਅਵਨਨ੍ਹੁ ਦੇਵਰ ਪ੍ਰੇਮਿ ਏਂਦੁ ਕਰੇਯਲਾਗੁਵਦਿਲ੍ਹ. ਫਲ੍ਹੇਯ ਮੁਤ੍ਰੁ
ਕੰਟ੍ਰਦੇਂਦੁ ਏਣਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਅਵਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਯ ਖਾਤ੍ਰਗਲਨ੍ਹੁ ਲੇਖੁ ਹਾਕੁਤ੍ਰਾਨੇ.
ਅੰਤਹ ਜੀਵਿ ਭਗਵੰਤ ਏਨੁ ਮਾਡਿਦਰੁ ਫਲ੍ਹੇਯਦਿਲ੍ਹ. 1 ॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮਹਾਲ ੧

ਮਹਾਲ 2 ॥

ਸਲਾਮੁ ਜਬਾਬੁ ਦੋਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਦਰੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥

ਸਲਾਮੁ ਜਬਾਬੁ ਦੋਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਦਰੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥

ਕੰਲਵੇਮ੍ਰੇ ਤਨ੍ਹ ਭਗਵੰਤਨ ਆਦੇਸ਼ਗਲਿੰਗੇ ਤਲੇਬਾਗੁਵ ਮੁਤ੍ਰੁ ਕੰਲਵੇਮ੍ਰੇ ਤਨ੍ਹ
ਕਾਯਗਲ ਬਗ੍ਰਿ ਅਨੁਮਾਨ ਮੁਤ੍ਰੁ ਆਕ੍ਰੇਪਿਸੁਵ ਵ੍ਰਕ੍ਰਿਯੁ ਮੋਦਲਿਨਿੰਦਲੁ
ਦਾਰਿ ਤਪ੍ਰੁਤ੍ਰਾਨੇ

ਨਾਨਕ ਦੋਵੈ ਕੁੜੀਆ ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਦੋਵੈ ਕੁੜੀਆ ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਨ ਏਰਡੁ ਕਾਯਗਲੁ ਸੁਲ੍ਹੁ ਮੁਤ੍ਰੁ ਦੇਵਰ ਨ੍ਰਾਯਾਲਯਦਲ੍ਹਿ
ਅਵਨਿੰਗੇ ਯਾਵੁਦੇ ਸ੍ਵਾਨਵਿਲ੍ਹ. 2 ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਡਿ

ਪੌਰਿ ॥

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਾਲੀਐ ॥

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਾਲੀਐ ॥

ਯਾਵ ਭਗਵੰਤਨ ਸੇਵੇਯੁ ਆਨੰਦਵਨ੍ਹੁ ਨੀਡੁਤ੍ਰਦੇਯੋ ਆ ਭਗਵੰਤਨਨ੍ਹੁ
ਸਦਾ ਸ੍ਰੁਰਿਸੁਤ੍ਰਿਰਬੇਕੁ

ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥

ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥

ਨਮ੍ਰੁ ਕ੍ਰਿਯੇਗਲ ਪਰਿਠਾਮਵਨ੍ਹੁ ਨਾਵੇ ਅਨੁਭਵਿਸਬੇਕਾਦਾਗ, ਕੰਟ੍ਰੁ
ਕੰਲਸਗਲਨ੍ਹੁ ਨਾਵੇਕੇ ਮਾਡਬੇਕੁ?

ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥

ਮੁಂದਾ ਮੂਲੀ ਨ ਕੀਝੁਈ ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥

ਭੁਭੁਨੁ ಎಂದਿਗੁ ਕੰਠਿ ਕਾਯਗਲਨੁ ਮਾਡਬਾਰਦੁ ਮਤੁ ਪਰਿਣਾਮਗਲ
ਮੇਲੇ ਕਠੀਡਬੇਕੁ

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥

ਨਾਵੁ ਭਗਵੰਤਨ ਮੁੰਦੇ ਨਾਚਿਕੇਪਡੁਵ ਫਲਵਾਗਿ ਨਾਵੁ ਅੰਤਕ ਕਰਮਦ
ਓਟਵਨੁ ਓਡਬਾਰਦੁ, ਅੰਦਰੇ ਨਾਵੁ ਸੁਭ ਕਾਯਗਲਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਮਾਡਬੇਕੁ

ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥

ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥ ੨੧॥

ਨਿਮ੍ਰ ਮਾਨਵ ਜੀਵਨਦਲਿ ਅੰਤਕ ਸੇਵੇ ਮਤੁ ਭਕੀਯਨੁ ਮਾਡਿ ਅਦੁ
ਲਾਭਵਨੁ ਨੀਡੁਤ੍ਤਦੇ. 21 ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨

ਪਦ੍ਯ ਮਹਲਾ 2 ॥

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥

ਸੇਵਕਨੁ ਤਨੁ ਯਜਮਾਨਨੀਗੇ ਸੇਵੇ ਸਲੀਸਿਦਰੇ ਮਤੁ ਅਦੇ ਸਮਯਦਲਿ
ਸੋਕੀਨ, ਵਿਵਾਦਾਤ੍ਮਕ, ਜਗਲਗਾਰਨਾਗਿਦ੍ਦਰੇ

ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥

ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥

ਅਵਨੁ ਹੇਝੀਨਦਨੁ ਮਾਡਿਦਰੇ ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਯਜਮਾਨਨ ਸੰਤੋਸ਼ਕੇ
ਅਰਨਲੁ

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥

ਓਦਰੇ ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਅਹੰਕਾਰਵਨੁ ਤੋਡੇਦੁਹਾਕੀ ਸੇਵੇ ਮਾਡਿਦਰੇ, ਅਵਨੁ
ਸ੍ਵਲ੍ਪ ਗੌਰਵਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੧ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਮਨੁਸ਼ਨੁ ਤਨੁ ਯਜਮਾਨਨਨੁ ਭੇਟੀਯਾਗੁਤ੍ਤਾਨੇ, ਅਵਨੁ
ਯਾਰ ਸੇਵੇਯਲਿ ਤੋਡਗਿਦ੍ਵਾਨੋ ਮਤੁ ਅਵਨ ਪ੍ਰਯੁਤ੍ਤਗਲਨੁ

ਸ੍ਵੀਕਰਿਸਲਾਗੁਤਦੇ. 1॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮੁਹਾਲ ੧

ਮੁਹਾਲ 2 ॥

ਜੋ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ ॥

ਜ਼ੋ ਜ਼ੀਯੀ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗ ਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਯਾ ਵਾਉ ॥

ਹ੍ਯਦਯਦਲ੍ਲਿਰੁਵ ਨਿਰਯਵੁ ਕ੍ਰਿਯੇਗਲ ਰੋਪਦਲ੍ਲਿ ਪ੍ਰਕਟਵਾਗੁਤਦੇ.
ਬਾਯੀਯਿੰਦ ਮਾਤਨਾਡੁਵ ਯਾਉਦੇ ਮਾਤੁ ਗਾਝੀਯੰਤੈ ਅਤ੍ਯਲ੍ਪੁ

ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੨॥

ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਵਿਸ਼ਵਨ੍ਨੁ ਬਿਤ੍ਤੁਤਾਨੈ ਆਦਰੈ ਅਮ੍ਰਿਤਵਨ੍ਨੁ ਕੇਝੁਤਾਨੈ. ਭਦੁ ਏਂਤਹ
ਨ੍ਯਾਯ ਨੋਇ. 2 ॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮੁਹਾਲ ੧

ਮੁਹਾਲ 2 ॥

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥

ਨਾਝੇ ਭਾਣੇ ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥

ਮੁਰਖਨੋਂਦਿਗਿਨ ਸ਼ੇਖ ਏਂਦਿਗੁ ਓਝੇਯਦਲ੍ਲੁ

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੇ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹਾ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੇ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥

ਅਵਨੁ ਤੀਝਿਦੰਤੈ ਮਾਡੁਤਾਨੈ. ਯਾਰਾਦਰੁ ਅਦਨ੍ਨੁ ਨੋਇਲੁ
ਨਿਰ੍ਧਰਿਸਿਦਰੁ ਸਹ

ਵਸਤੁ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੁਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ ॥

ਵਸਤੁ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੁਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ ॥

ਹਿੰਦਿਨ ਵਸਤੁਵਨ੍ਨੁ ਤੇਗੇਦਰੈ ਮਾਤ੍ਰ ਮਤ੍ਨੋਂਦੁ ਵਸਤੁਵੁ ਵਸਤੁਵਿਗੇ
ਹੋਂਦਿਕੋਝੁਤਦੇ

ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਦੇਵਰ ਮੁਂਦੈ ਆਦੇਸ਼ਗਲਨ੍ਨੁ ਨੀਡੁਵੁਦੁ ਯਸ਼ਸ਼ਿਯਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਲੁ, ਆਦਰੈ
ਮਨੁਸ਼੍ਯਰੁ ਅਵਰ ਮੁਂਦੈ ਬਿਨਮ੍ਰ ਪ੍ਰਾਧਨੇਗਲਨ੍ਨੁ ਸਲ੍ਲਿਸ਼ਬੇਕੁ

ਕੁੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੁੜੇ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥੩॥

ਕੁਠੀ ਕਮਾਨੈ, ਕੁਠੀ ਹੋਵੈ, ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੇਰੇ ਸਦਿੰਦ ਹੋਵਨਾ ਸੰਪਾਦਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ, ਕੇਵਲ ਮੇਰੇ ਸਵਨੁ ਸਾਧਿਸਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ. ਓਦਰੇ ਭਗਵੰਤਨ ਸੁਤਿਯਨੁ ਹਾਡੁਵੁਦਰਿੰਦ ਜੀਵਿਯੁ ਸੰਤੋਖਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ. 3 ॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮਹਲਾ ੧

ਮਹਲਾ 2 ॥

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੁ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥

ਨਾਲੀ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੁ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥

ਅਜਾਨੀਯੋਂਦਿਗੇ ਸ਼ੇਖ ਮਤ੍ਤੁ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੁ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥

ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥

ਪਾਣੀ ਅੰਦਰੁ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥

ਅਦੁ ਨੀਰਿਨਲੀਰੁਵ ਗੇਰੇਯੰਤ ਅਸਿਤ੍ਵਵੇ ਇਲੁ. 4 ॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮਹਲਾ ੧

ਮਹਲਾ 2 ॥

ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥

ਹੋਇਯੀ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥

ਅਵਿਵੇਕੀ ਯਾਵੁਦੇ ਕੇਲਸਵਨੁ ਮਾਡਿਦਰੇ, ਅਵਨੁ ਅਦਨੁ ਪੁਰਾਣਗੋਲੀਸਲੁ ਸਾਧਵੀਲੁ

ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥

ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥

ਓਭਰੁ ਓਭੀਯੁ ਕੇਲਸ ਮਾਡਿਦਰੁ ਮਤ੍ਤੋਭਰਨੁ ਕੇਡਿਸੁਤ੍ਤਦੇ. 5 ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਉੜੀ

ਪਉੜੀ ॥

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੇ ਭਾਇ ॥

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੇ ਭਾਇ ॥

ਓਭਰੁ ਸੇਵਕਨੁ ਤਨੁ ਯਜਮਾਨਨ ਇਛੈਯਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸਿਦਰੇ, ਅਵਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਤਨੁ ਯਜਮਾਨਨ ਕੇਲਸਵਨੁ ਮਾਡੁਤ੍ਤਿਦਾਨੇ ਏਂਦੁ ਪਰਿਗਣਿਸਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥

ಹುರ್ಮತಿ ತಿಸ್ ನೋ ಅಗಲಿ ಓಹು ವಜಹು ಭಿ ದೂಣಾ ಖಾಯಿ ||
ಇದರೊಂದಿಗೆ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಅವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವ ಮತ್ತು
ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಅವನು ತನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಸಂಬಳಕ್ಕಿಂತ ದುಪ್ಪಟ್ಟು
ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ

ਖਸਮੇ ਕਰੇ ਬರಾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥

ಖಸ್ಮೈ ಕರೈ ಬರಾಬರಿ ಫಿರಿ ಗೈರತಿ ಅಂದರಿ ಪಾಯಿ ||
ಅವನು ತನ್ನ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಸಮನಾದರೆ, ಅವನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ
ನಾಚಿಕೆಪಡುತ್ತಾನೆ

ਵਜਹੁ ਗਵಾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥

ವಜಹು ಗವಾಯೆ ಆಗ್ಲಾ ಮುಹೆ ಮುಹಿ ಪಾಣಾ ಖಾಯಿ ||
ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಅವನು ತನ್ನ ಮೊದಲ ಆದಾಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು
ಯಾವಾಗಲೂ ಒದೆ ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥

ಜಿಸ್ ದಾ ದಿತಾ ಖಾವಣಾ ತಿಸು ಕಹೀವಯ್ ಸಬಾಸಿ ||
ಯಾರ ಕೊಡುಗೆಯಿಂದ ನಾವು ತಿನ್ನುತ್ತೇವೆಯೋ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ
ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕು

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥

ನಾನಕ್, ಹುಕಮು ನ ಚಲಯಿ ನಾಲಿ ಖಸಂ ಚಲೈ ಅರ್ದಾಸಿ ||੨੨||
ಓ ನಾನಕ್, ಆದೇಶಗಳು ಭಗವಂತನ ಮುಂದೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ
ವಿನಮ್ರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಅವರ ಮುಂದೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುತ್ತವೆ. 22 ||

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲಾ ੨ ॥

ಸಲೋಕು ಮಹಾಲ ೨
ಪದ್ಯ ಮಹಾಲ 2 ||

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ॥

ಏಹಿ ಕಿನೇಹಿ ದಾತಿ ಆಪಸ್ ತೇ ಜೋ ಪಾಯಿಏಯ್ ||
ನಾವೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಸಿಗುವ ಕೊಡುಗೆಯು ಎಂತಹ ಉಡುಗರೆ?

ਨਾਨਕ ಸಾ ਕರਮਾਤਿ ಸಾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥੧॥

ನಾನಕ್ ಸಾ ಕರಮಾತಿ ಸಾಹಿಬ್ ತುಟ್ಟೈ ಜೋ ಮಿಲೈ ||੧||
ಓ ನಾನಕ್, ಭಗವಂತ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದಾಗ ಅವನು ಪಡೆಯುವ ಕೊಡುಗೆಯೇ ಅದ್ಭುತ
ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. 1 ||

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮੁਹਾਲ ੧

ਮੁਹਾਲ 2॥

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥

ਏਕੁ ਚਿਨੈਹੀ ਭਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥

ਪ੍ਰਭੂਵੀਨ ਭਯੋਵਨੁ ਹੋਗੇਲਾਡਿਸਦੁ ਯਾਵ ਰੀਤਿਯ ਸੇਵਕ ਸੇਵੇ?

ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਡੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਤਨੁ ਪ੍ਰਭੂਵੀਨੋਂਦਿਗੇ ਵੀਲੀਨਗੋਲ੍ਹੁਵਨਨੁ ਨਿਜਵਾਦ ਸੇਵਕ
ਏਨੁ ਕਰੋਲਾਗੁਤਦੇ. 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਡੀ

ਪੌਰੀ ॥

ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੋਵਰ ਅੰਤ੍ਰਵੁ ਤੀਲੀਦਿਲ੍ਹ. ਏਵਰੀਗੇ ਅੰਤ੍ਰਵਿਲ੍ਹ, ਏਵਰੁ ਅਨੰਤ

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ ॥

ਏਪੀ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਏਪੀ ਕਰਾਏ ਮਾਰ ॥

ਏਵਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾੰਡਵਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸੁਤਾਰੇ ਮੁਤੁ ਏਵਨ ਸ੍ਵੰਤ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਯਨੁ
ਨਾਸ਼ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਇਕਨਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥

ਏਕੰਨਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਏਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥

ਕੋਲਵੁ ਜੀਵੀਗਲੁ ਤਮ੍ਹੁ ਕੁਤੀਗੇ ਸਰਪਣੀਗਲਨੁ ਹੋਂਦਿਰੁਤਵੇ, ਅੰਦਰੇ,
ਏਵਗਲਨੁ ਬੰਧਗਲੀ ਕੱਟ੍ਹਲਾਗੁਤਦੇ ਮੁਤੁ ਏਤਰਰੁ ਅਸੰਖਾਤ ਕੁਦੁਰੇਗਲ
ਮੇਲੇ ਸਵਾਰੀ ਮਾਡੁਵੁਦਨੁ ਏਨੰਦਿਸੁਤਾਰੇ

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥

ਏਪੀ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਏਪੀ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥

ਏ ਭਗਵੰਤ ਸ੍ਵੰਤ ਲੀਲੇਯਨੁ ਮਾਡੁਤਾਰੇ ਮੁਤੁ ਸ੍ਵਤ: ਜੀਵੀਗਲਨੁ
ਮਾਡੁਤਾਰੇ. ਨਾਨੁ ਯਾਰੀਗੇ ਦੂਰੁ ਨੀਡਬਹੁਦੁ?

ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੨੩॥

ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥. ੨੩

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਿਸ਼ਵਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਸ਼ੀਦ ਭਗਵੰਤ ਅਦਨੂੰ ਨೋਡਿਕੋਲ੍ਹੁਤਾਰੇ. 23 ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮੁਕ 1 ॥

ਪਦ੍ਯ ਮੁਕਾਲ 1 ॥

ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥

ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥

ਭਗਵੰਤ ਜੀਵਿਗਲ ਰੋਪਦਲੀ, ਪਾਤ੍ਰਗਲਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਸ਼ੀਦਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਰੇ ਅਵੁਗਲ
ਦੇਹਕੇ ਗੁਣ, ਦੋਸ਼, ਸੁਖ ਮਤ੍ਤੁ ਦੁਖਵਨੂੰ ਸੇਰਿਸੁਤਾਰੇ

ਇਕਨੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲ੍ਹੈ ਰਹਨਿ ਚੜੇ ॥

ਇਕਨੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲ੍ਹੈ ਰਹਨਿ ਚੜੇ ॥

ਜੀਵੰਤ ਜੀਵਿਗਲ ਰੋਪਦਲੀ, ਕੇਲਵੁ ਪਾਤ੍ਰਗਲੁ ਹਾਲੀਨਿੰਦ ਤੁੰਬਿਰੁਤ੍ਤਵੇ,
ਅੰਦਰੇ, ਸਦ੍ਗੁਣਗਲੁ ਇਰੁਤ੍ਤਵੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਨੇਕਵੁ ਫਲੇਯ ਮੇਲਿਨ ਭਾਖਵਨੂੰ
ਤਡੇਦੁਕੋਲ੍ਹੁਵੁਦਨੂੰ ਮੁੰਦੁਵਰਿਸੁਤ੍ਤਵੇ

ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨਿ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ॥

ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨਿ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ॥

ਕੇਲਵੁ ਅਦ੍ਯੁਸ਼੍ਟਵੰਤਰੁ ਤਮ੍ਮੁ ਹਾਸਿਗੇਯ ਮੇਲੇ ਖਚਿਤਵਾਗਿ ਵਿਸ਼੍ਰਾਂਤਿ
ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਰੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਨੇਕਰੁ ਅਵਰ ਸੇਵੇਯਲੀ, ਕਾਵਲੁ ਕਾਯੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਤਿਨ੍ਹਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥

ਤਿਨ੍ਹਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਗਵੰਤ ਤਨ੍ਹੁ ਆਸ਼ੀਵਾਦਦਿੰਦ ਯਾਰਨੂੰ ਨੋਡੁਤ੍ਤਾਰੋ ਅਵਰ
ਜੀਵਨਵਨੂੰ ਸੁੰਦਰਵਾਗਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ. 1 ॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮੁਕਾਲ ੨

ਮੁਕਾਲ 2 ॥

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ॥

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਾਨੇ ਜਗਤ੍ਤਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਸੁਤ੍ਤਾਰੇ ਮਤ੍ਤੁ ਏਲ੍ਹਵਨ੍ਹੋ ਤਾਨੇ ਮਾਡੁਤ੍ਤਾਰੇ.
ਅਵਰੇ ਤਨ੍ਹੁ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਯਨੂੰ ਨੋਡਿਕੋਲ੍ਹੁਤਾਰੇ

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

ਅਵਨੁ ਜਗਤੀਨਲੀ, ਜੀਵੀਗਲਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸੁਤਾਰੇ ਮਤੁ ਅਵੁਗਲ ਜਨਨ ਮਤੁ
ਮਰਨਵਨੁ ਨੋਡੁਤਲੇ ਭਰੁਤਾਰੇ

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਰੇ ਏਲਵਨਾ ਮਾਡੁਵਾਗ ਦੇਵਰਨੁ ਹੋਰਤੁਪਡਿਸਿ ਬੇਰੇ
ਯਾਰਨੁ ਪ੍ਰਾਧਿਸਬਹੁਦੁ? 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਡੀ

ਪੌਰੀ ॥

ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਮਹਾਨ ਭਗਵੰਤਨ ਮਹਿਮੇ ਮਤੁ ਹਿਰਿਮੇਯਨੁ ਵਰ੍ਹਿਸਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਿਲੁ

ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥

ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥

ਅਵਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਕਰਤ, ਤਨੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਯਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸੁਵਵਨੁ ਮਤੁ
ਜੀਵੀਗਲ ਮੇਲੇ ਦਯੇਯਿੰਦ ਨੋਡੁਵਵਨੁ. ਅਵਨੁ ਏਲਾ ਜੀਵੀਗਲੀਗੇ
ਜੀਵਨੋਪਾਯਵਨੁ ਓਦਗਿਸੁਤਾਰੇ

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਪੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿਨੈ ਪਾਇ ॥

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਪੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿਨੈ ਪਾਇ ॥

ਜੀਵੀਯੁ ਮੋਦਲੀਨਿੰਦਲਾ ਤਨੁ ਹਠੰਬਰਹਦਲੀ, ਬਰੇਦਿਰੁਵ ਕ੍ਰਿਯੇਗਲਨੁ
ਮਾਤ੍ਰ ਨਿਵਰ੍ਹਿਸੁਤਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਓਭੁ ਭਗਵੰਤਨ ਹੋਰਤੁ ਬੇਰੋਂਦੁ ਓਭੁਯ ਸ੍ਰੁਲਵਿਲੁ

ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥੧॥ ਸੁਧੁ

ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥੧॥ ਸੁਧੁ

ਤਨਗੇ ਸਮੁਤਵਾਦੁਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਅਵਰੁ ਮਾਡੁਤਾਰੇ. 24 1॥ ਸੁਧੁ

ਅਰਦਾਸ

ਅਰਦਾਸ

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ॥

ੴ ਓਂਕਾਰ. ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ.

ਦੇਵਰੁ ਭਭਰੇ. ਓਲਾ ਗੇਲੁਵੁ ਓ ਅਦੁਭੁਤ ਗੁਰੁਵਿਨ (ਦੇਵਰ)ਦੁ.

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ.

ਗੁਰੁਵਾਨੀਤ ਖਡਗ ਅਧਵਾ ਕ੍ਰਿਪਾਣ (ਦੁਸ਼ਟਰਨੁ ਨਾਸ਼ਮਾਡੁ ਰੁਪਦਲੀਰੁਵ ਦੇਵਰੁ) ਨਮੁਗੇ ਸਹਾਇ ਮਾਡਲੀ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀ.

ਹਤਨੇ ਗੁਰੁਗਲੁ ਪਰਿਸਿਦ ਗੁਰੁਵਾਨੀਤ ਖਡਗ ਕਵਿਤ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ॥

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕਰੀ, ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਦਿਆਇ.

ਮੋਦਲੁ ਖਡਗਨੁ (ਦੁਸ਼ਟਰਨੁ ਨਾਸ਼ਮਾਡੁ ਰੁਪਦਲੀਰੁਵ ਦੇਵਰੁ) ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲੀ; ਨੰਤਰ ਨਾਨਕ ਅਵਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲੀ (ਅਵਰ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਬਗੈ ਯੋਧਿਸਿ).

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ॥

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰੁ ਤੇ ਅਮਰੁ ਦਾਸ, ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ .

ਨੰਤਰ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ, ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਦਾਸੁ ਮਤੁ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲੀ, ਮਤੁ ਧਿਆਨਿ; ਅਵਰੁ ਨਮੁਗੇ ਸਹਾਇ ਮਾਡਲੀ! (ਅਵਰ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਮੇਲੇ ਮਨਸ਼ਨੁ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿ)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ॥

ਅਰਜਨੁ ਹਰਗੋਬਿੰਦੁ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਇ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੁ ਹਰਗੋਬਿੰਦੁ ਮਤੁ ਗੁਰੁਵਾਨੀਤ ਗੁਰੁ ਹਰ ਰਾਇ ਅਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀ ਮਤੁ ਧਿਆਨਿ. (ਅਵਰ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਕਡੇਗੇ ਮਨਸ਼ਨੁ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿ)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ॥

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨੁ ਧਿਆ-ਓਏਯੋ ਜਿਸੁ ਡਿਠੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ

ਗੁਰੁਵਾਨੀਤ ਗੁਰੁ ਹਰੁ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੁ ਅਵਰਨੁ ਸ੍ਰੀ ਮਤੁ ਧਿਆਨਿ, ਅਵਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲੀ ਓਲਾ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲੀ ਮਾਯਵਾਗੁਤਵੇ. (ਅਵਰ ਆਧਿਆਤਮਿਕ

ಕೊಡುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ॥

ತೇಗ್ ಬಹಾದೂರ್ ಸಿಮਰੀਐਘರ್ ਘਰ ਨೌ ਨਿਧ್ ಆਵੈ ਧಾಯ್

ಗುರು ತೇಜ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಅವರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಪತ್ತಿನ ಒಂಬತ್ತು ಸ್ತೋತ್ರಗಳು (ಧೈರ್ಯ, ಕ್ಷಮೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಶೌಚ, ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಯಂತ್ರಣ, ಬುದ್ಧಿ, ವಿದ್ಯೆಯ ಸತ್ಯ, ಕ್ರೋಧವಿಲ್ಲದಿರುವುದು) ತ್ವರೆಯಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ.

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ಸಭ್ ਧಾಯ್ ಹೋਓਂ ਸಹಾಯ್

ಓ ದೇವರೇ, ದಯವಿಟ್ಟು ನಮಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ! ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ਦਸ਼੍ਵਾ ਪਾਤਸ਼ਾಹ್ ಗುರು ਗೋਬਿੰਦ್ ಸਿੰਘ್ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸಭ್ ਧಾಯ್ ಹೋਓਂ ਸਹಾಯ್ .

ಗೌਰਵਾನ್ವಿತ ಹತ್ತನೇ ಗುರು ಗೋਬਿੰਦ್ ಸਿੰਘ್ ಅವರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ (ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ). ಓ ದೇವರೇ! ದಯವಿಟ್ಟು ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਦਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜೋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁರು ਗ੍ਰಂਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ದೇ ਪਾತ್ ದೀਦਾਰ್ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ಬೋਲೋ ಜੀ ਵਾಹੇਗੁರು

ಗೌਰਵਾನ್ವಿತ ਗੁರು ਗ੍ਰಂਥ ਸਾਹਿਬನಲ್ಲಿರುವ ಹತ್ತು ਰਾਜਰ ದೈਵಿಕ ಬೆಳಕನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಮತ್ತು ਧ್ಯಾನಿಸಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಆਲೋਚನೆಗಳನ್ನು ਗੁರು ਗ੍ਰಂਥ ਸਾਹਿਬನ ದೈਵಿಕ ಬೋಧನೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಮತ್ತು ಆਨಂದವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ; ਵਾಹੇ ਗੁರು! ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸಿ(ಅದ್ಭುತ ದೇವರು)

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਪಂਜਾ ਪਿਆਰੀਆ, ਚੌਹਾ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੀਆ, ਚਾਲੀਆ ਮੁਕਤੀਆ, ਹਠੀਆ ਜਪੀਆ, ਤਪੀਆ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰੀਆ, ਸਚਿਆਰੀਆ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬೋਲೋ ਜੀ ਵਾਹੇਗੁರು

ਪ੍ਰಿಯ ਪಂಚਰ (ಗੁರು ਗೋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ್ ಅವರ) ਨਾਲ਼ವರು ਪੁੱਤਰ; ਨਲਵತ್ತು ಹੁਤਾತ್ಮਰ; ਅਦಮ್ಯ ਦೃਢਨਿಶ್ਚಯದ ਧೈರ್ಯಶಾಲੀ ਸਿਖਰ; ਨਾਮਦ ਬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ਮುಳੁಗಿದ್ದ ಭಕ್ਤਰ; ਨਾਮದಲ್ಲಿ ಮಗ್ਨਰಾದਵਰ; ਨਾਮವನ್ನು ਸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು ਤಮ್ಮ ಆಹਾਰವನ್ನು ಒಡನಾಟದಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡವਰ; ಉಚಿತ

ਅਡੁਗੰਮਨੇਗਲੰਨੁ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਸਿਦਵਰ; (ਸਤ੍ਯਵੰਨੁ ਸਰੰਕ੍ਰਿਸਲੁ) ਤੰਮੁ
ਖਡ੍ਗਲੰਨੁ ਹਿਡਿਦਵਰ; ਭਤਰਰ ਨ੍ਯੋਨਤੰਗਲੰਨੁ ਕਡੰਗਣਿਸਿਦਵਰ; ਮੇਲੇ
ਹੇਲਿਦਵਰੇਲ੍ਲਰੋ ਸੁਦ੍ਧੁ ਮਤ੍ਤੁ ਨਿਜਵਾਦ ਭਕ੍ਤਿਯੁਲ੍ਲਵਰ ਕਾਯੰਗਲੰਨੁ
ਯੋਭਿਸਿ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੁ! ਂਦੁ ਊਞ੍ਞਰਿਸਿ (ਅਦ੍ਧੁਤ ਦੇਵਰੁ)!

**ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ,
ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ
ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !**

ਜਿਨਾ ਸਿੰਘਾ ਸੰਗਿਨ੍ਯੋ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕੁਟ੍ਧ੍ਯੁ,
ਖੋਪ੍ਰਿਯਾ ਲੁਹਾਯਿਯਾ, ਚਾਰੁਕ੍ਰਿਯਾ ਤੇ ਚੁਰ੍ਯੁ, ਆਰਿਯਾ ਨਾਲ ਚਿਰਾਯੇ,
ਗੁਰਦੁਆਰਿਯਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਯਿ ਕੁਰਬਾਨਿਯਾ ਕੀਤਿਯੁ, ਧਰਮ ਨਹੀ
ਹਾਰਿਯੇ, ਸਿਖੀ ਕੇਸਾ ਸੁਵਾਸਾ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹਿ, ਤਿਨਾ ਦੀ ਕਮਾਯਿ ਦਾ ਧਿਯਾਨ
ਧਰ ਕੇ ਬੋਲਿਯੋ ਜੀ ਵਾਹੇਗੁਰੁ

ਤੰਮੁ ਤਲੇਯੰਨੁ ਤ੍ਯਾਗ ਮਾਡਿਦਰੋ ਤੰਮੁ ਸਿਖ ਧਰਮਵੰਨੁ ਤ੍ਯਜਿਸਦ ਆ
ਧ੍ਰਿਯੁਸ਼ਾਲੀ ਸਿਖ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਮਹਿਲੇਯਰੁ ਸਲ੍ਲਿਸਿਦ ਅਨੰਯੁ ਸੇਵੇਯੰਨੁ
ਯੋਭਿਸਿ ਮਤ੍ਤੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਲਿ; ਦੇਹਦ ਪ੍ਰਤਿਯੋਂਦੁ ਕੀਲੁਗਲਿੰਦ ਤੰਮੁੰਨੁ
ਕਤ੍ਤਰਿਸਿਕੋਂਡਵਰੁ; ਤੰਮੁ ਸ਼ਿਰਵੰਨੁ ਤੰਗੇਦੁਹਾਕਿਦਵਰੁ; ਕਟ੍ਧਿਹਾਕਿਸਿਕੋਂਡੁ
ਚਕ੍ਰਗਲ ਮੇਲੇ ਤਿਰੁਗਿਸਿ ਤੁਂਡੁਗਲਾਗਿ ਮੁਰਿਦਵਰੁ; ਗਰਗਸਗਲਿੰਦ
ਕਤ੍ਤਰਿਸਲ੍ਪੁਟ੍ਧ੍ਯੁਵਰੁ; ਜੀਵੰਤਵਾਗਿ ਸੁਲਿਯਲ੍ਪੁਟ੍ਧ੍ਯੁਵਰੁ; ਗੁਰੁਦੁਆਰਗਲ
ਘਨਤੇਯੰਨੁ ਕਾਪਾਡਿਕੋਲ੍ਲੁ ਤੰਮੁੰਨੁ ਤ੍ਯਾਗ ਮਾਡਿਦਵਰੁ; ਤੰਮੁ ਸਿਖ
ਨੰਬਿਕੇਯੰਨੁ ਤ੍ਯਜਿਸਦਵਰੁ; ਤੰਮੁ ਸਿਖ ਧਰਮਵੰਨੁ ਊਲਿਸਿਕੋਂਡਵਰੁ ਮਤ੍ਤੁ
ਤੰਮੁ ਕੋਨੇਯੁ ਊਸਿਰਿਨਵਰੇਗੁ ਤੰਮੁ ਊਦ੍ਧਨੇਯੁ ਕੂਦਲੰਨੁ ਊਲਿਸਿਕੋਂਡਵਰੁ;
ਵਾਹੇ ਗੁਰੁ! ਂਦੁ ਊਞ੍ਞਰਿਸਿ(ਅਦ੍ਧੁਤ ਦੇਵਰੁ)!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਪੰਜਾ ਤਖ਼ਤੁ ਸਰਬਤੁ ਗੁਰਦੁਆਰਿਯਾਨ ਦਾ ਧਿਯਾਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲਿਯੋ ਜੀ
ਵਾਹੇਗੁਰੁ .

ਨਿੰਮੁ ਆਲੋਚਨੇਗਲੰਨੁ ਸਿਖ ਧਰਮਵੰਨੁ ਂਲਾ ਪੀਰਗਲੁ ਮਤ੍ਤੁ ਂਲਾ
ਗੁਰੁਦੁਆਰਗਲ ਕਡੰਗੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੁ (ਅਦ੍ਧੁਤ ਦੇਵਰੁ) ਂਦੁ
ਊਞ੍ਞਰਿਸਿ!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ,
ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

ਪ੍ਰਿਥੰ ਸਰਬਤੁ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬਤੁ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੋ
ਵਾਹੇਗੁਰੁ ਵਾਹੇਗੁਰੁ ਵਾਹੇਗੁਰੁ ਚਿਤ ਆਵੇ ਚਿਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸੁਰਬ
ਸੁਖ ਹੋਵੇ .

ਮੋਦਲੁ ਭਡਿ ਗੋਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਖਾਲਸਾ ਨਿੰਮੁ ਹੇਸਰੰਨੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਲੀ ਂਦੁ ਆ
ਪ੍ਰਾਧਨੇਯੰਨੁ ਮਾਡੁਤ੍ਤਰੇ; ਮਤ੍ਤੁ ਂਲਾ ਸੰਤੋਸ਼ਗਲੁ ਮਤ੍ਤੁ ਸੌਕਯੰਗਲੁ

ਅੰਤਕ ਧ੍ਰਾਨਦ ਮੂਲਕ ਬਰਲੀ.

ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫ਼ਤਹਿ, ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਜਹਾ ਜਹਾ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾ ਤਹਾ ਰੁਚੀਆ ਰਿਆ-ਭਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫ਼ਤਹ, ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਗੋਰਵਾਨੀਤ ਖਾਲਸਾ, ਏਲੀਦੁਰਾ, ਤਨੁ ਰਕੁਣ ਮਤੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਵਨੁ ਨੀਡਲੀ; ਊਚੀਤ ਅਡੁਗੇਮਨੇ ਮਤੁ ਖਡ੍ਗੁ ਏਨੀਗੁਲੁ ਵਿਭਲਵਾਗਦਿਰਲੀ; ਨਿਮ੍ਰੁ ਭਕੁਰ ਗੋਰਵਵਨੁ ਕਾਪਾਡਿਕੋਲੀ; ਸਿਖੁ ਜਨਰੀਗੇ ਵਿਜਯਵਨੁ ਨੀਡੀ; ਗੋਰਵਾਨੀਤ ਖਡ੍ਗੁ ਏਨੀਗੁਲੁ ਨਮ੍ਰੁ ਸਹਾਯਕੇ ਬਰਲੀ; ਖਾਲਸਾ ਏਨੀਗੁਲੁ ਗੋਰਵਗਲਨੁ ਪਡੇਯਲੀ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੁ (ਅਦ੍ਰੁਤ ਦੇਵਰੁ) ਏਨੁ ਊਚ੍ਛਰੀਸੀ!

ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ! !

ਸਿਖਾ ਨੂ ਸਿਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ! !

ਸਿਖਰੀਗੇ ਸਿਖੁ ਧਰਮਦ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਊਦਨੇਯੁ ਕੂਦਲੀਨ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਸਿਖੁ ਕਾਨੂਨੁਗਲਨੁ ਪਾਲੀਸੁਵ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਦ੍ਰੋਵੀਕ ਜਾਨਦ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਦ੍ਰੁਢ ਨੰਬੀਕੇਯੁ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਨੰਬੀਕੇਯੁ ਊਡੁਗੋਰੇ ਮਤੁ ਨਾਮਦ ਅਤੀਦੋਡੁ ਊਡੁਗੋਰੇਯਨੁ ਦਯਪਾਲੀਸੀ. ਓ ਦੇਵਰੇ! ਗਾਯਕਵੰਦਗਲੁ, ਮਹਲੁ ਮਤੁ ਧ੍ਰੁਯਗਲੁ ਭਾਸ਼ਤਵਾਗੀ ਊਲੀਯਲੀ; ਸਤ੍ਯੁ ਏਨੀਗੁਲੁ ਜਯਗਲੀਸਲੀ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੁ (ਅਦ੍ਰੁਤ ਦੇਵਰੁ) ਏਨੁ ਊਚ੍ਛਰੀਸੀ!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਸਿਖਾ ਦਾ ਮਨੁ ਨੀਵਾ, ਮਤੁ ਊਚੀ, ਮਤੁ ਪੱਟ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹੇਗੁਰੁ

ਏਲਾ ਸਿਖਰ ਮਨਸੁਗਲੁ ਵੀਨਮੁਵਾਗੀਰਲੀ ਮਤੁ ਏਵਰ ਬੁਦ੍ਰਿਵੰਤੀਕੇਯੁ ਊਨੁਤਵਾਗਲੀ; ਓ ਦੇਵਰੇ! ਜਾਨਦ ਰਕੁਣਨੁ ਨੀਵੇ.

ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।

ਹੇ ਨਿਮਾਣੀਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣੀਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟੀਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।

ਓ ਨਿਜਵਾਦ ਤੰਦੇਯੇ, ਵਾਹੇ ਗੁਰੁਵੇ! ਨੀਵੁ ਦੀਨਰ ਗੋਰਵ, ਅਸਹਾਯਕਰ ਭਕੁ, ਨਿਰਾਤ੍ਰੀਤਰੀਗੇ ਆਯੁ, ਨਾਵੁ ਨਿਮ੍ਰੁ ਸਮੁਖਦਲੀ ਵੀਨਮੁਵਾਗੀ ਪ੍ਰਾਧੀਸੁਤ੍ਰੇਵੇ.....

(ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಂದರ್ಭ ಅಥವಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿ).

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ਼ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ಅಖರ್ ವಾದಾ ಘಾಟಾ ಭುಲ್ ಚುಕ್ ಮಾಘ್ ಕರ್ನೀ, ಸರ್ಬತ್ ದೇ ಕಾರಜ್ ರಾಸ್ ಕರ್ನೇಯ್

ಮೇಲಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಪರಿಸುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳು ಮತ್ತು ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಎಲ್ಲರ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಪೂರೈಸಿ.

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜಿਨ੍ಹਾਂ ಮಿਲਿਆਂ ತੇਰಾ ਨ ਚਿੱਤ ਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।

ಸೇಯೀ ಪಿಯಾರೆ ಮೆಲ್,ಜಿನಾ ಮಿಲಿಯಾ ತೇರಾ ನಾಮ್ ಚಿತ್ ಆವಯ್, ನಾನಕ್ ನಾಮ್ ಚರ್ਦಿ ಕಲ್, ತೆರೆ ಭಾನೇಯ್ ಸರ್ಬತ್ ದಾ ಭಲಾ

ನಾವು ನಿನ್ನ ನಾಮವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು ಧ್ಯಾನಿಸಲು ನೆನಪಿಸುವ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ಓ ದೇವರೇ, ನಿಜವಾದ ಗುರುನಾನಕ್ ಮೂಲಕ ನಿನ್ನ ನಾಮವು ಉನ್ನತೀಕರಿಸಲ್ಪಡಲಿ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲರೂ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಲಿ.

ਵਾਹਿਗੁರು ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁರು ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

ವಾಹೇಗುರು ಜೀ ಕಾ ಖಾಲ್ಸಾ, ವಾಹೇಗುರು ಜೀ ಕೀ ಫತೇಹ್

ಖಾಲ್ಸಾ ದೇವರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು; ಎಲ್ಲಾ ಗೆಲುವು ದೇವರ ಗೆಲುವು.

ಸೋಲ್ ಜರ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ: ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ

ನಿಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಮತ್ತು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ.

ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೂರು ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಗಳು:

ನಾಮ್ ಜಪಾನ್: ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ

ಕಿರಾತ್ ಕರ್ಣಿ: ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು

ದಂಡ ಭಕಾನಾ: ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಮೋಚನೆ (ಮುಕ್ತಿ) ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಯುತ ಸಮಾಜದ ಕಡೆಗೆ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿ. ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಈ ತತ್ವಗಳು ಸಿಖ್ ಜೀವನದ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ.

4 ನೇ ಗುರು ರಾಮದಾಸ್ ಜಿ ಅವರ ದೈನಂದಿನ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ: ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ (ಪುಟಗಳು 305-306), ಅವರು ಸಿಖ್‌ನ ದೈನಂದಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣದ ಆಳವಾದ ಒಳನೋಟವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ:

- 1. ದಿನದ ಮೊದಲ ಕಾರ್ಯ:** ಗುರುವಿನ ನಿಜವಾದ ಶಿಷ್ಯನು ಪ್ರತಿದಿನ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ.
- 2. ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ:** ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇಗನೆ ಎದ್ದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವು ದೈವಿಕ ಅಮೃತದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.
- 3. ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿ:** ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ಲೌಕಿಕ ಮೋಹಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಸಂಕಟ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಕ್ಷೋಭೆಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ.
- 4. ಹಾಡಿ ಮತ್ತು ಆಲೋಚಿಸಿ:** ನಿಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ದೇವರ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ.
- 5. ಶಾಂತಿಯ ಮೂರ್ತರೂಪವಾಗು:** ಪ್ರತಿ ಉಸಿರಿನಲ್ಲೂ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವ ಗುರುವಿನ ಅನುಯಾಯಿಯು ಶಾಂತಿಯುತ ಮತ್ತು ಸ್ಪೃಹದಾಯಕ ಆತ್ಮವಾಗುತ್ತಾನೆ.

6. **ದೈವಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ:** ಗುರುವು ತನ್ನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಗಳಿಸಿದವರಿಗೆ ಈ ಆಳವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ.
7. **ಇತರರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ:** ಗುರು ನಾನಕ್ ಅವರು ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಇತರರನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.
8. **ಅಪರೂಪದ ಮತ್ತು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಆತ್ಮಗಳು:** ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಮರ್ಪಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಪರೂಪ, ಆದರೂ ಅವರ ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.
9. **ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ:** ಗುರುವಿನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಜ್ಞಾನದ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುವವರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೂರವಿಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಹಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬೆನ್ನಿನ ಹಿಂದೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಹರಡುವ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರಿ.

ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ದರ್ಶನ

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ತರ್ಕ, ಸಮಗ್ರತೆ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಪಂಚಗಳಿಗೆ "ಅಲಂಕಾರ ರಹಿತ" ವಿಧಾನದಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಸರಳತೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಿಖ್ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಯಂ ಕರ್ತವ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಪ್ರತಿ ಇರುವ ಕರ್ತವ್ಯದ (ಸಂಗತ್) ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಘರ್ಷವಿಲ್ಲ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಸುಮಾರು 500 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಗುರುನಾನಕ್ ಅವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಅತ್ಯಂತ ಕಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನ ವಿಶ್ವ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಇದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಜೀವಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರ (ವಾಹಗುರು) ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಶಾಶ್ವತ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಸರಳವಾದ ನೇರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಸಹೋದರತ್ವದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹರಡುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಏಕದೇವತಾವಾದದ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಮಯ ಅಥವಾ ಸ್ಥಳದ ಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡದ ಏಕೈಕ ಜೀವಿ ಎಂದು ದೇವರನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ.

ದೇವರು ಒಬ್ಬರೇ ಮತ್ತು ಅವರು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ಪೋಷಕ, ವಿಧ್ವಂಸಕ ಮತ್ತು ಮಾನವ ರೂಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವತಾರ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. ಇದು ದೇವರು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ, ನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಇಡಲು, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನೈತಿಕ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಉದಾರತೆ, ತಾಳ್ಮೆ ಮತ್ತು ನಮ್ರತೆಯಂತಹ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ನಿರ್ಣಯದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮಹಾನ್ ಗುರುಗಳ ಜೀವನವು ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯ ಮೂಲವಾಗಿದೆ.

ಜನನ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಮುರಿದು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನ ವಾಗುವುದು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿ ಎಂದು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಗುರುವಿನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಪವಿತ್ರ ನಾಮವನ್ನು (ನಾಮ) ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಸೇವೆ ಮತ್ತು ದಾನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ನಾಮ ಮಾರ್ಗವು ಭಗವಂತನ ದೈನಂದಿನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಐದು ಭಾವನೆಗಳಾದ ಕಾಮ (ಆಸೆ), ಕ್ರೋಧ (ಕೋಪ), ಲೋಭ (ದುರಾಸೆ), ಮೋಹ (ಲೌಕಿಕ ಬಾಂಧವ್ಯ) ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರ (ಹೆಮ್ಮೆ)ಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕು.

ಸಂಘದ ಆಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ನಿಯಮಿತ ಆಚರಣೆಗಳಾದ ಉಪವಾಸ ಮತ್ತು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ, ಶಕುನ್ ಮತ್ತು ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿಯು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದ್ದು, ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್

ಧರ್ಮವು ಭಕ್ತಿ ಅಥವಾ ನಿಷ್ಠೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇದು ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗ (ಜ್ಞಾನದ ಮಾರ್ಗ) ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಮಾರ್ಗ (ಕ್ರಿಯೆಯ ಮಾರ್ಗ)ದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುರಿಗಳನ್ನು ತಲುಪಲು ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಇದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಒಂದು ಆಧುನಿಕ, ತಾರ್ಕಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುಟುಂಬ ಜೀವನವು (ಗೃಹಸ್ಥ) ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅದು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಪಾಲನೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಭಕ್ತನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಒತ್ತಡಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳಿಂದ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ದೂರವಿಡಬೇಕು. ಅವನು ವಿದ್ವಾನ್ ಸೈನಿಕನಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಸಂತನಾಗಿರಬೇಕು.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ "ಜಾತ್ಯತೀತ ಧರ್ಮ" ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಹೀಗಾಗಿ ಜಾತಿ, ಪಂಥ, ವಂಶ ಅಥವಾ ಲಿಂಗದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಸಮಾನರು ಎಂದು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಗುರುಗಳು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರಲ್ಲದೆ ಹೆಣ್ಣು ಭ್ರೂಣ ಹತ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸತಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಅವರು ವಿಧವಾ ಪುನರ್ವಿವಾಹವನ್ನು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಉತ್ತೇಜಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಪರ್ದಾ (ಮುಸುಕು ಧರಿಸಿದ ಮಹಿಳೆಯರು) ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ದೇವರ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಪವಿತ್ರ ನಾಮವನ್ನು (ನಾಮ) ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸೇವೆ ಮತ್ತು ದಾನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬರ ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಕೆಲಸದಿಂದ (ಕಿರಾತ) ಗಳಿಸುವುದು ಗೌರವಾನ್ವಿತವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ, ಭಿಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲ.

ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಹೌದು. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದಶವಂಧ್ (ಅವನ ಗಳಿಕೆಯ 10%) ಮೂಲಕ ಅಗತ್ಯವಿರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆ ಕೂಡ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮದ ಜನರಿಗೆ ತೆರೆದಿರುವ ಪ್ರತಿ ಗುರುದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಉಚಿತ ಸಮುದಾಯ ಅಡುಗೆಮನೆ (ಲಂಗರ್) ಈ ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಆಶಾವಾದ ಮತ್ತು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿರಾಶಾವಾದದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗುರಿ ಮತ್ತು ಗುರಿ ಇದೆ ಎಂದು ಗುರುಗಳು ನಂಬಿದ್ದರು. ಇದು ಸ್ವಯಂ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸಾಧನೆಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಜವಾಬ್ದಾರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬನು ತಾನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥ, ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್, ಶಾಶ್ವತ ಗುರುವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುರುವಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ನೀಡಿದ ಇದು ಏಕೈಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಜೀವಂತ ಮಾನವ ಗುರುವಿಗೆ (ಅವತಾರ) ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ.

ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ತತ್ವಗಳು, ಅದೇ ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಅವರು ಸಹ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅವರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಬಹುದು, ಅಖಂಡ ಪಥದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು (ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳ ನಿರಂತರ ಪಠಣ), ಕೀರ್ತನೆ (ಸ್ತೋತ್ರಗಳ ಸಾಮೂಹಿಕ ಗಾಯನ), ಗ್ರಂಥಿಗಳಾಗಿ (ಪೂಜಾರಿಗಳು) ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ ಮೊದಲ ಪ್ರಮುಖ ವಿಶ್ವ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಗುರು ನಾನಕ್ ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಗುರುಗಳು ಸಿಖ್ ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸದ ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು.

ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಎಲ್ಲರೂ ದೇವರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನ ಆಟವಾಗಿದ್ದು, ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರವಾಗಿದೆ" - ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಪುಟ 304

ಸಿಖ್ ಇತಿಹಾಸವು ಪುರುಷರ ಸೇವೆ, ಭಕ್ತಿ, ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಶೌರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ನೈತಿಕ ಘನತೆ, ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ತ್ಯಾಗದ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಸಿಖ್ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ, ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಒಂದೇ ನಾಣ್ಯದ ಎರಡು ಮುಖಗಳು. ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಅವಲಂಬನೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷನು ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಪುರುಷನ ಬೀಜದಿಂದ ಜನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಪುರುಷನು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸುರಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಪುರುಷನ ಯಶಸ್ಸು ಅವನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಹಿಳೆಯ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ. ಗುರುನಾನಕ್ ಹೇಳಿದರು: "[ಇವಳು] ಮಹಿಳೆ ಓಟವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾಳೆ " ಮತ್ತು ನಾವು " ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಶಾಪಗ್ರಸ್ತ ಮತ್ತು ಖಂಡಿಸಿದ ಮಹಿಳೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು, [ಆಗ] ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ರಾಜರು ಜನಿಸುತ್ತಾರೆ." SGGGS ಪುಟ 473.

ಮೋಕ್ಷ: ಒಂದು ಧರ್ಮವು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು, ದೇವರನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅಥವಾ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಮರ್ಥರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಎತ್ತಬೇಕಾದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಂದರೆ ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ, ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ" (ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್, ಪುಟ 605).

ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನ ಮೇಲಿನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ದೇವರ ಬೆಳಕು ಎರಡೂ ಲಿಂಗಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಿಬ್ಬರೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ, ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಪುರುಷನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಗುರುಗಳು ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. 'ಕರೆಂಟ್ ಥಾಟ್ಸ್ ಆನ್ ಸಿಖಿಸ್ಕ್ (ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೇಲಿನ ವರ್ತಮಾನ ವಿಚಾರಗಳು)'ದಲ್ಲಿ ಆಲಿಸ್ ಬಸಾರ್ಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

"ಮೊದಲ ಗುರುಗಳು ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಪುರುಷನಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಇರಿಸಿದರು ... ಮಹಿಳೆ ಪುರುಷನಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಭಗವಂತನ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹುಡುಕುವಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಳು".

ಮದುವೆ: ಗುರು ನಾನಕ್ ದೇವ್ ಗೃಹಸ್ಥನನ್ನು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದರು - ಗೃಹಸ್ಥನ ಜೀವನ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಿತ್ಯಾಗದ ಬದಲಿಗೆ, ಪತಿ ಮತ್ತು ಪತ್ನಿ ಸಮಾನ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಪವಿತ್ರ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ, ದೇಶೀಯ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮದುವೆಯು ದೇವರ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ರೂಪಕವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾಯಿ ಗುರುದಾಸ್, ಆರಂಭಿಕ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಕವಿ ಮತ್ತು ಸಿಖ್ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಅಧಿಕೃತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

"ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಅವಳ ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಕುಟುಂಬದ ಆಧಾರಸ್ತಂಭವಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಅವರ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣಳಾದವಳು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಹಿಳೆ, ಪುರುಷನ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯಾಗಿ ಅವನನ್ನು ವಿಮೋಚನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾಳೆ. (ವಾರಣ, v. 16).

ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನ: ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ನಡುವೆ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಗುರುಗಳು ದೀಕ್ಷೆ, ಸೂಚನೆ ಅಥವಾ ಸಂಗತ್ (ಪವಿತ್ರ ಸಹಭಾಗಿತ್ವ) ಮತ್ತು ಪಂಗತ್ (ಒಟ್ಟಿಗೆ ತಿನ್ನುವುದು) ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸರೂಪ್ ದಾಸ್ ಭಲ್ಲಾ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಮಹಿಮಾ ಪ್ರಕಾಶ್, ಗುರು ಅಮರ್ ದಾಸ್ ಮಹಿಳೆಯರು ಮುಸುಕು ಬಳಸುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಅವರು ಕೆಲವು ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಸತಿ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಬೋಧಿಸಿದರು. ಸಿಖ್ ಇತಿಹಾಸವು

ಮಾತಾ ಗುಜ್ಜಿ ಮಾಯ್ ಭಾಗೋ, ಮಾತಾ ಸುಂದರಿ, ರಾಣಿ ಸಾಹಿಬ್ ಕೌರ್, ರಾಣಿ ಸದಾ ಕೌರ್ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಣಿ ಜಿಂದ್ ಕೌರ್ ಅವರಂತಹ ಅನೇಕ ಮಹಿಳೆಯರ ಹೆಸರನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ, ಅವರು ಅವರ ಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ: ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಯಶಸ್ಸಿನ ಕೀಲಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮೂರನೇ ಗುರು ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ಎಲ್ಲಾ ದೈವಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಗುರುಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ" (ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್, ಪುಟ 831).

ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಉತ್ತಮರಾಗಲು ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು. ಮೂರನೇ ಗುರು ಕಳುಹಿಸಿದ ಸಿಖ್ ಮಿಷನರಿಗಳಲ್ಲಿ ಐವತ್ತೆರಡು ಮಂದಿ ಮಹಿಳೆಯರಿದ್ದರು. 'ಸಿಖ್ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಿ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ, ಡಾ ಮೊಹಿಂದರ್ ಕೌರ್ ಗಿಲ್ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ, " ಮಹಿಳೆಯರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದ ಹೊರತು ಯಾವುದೇ ಬೋಧನೆಗಳು ಬೇರೂರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗುರು ಅಮರ್ ದಾಸ್ ಅವರು ನಂಬಿದ್ದರು."

ವಸ್ತ್ರ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು: ಮಹಿಳೆಯರು ಮುಸುಕು ಧರಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ವಸ್ತ್ರ ಸಂಹಿತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸರಳವಾದ ಆದರೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಲಿಂಗವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಖ್ಖರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ದೇಹಕ್ಕೆ ಅನಾನುಕೂಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಸುವ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ." SGGs, ಪುಟ 16

ಹೀಗಾಗಿ, ಸಿಖ್ಖರು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತುಂಬುತ್ತವೆ, ಯಾವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಿಖ್ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಿರ್ಪಾನ್‌ಗಳು (ಕತ್ತಿಗಳು) ಮತ್ತು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ, ಇದು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಅವರು ಪುರುಷರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ..

SGGS ಉಲ್ಲೇಖ: ಗುರುನಾನಕ್ ಜಿ ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ, "ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ, ನಾನು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ನಡುವೆ, ಅವರ ಬೆಳಕು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ." Sggs ಪುಟ 223. ಮಹಿಳೆಯಿಂದ, ಪುರುಷ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ;

ಮಹಿಳೆಯೊಳಗೆ ಪುರುಷನನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ;

ಅವರು ಮಹಿಳೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಿಳೆ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗುತ್ತಾಳೆ; ಭವಿಷ್ಯದ ಪೀಳಿಗೆಗಳು ಮಹಿಳೆಯರ ಮೂಲಕ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತಾಗ, ಅವನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾನೆ; ಅವನು ಮಹಿಳೆಗೆ ಬದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಅದನ್ನು ಏಕೆ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತೀರಿ? ಅದರಿಂದ ರಾಜರು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಳೆಯು ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ; ಮಹಿಳೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. SGGs ಪುಟ 473

ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಗ್ಗೆ "ಓ ನನ್ನ ಕರ್ತರೇ, ನನ್ನ ಮದುವೆಯ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಮತ್ತು ವರದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡು." ಶ್ರೀ ಗುರು ರಾಮ್ ದಾಸ್ ಜಿ, ಪುಟ 78, SGGs ನ 18 ನೇ ಸಾಲು

ಪರ್ದಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ: "ನಿಲ್ಲ, ನಿಲ್ಲ ಓ ವಧು - ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಮುಸುಕಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಥದಷ್ಟೂಷ ಮುಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ." ನಿನ್ನ ಮುಂಚೆ ತಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡವರ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಡ. ಮುಖಕ್ಕೆ ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಒಂದೇ ಲಾಭ ಏನೆಂದರೆ, 'ಎಂಥ ಪುಣ್ಯವಂತ ಮದುವೆಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ' ಎಂದು ಕೆಲ ದಿನಗಳು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಿ, ಹಾಡಿ ಕುಣಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನ ಈ ಮುಸುಕು ನಿಜವಾಗುತ್ತದೆ. -ಪುಟ 484, SGGs ಮಹಿಳೆಯರು

ಮಹಿಳೆಯರು, ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು: "ಬನ್ನಿ, ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಹೋದರಿಯರು ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಹಚರರೇ; ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪುಗೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ. ಬನ್ನಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವಶಕ್ತ ಪತಿ ಭಗವಂತನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ" - ಗುರುನಾನಕ್, SGGs ಪುಟ 17.

"ಸ್ನೇಹಿತರೇ, ಎಲ್ಲಾ ಇತರ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಸಂತೋಷವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತವೆ, ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿರುವುದು ನೋವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಪ್ಪು ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತುಂಬುತ್ತದೆ" - SGGs ಪುಟ 16

ಪೇಟದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ

ಟರ್ಬನ್ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಬ್ಬ ಸಿಖ್‌ನ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ 1500 ರಿಂದ ಮತ್ತು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪಕ ಗುರುನಾನಕ್ ಅವರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸಿಖ್ಖರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಟರ್ಬನ್ ಅಥವಾ "" "ಪಗಿ" ಅನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ "ಪಗ್" ಅಥವಾ "ದಸ್ತಾರ್" ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಒಂದೇ ಬಟ್ಟೆಗೆ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಪದಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪದಗಳು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಧರಿಸುವ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತವೆ. ಇದು ಉದ್ದನೆಯ ಸ್ಕಾರ್ಫ್ ತರಹದ ಬಟ್ಟೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ತಲೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಳಗಿನ "ಟೋಪಿ" ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಾವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಪುರುಷರು ಮಾತ್ರ ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ; ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಅಥವಾ ಕೆಳ ಜಾತಿಯ ಪುರುಷರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕೂದಲನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್ ಜಿ ಅವರು, ಐದು ಕೆ ಅಥವಾ ಐದು ನಂಬಿಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿದ್ದರೂ, ಇದು 1469 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಯಸ್ಸು ಪುರುಷರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿಸಿದ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಪ್ರಪಂಚದ ಏಕೈಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಟರ್ಬನ್ ಧರಿಸುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಸಿಖ್ಖರು. ಸಿಖ್ ಪೇಟವನ್ನು ದಸ್ತಾರ್ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. 'ದಸ್ತಾರ್' ಎಂಬುದು ಪರ್ಷಿಯನ್ ಪದ. ಇದರರ್ಥ 'ದೇವರ ಕೈ' ಅಂದರೆ ಆತನ ಆಶೀರ್ವಾದ.

ಸಿಖ್ಖರು ತಮ್ಮ ಅನೇಕ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಪೇಟಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ, ಪೇಟವು ಗೌರವವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಾದ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೊಘಲರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುವುದನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್ ಜಿ ಮೊಘಲರ ಈ ಸವಾಲನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಖ್ಖರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಖಾಲ್ಸಾ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾದ ಉನ್ನತ ನೈತಿಕ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅದನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಖಾಲ್ಸಾ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು "ಜಗತ್ತಿನ ಇತರ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತೆ" ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯ ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಿಖ್ ಗುರುಗಳು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ವಿಶಿಷ್ಟ

ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ, ಗುರು ಉದ್ವೇಶಿಸಿದಂತೆ ಪೇಟೆ ಧರಿಸಿದ ಸಿಖ್ ಯಾವಾಗಲೂ ಜನಸಂದಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ 'ಸಂತ-ಸೈನಿಕರನ್ನು' ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು.

ಸಿಖ್ ಪುರುಷ ಅಥವಾ ಮಹಿಳೆ ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸಿದಾಗ, ಪೇಟೆವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೇವಲ ಬಟ್ಟೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಿಖ್ಖರ ತಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಪೇಟೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಸಿಖ್ಖರು ಧರಿಸುವ ನಂಬಿಕೆಯ ಇತರ ನಾಲ್ಕು ವಸ್ತುಗಳು ಅಪಾರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಇವೆ - ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮರ್ಪಣೆ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನ, ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ, ಆದರೆ!, ಸಿಖ್ಖರು ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪಕನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಧೇಯತೆ ಮತ್ತು ಗೌರವವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು. ಖಾಲ್ಸಾ ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್.

ಮೇಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ಧರಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪದಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ 'ಇದು ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು'

ಪೇಟೆವು ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವು ಸಿಂಹ್ ಮತ್ತು ಕೌರ್ ಎಂಬ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಉನ್ನತ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ನಮ್ಮ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಯೋಜಿತ ಗುರುತು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮಾನತೆ, ನಾಗರಿಕತೆ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಶಾಶ್ವತತೆಯ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಸಮರ್ಪಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ಇದು ಇತರರಿಗೆ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ.

ಪೇಟೆವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ನೀವು ಎದ್ದು ಕಾಣಲು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ನೀವು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತೀರಿ. ಆರು ಶತಕೋಟಿ ಜನರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. (ಸಿಖ್ಖೆಟ್ಟಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ)

ನಮ್ರತೆ ನಿಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯ ಮುಖ್ಯ ಸಾರವಾಗಿದೆ

ನಮ್ರತೆಯು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಮುಖ ಮನೋಭಾವವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ, ಸಿಖ್ಖರು ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ನಮ್ರತೆ ಅಥವಾ ವಿನಮ್ರತೆ ಪಂಜಾಬಿಯಲ್ಲಿ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವ ಪದಗಳಾಗಿವೆ. ನಮ್ರತೆಯು ಗುರ್ಬಾನಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲಾಗುವ ಸದ್ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಪಂಜಾಬಿ ಪದವನ್ನು "ನಮ್ರತೆ", "ಔದಾರ್ಯ" ಅಥವಾ "ವಿನಮ್ರತೆ" ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೇರೆಯವರಿಗಿಂತ ತಾನು ಉತ್ತಮ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ವಿಚಲಿತನಾಗದ ಮನುಷ್ಯ.

ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪ್ರದೇಶ - ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯವು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ

ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವರನ್ನು ಪೋಷಿಸಲು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಸದ್ಗುಣವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಿಖ್ಖನ ಮನಸ್ಥಿತಿಯ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಸದ್ಗುಣವು ಸಿಖ್ಖರೊಂದಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರಬೇಕು. ಸಿಖ್ ಶಸ್ತ್ರಾಗಾರದಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ನಾಲ್ಕು ಸದ್ಗುಣಗಳೆಂದರೆ: ಸತ್ಯ (ಸತ್), ಸಂತೋಖ್ (ತೃಪ್ತಿ), ಕರುಣಾ (ದಯೆ) ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮ್ (ಪ್ರೀತಿ). ಈ ಐದು ಗುಣಗಳು ಒಬ್ಬ ಸಿಖ್‌ಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಈ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಇವನ್ನು ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಭಾಗವಾಗಲು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಗುರ್ಬಾನಿಯನ್ನು ಪಠಿಸುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಗುರ್ಬಾನಿ ನಮಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ:

"ವಿನಮ್ರತೆಯ ಫಲವು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪಡೆದ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಅವರು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ನಿಧಿಯಾದ ದೇವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಯು ನಮ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುತ್ತದೆ. ಕರುಣಾಮಯಿ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಹೃದಯವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮ ನಮ್ರತೆಯನ್ನು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಭಿಕ್ಷೆಯ ಬಟ್ಟಲಿನಂತೆ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಗುರು ನಾನಕ್, ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೊದಲ ಗುರು:

"ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಆಲಿಸಿ ಮತ್ತು ನಂಬಿ, ನಿಮ್ಮೊಳಗಿನ ಆಳವಾದ ಪವಿತ್ರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ." - SGGS ಪುಟ 4

"ಸಂತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿಯೊಲೆಯಾಗಿಸಿ, ನಮ್ರತೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆಯಾಗಿಸಿ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಅಭಿಷೇಕಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುವ ಬೂದಿಯನ್ನಾಗಿಸಿ." - SGGS ಪುಟ 6.

"ವಿನಮ್ರತೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಪದವು ಸೌಂದರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಸಲಾಗದ ಸೌಂದರ್ಯದ ರೂಪಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತವೆ." SGGS ಪುಟ 8

"ನಮ್ರತೆ, ಔದಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆಯು ನನ್ನ ಅತ್ತೆ ಮತ್ತು ಮಾವ ಆಗಿದ್ದಾರೆ" - SGGS ಪುಟ 152.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಪಯಣ

ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ ಶಾಶ್ವತ ಜೀವಂತ ಗುರುವಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಸಿಖ್ ಗುರುಗಳು, ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಂತರ ಕಾವ್ಯ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಗ್ರಹವು ದೇವರು ತನ್ನ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನ ದೃಷ್ಟಿಯು ದೈವಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾದ ಸಮಾಜದ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಪಠ್ಯವು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಗೌರವಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಈ ಎರಡೂ ಧರ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ನೈತಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ, ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪಾತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರಂತೆ ಅದೇ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ವಿವೋಚನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಮಾನ ಅವಕಾಶದೊಂದಿಗೆ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಮುಖ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಭೆಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಸಮಾನತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಮಾನವೀಯತೆಯ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಧರ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ನಮ್ರತೆ ಮತ್ತು ಉದಾರತೆಯ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಅಗತ್ಯ ಸಂದೇಶವಾಗಿದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೂರು ಮೂಲ ತತ್ವಗಳು ಎಂದರೆ ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಆತ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ಅನುವಾದವು ಎಂದಿಗೂ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ರೂಪಕಗಳ ಬಳಕೆಯು ಕೆಲಸವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ದೈವಿಕ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಹ್ಲಾದ, ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಬ್ರಹ್ಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇವುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಓದಬೇಡಿ ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಮೂಲ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ದೇವರು ಒಬ್ಬರೇ ಮತ್ತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಿಲನವು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಲವಾರು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ದೈವಿಕ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಲುಪಿಸಬಹುದು. ನೀವು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು walnut@gmail.com ಗೆ ಇಮೇಲ್ ಮಾಡಲು ಮುಕ್ತವಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸೇರಲು ನಾವು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇವೆ.